

การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม
ในเขตกรุงเทพมหานคร

PRINCIPAL'S EDUCATIONAL SUPERVISION IN PRIVATE VOCATIONAL
SCHOOLS WITHIN THE COMMERCIAL FIELD
IN BANGKOK METROPOLITAN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิตสาขาคณะพาณิชยศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2542

ISBN 974-622-443-3

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ
ในเขตกรุงเทพมหานคร

PRINCIPAL'S EDUCATIONAL SUPERVISION IN PRIVATE VOCATIONAL
SCHOOLS WITHIN THE COMMERCIAL FIELD
IN BANGKOK METROPOLITAN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.2542

ISBN 974-622-443-3

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 33324
วัน, เดือน, ปี..... 2 ส.ค. 2542

เอกสารนี้เป็นเอกสารเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PRINCIPAL'S EDUCATIONAL SUPERVISION IN PRIVATE VOCATIONAL
SCHOOLS WITHIN THE COMMERCIAL FIELD
IN BANGKOK METROPOLITAN

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

1999

ISBN 974-622-443-3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 1999

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร
PRINCIPAL'S EDUCATIONAL SUPERVISION IN PRIVATE
VOCATIONAL SCHOOLS WITHIN THE COMMERCIAL
FIELD IN BANGKOK METROPOLITAN

ชื่อนักศึกษา นายวิเชียร แสนสนิท
รหัสประจำตัว 38063124
ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม คร.พจนา ว่องตระกูล

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย	
คร.พจนา ว่องตระกูล	
ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์	
ดร.มาลัย จีรวฒนเกษตร	
อาจารย์ไพรัตน์ พิทักษ์	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 20 เมษายน 2542 เวลา 13.30 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รศ.ดร.มนต์ สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่... ๒๘ ...เดือน... พฤษภาคม... พ.ศ. ๒๕๔๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

นักศึกษา

นายวิเชียร แสนสนิท

รหัสประจำตัว

38063124

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์

สาขาวิชา

การบริหารอาชีวศึกษา

พ.ศ.

2542

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์จักรา สืบสินธุ์สกุลไชย

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.พจนางค์ ว่องตระกูล

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์ใหญ่ จำนวน 56 คน และครู 398 คน ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ และแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของอาจารย์ใหญ่ เป็นแบบมาตราส่วนและประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิจัยเป็นค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้ 1) การนิเทศทั่วไป 4 ด้าน อยู่ในระดับปฏิบัติมากทุกด้าน 2) การนิเทศการสอน 3 ด้าน อยู่ในระดับปฏิบัติมากทุกด้าน 3) การนิเทศการศึกษา 2 ประการ ได้แก่ การนิเทศทั่วไป 4 ด้าน และการนิเทศการสอน 3 ด้าน อยู่ในระดับปฏิบัติมาก 4) เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา 2 ประการ 7 ด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ พบว่า การนิเทศทั่วไป 4 ด้าน การนิเทศการสอน 3 ด้าน และการนิเทศการศึกษา 2 ด้าน 7 ประการ ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 5) เปรียบเทียบความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และทำซ้ำหรืออ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา 2 ประการ 7 ด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษาของ
อาจารย์ใหญ่ พบว่า การนิเทศทั่วไป 4 ด้าน การนิเทศการสอน 3 ด้าน และการนิเทศการศึกษา 2
ประการ 7 ด้าน ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Principal's Educational Supervision in Private Vocational Schools within the Commercial Field in Bangkok Metropolitan
Student	Mr.Wichien Sansanit
Student ID.	38063124
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	1999
Thesis Advisor	Mrs.Ashara Suebsinskulchai
Thesis Co-advisor	Dr.Pojana Wongtrakool

ABSTRACT

The purposes of this research was to study the Principal's Educational Supervision in Private Vocational Schools within the Commercial Field in the area of the Bangkok Metropolitan and to compare the Principal's Educational Supervision base on experience and backgrounds of educational qualification of each Private Commercial School Principals.

The samples of this study included 56 Principals' Private Vocational Schools within the Commercial Field and 398 teachers from 56 schools. The study employed the proportionate stratified random sampling technique. The data was collected by the questionnaires and analyzed through Percentage, Frequency, Mean, Standard Deviation and t-test.

The results of study were as the followings : 1) the general supervision of the four – aspect was practical and satisfied. 2) teaching supervision of the three – aspect was also practical and appreciated. 3) the instructors in all levels appreciated using the four aspects concerning general supervision and the three aspects covering teaching supervision. According to the research, there was no statistical difference among them. 4) the teachers' opinion regarding Educational Supervision of the seven – aspect base on the Principals' experience there was no statistical difference. 5) the teachers' opinion regarding Educational Supervision of the seven – aspect base on the Principals' backgrounds of educational qualification there was no statistical difference.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์อัฉรา สืบสินธุ์ สกฤไชย อาจารย์ไพรัตน์ พิทักษ์ อาจารย์ ดร.มาลัย จีรวัดมนเกษตร อาจารย์ ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์ และ ดร.พจนา ว่องตระกูล ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คุณย่าสมบุญ ศรีวิหค ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนพณิชยการสามเสน อาจารย์ชนะ ศรีวิหค ผู้จัดการโรงเรียนพณิชยการสามเสน ที่ได้สนับสนุนในการศึกษาและวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณ ดร.วิเชียร เกตุสิงห์ รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ อาจารย์มนัส อารีพงษ์ คีษานีเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ อาจารย์ ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อาจารย์บัญญัติ ลาชโรจน์ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนตั้งตรงจิตรพณิชยการ ที่ได้กรุณาตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นสิ่งบูชาพระคุณของคุณตาปาน เซอรัมย์ คุณยายพิน เซอรัมย์ คุณพ่อพวง แสนสนธิ คุณแม่เรือน แสนสนธิ และพระครูสิริประยุตย์ และพระคุณของอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้การสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้สำเร็จ ลุล่วงตามวัตถุประสงค์ด้วยดี

วิเชียร แสนสนธิ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	IV
สารบัญ.....	V
สารบัญตาราง.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	7
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	7
1.5 ขั้นตอนของการวิจัย.....	8
1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	8
1.5.2 ตัวแปรที่จะศึกษา.....	8
1.5.3 ขอบเขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์.....	9
1.5.4 คำนียามศัพท์เฉพาะ.....	9
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.1 ความหมายและความเป็นมาของการอาชีวศึกษา.....	11
2.2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.....	18
2.3 การบริหารงานโรงเรียนเอกชน.....	19
2.4 การนิเทศการศึกษา.....	23
2.5 งานการนิเทศการศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.....	45
2.6 การนิเทศการสอน.....	52
2.7 การนิเทศทั่วไป.....	59
2.8 กิจกรรมการนิเทศการศึกษา.....	61
2.9 บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับการนิเทศ.....	66
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	71

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	71
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	74
3.3 วิธีรวบรวมข้อมูล.....	76
3.4 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
3.5 เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
3.6 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล.....	77
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	104
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	104
- วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	104
- สมมติฐานของการวิจัย.....	104
- วิธีดำเนินการวิจัย.....	104
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	105
- วิธีรวบรวมข้อมูล.....	106
- วิธีวิเคราะห์ข้อมูล.....	107
- สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	107
- ผลการวิจัย.....	108
5.2 อภิปรายผล.....	115
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	130
5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	134
บรรณานุกรม.....	135
ภาคผนวก.....	140
ประวัติผู้เขียน.....	165

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม เขตกรุงเทพมหานคร.....	72
4.1	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของอาจารย์ใหญ่ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่.....	78
4.2	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของครูกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษา.....	79
4.3	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของครูกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่.....	79
4.4	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของครูกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่.....	79
4.5	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการนิเทศการใช้อาคารสถานที่.....	80
4.6	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการนิเทศงานธุรการและการเงิน.....	81
4.7	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการนิเทศงานกิจการนักเรียน.....	82
4.8	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน.....	83

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.9	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการนิเทศการใช้หลักสูตร.....	84
4.10	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการนิเทศการจัดการเรียนการสอน.....	85
4.11	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการนิเทศการวัดและการประเมินผล.....	86
4.12	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร 2 ประการ 7 ด้าน ได้แก่ ประการที่ 1 การนิเทศทั่วไป 4 ด้าน คือการใช้อาคารสถานที่ งานธุรการ และการเงิน กิจกรรมนักเรียน และการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ประการที่ 2 การนิเทศการสอน 3 ด้าน คือ การใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล.....	87
4.13	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่อันการนิเทศการใช้อาคารสถานที่.....	88

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.14	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภท วิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ประสิทธิภาพในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ด้านการนิเทศงานธุรการและการเงิน.....	89
4.15	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภท วิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ประสิทธิภาพในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ด้านการนิเทศงานกิจการนักเรียน...	90
4.16	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภท วิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ประสิทธิภาพในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ด้านการนิเทศการสร้างควมสัมพันธ์กับชุมชน.....	91
4.17	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภท วิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสิทธิภาพในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการให้หลักสูตร.	92
4.18	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภท วิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ประสิทธิภาพในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการจัดการเรียน การสอน.....	93
4.19	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภท วิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ประสิทธิภาพในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการวัดและการ ประเมินผล.....	94

สารบัญญัตินี้ (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.20	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการใช้อาคารสถานที่.....	95
4.21	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศงานธุรการและการเงิน.....	96
4.22	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศงานกิจการนักเรียน.....	97
4.23	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน...	98
4.24	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการใช้หลักสูตร.....	99
4.25	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการจัดการเรียนการสอน.....	100
4.26	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการวัดและการประเมินผล.....	101

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และตัด X อ่างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.27	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนก ตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ รวม 7 ด้าน.....	102
4.28	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนก ตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ รวม 7 ด้าน.....	103

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในทศวรรษที่ผ่านมา ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสาร ก่อให้เกิดการหลั่งไหลของกระแสโลกาภิวัตน์ที่ทำให้โลกไร้พรมแดน และกระแสผลักดันต่าง ๆ ทำให้ไทยต้องแข่งขันกับนานาประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544) ได้เน้นคนเป็นศูนย์กลางหรือจุดมุ่งหมายหลักของการพัฒนา โดยมุ่งทำให้คนมีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ และมีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศทุก ๆ ด้านอย่างเต็มที่ การพัฒนาคน ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ดร.รุ่ง แก้วแดง ได้กล่าวไว้ว่า "การสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมที่พึงปรารถนาจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพและสมรรถภาพของคนให้ เป็นคนเก่ง คนดี มีคุณธรรม มีสุขภาพพลานามัยที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ย่อมต้องอาศัยการศึกษาเป็นกลไกในการพัฒนาคน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. 2540 : คำนำ)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี ได้กล่าวถึงสถานการณ์และปัญหาการศึกษาของประเทศในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ว่า

ในการจัดการศึกษาที่ผ่านมาแม้รัฐพยายามส่งเสริมการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาให้เพิ่มขึ้นก็ตามแต่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เนื่องจากการขยายตัวของเศรษฐกิจเป็นไปอย่างรวดเร็ว"

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ได้ระบุไว้ว่า

ในด้านอาชีวศึกษา พบว่าความไม่เข้าใจในหลักการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพ การขาดแคลนบุคลากร เครื่องมืออุปกรณ์การเรียนการสอน การปฏิบัติ การขาดแคลนมาตรฐานการศึกษาเพื่ออาชีพ ทำให้คุณภาพของเด็กที่สำเร็จการศึกษาแตกต่างกัน จากผลการสำรวจการศึกษาและการวิจัย พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ลิขสิทธิ์ระดับ ปวช. และ ปวส. มีความรู้ความสามารถพื้นฐานทาง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านช่างเพียงพอที่จะออกไปประกอบอาชีพ แต่ยังคงขาดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับคุณลักษณะโดยทั่ว ๆ ไป พบว่า ขาดคุณลักษณะในด้านคุณธรรม จริยธรรม มนุษยสัมพันธ์ ความอดทน และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8. 2539 : 39)

การจัดการศึกษาทางด้านวิชาชีพ เป็นการผลิตบุคลากรทางด้านพาณิชยกรรม และอุตสาหกรรมให้มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่ผู้ประกอบการต้องการ ดังสรุปได้ดังนี้

1. มีความสามารถในการทำงาน
2. มีความสามารถเชิงเทคนิค
3. รู้จักวางแผนงาน รู้จักบริหารเชิงอุตสาหกรรม
4. มีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร มีความสามารถในการเขียนรายงาน ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ พิมพ์ดีดได้ และสามารถใช้อุปกรณ์สำนักงานที่ทันสมัยได้
5. มีความสามารถที่จะรู้ซาบซึ่งถึงคุณงามความดีมี จริยธรรมมารยาททางสังคมในการทำงาน มีวินัย สำเนียงของการบริหารที่ดีและสามารถปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมขององค์กรที่เข้าไปทำงานได้ สามารถทำงานเป็นทีม มีความสามารถในการแก้ปัญหา และมีลักษณะการเป็นผู้นำ (รายงานการประชุมสัมมนาเรื่อง การจัดอาชีวศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์. 2537 : ไม่มีเลขหน้า)

การจัดการเรียนการสอนทางด้านวิชาชีพ ไม่ใช่เพียงการจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตรที่กำหนดไว้เท่านั้น เพราะการเรียนรู้ของนักเรียนย่อมสัมพันธ์กับการพัฒนาการทางร่างกายและสติปัญญา ความต้องการของนักเรียน อีกทั้งการจัดสภาพห้องเรียน การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อดึงดูดความสนใจ การใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม รวมทั้งการประเมินผลการเรียนการสอนของครูด้วย ฉะนั้นการเรียนการสอนจะให้มีประสิทธิภาพ ต้องพัฒนาการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการสอนของครูด้วย เพราะนักเรียนกับครูนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และต้องให้พฤติกรรมทั้งสองสอดคล้องและตอบสนองซึ่งกันและกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียนรู้ ครูคือผู้สร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ ต้องมีองค์ประกอบด้วยกัน 2 ประการ คือ

1. สมรรถภาพทางด้านวิชาชีพครู มีความสามารถทางด้านวิชาชีพครู มีความสามารถที่จะจัดประสบการณ์การเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน อีกทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่ตนสอนเป็นอย่างดีเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ต้องมีบุคลิกภาพที่ดี บุคลิกภาพคือลักษณะการแสดงออกของครูทั้งด้านร่างกายและความคิดเห็น ทศนคติที่ดีต่ออาชีพ ร่างกายแข็งแรง แต่งกายสุภาพเหมาะสมกับสภาพการณ์ มีเหตุผล มองโลกในแง่ดี กิริยาท่าทางที่เหมาะสม

บุญรอด บุญศรีสมฤทธิ์ (2526 : 35-39) กล่าวถึงปัญหาของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในประเทศไทย

1. ปัญหาด้านการเงิน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีรายได้มาจากค่าธรรมเนียมการเรียน ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ แต่การเงินก็ไม่พอใช้จ่ายในการดำเนินการ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ยังดำเนินการอยู่ยังได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้รายได้จากค่าธรรมเนียมไม่พอใช้จ่าย การค้างชำระค่าธรรมเนียมการเรียนมีแนวโน้มสูงขึ้น
2. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารและอื่น ๆ การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ การขาดแคลนเงินลงทุนในด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน อาคารสถานที่ และครูที่มีความชำนาญการ
3. ขาดแคลนครูที่มีคุณวุฒิสูงและมีความชำนาญเฉพาะสาขา ทั้งนี้โอกาสและความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาไม่เท่าเทียมกันกับครูโรงเรียนของรัฐ จึงทำให้ครูเข้าทำงานในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเป็นช่วงระยะสั้น ๆ เพราะตำแหน่งในโรงเรียนรัฐบาลมันคงกว่า

จากการประชุมย่อยในการจัดอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่องกรณีศึกษาภายในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เมื่อ พ.ศ.2539 พอสรุปได้ 2 ประเด็นดังนี้

1. ปัญหาการสอนในชั้นเรียน ได้แก่ การเข้าสอนไม่ตรงเวลา ทั้งชั้นเรียน ไม่เตรียมการสอนคุมชั้นเรียนไม่ได้ ไม่ใช้สื่อการสอน ใช้สื่อการสอนไม่เป็น ไม่ควบคุมอารมณ์ ขาดความอดทน ขาดเทคนิคในการสอนและการออกข้อสอบ บุคลิกภาพไม่เหมาะสมกับการเป็นครู
2. ความต้องการพัฒนาตนเอง ได้แก่ ความต้องการของครูในการที่จะพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น การสร้างและใช้สื่อการสอน

เอกสารนี้เป็น การวิเคราะห์หลักสูตร โครงการศึกษา แผนการศึกษา บันทึกการสนทนาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกข้อสอบ การวัดและประเมินผล เทคนิควิธีสอน การทำงาน
เป็นทีม ความรู้เกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของครู เป็นต้น
(เอกสารสรุปปัญหาการประชุมกลุ่มย่อยในการจัดการอบรมสัมมนา
เชิงปฏิบัติการการนิเทศภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา. 2539 :
ไม่มีเลขหน้า)

กิตติมา ปรีดีติลลิก ได้กล่าวถึงปัญหาของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงหลายประการเช่น ปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เพิ่มขึ้น แนวคิดและแนวการเรียนการสอนใหม่ ๆ การเปลี่ยนแปลงของบุคลากร เป็นต้น ปัญหาการศึกษาเหล่านี้สามารถแก้ไขได้โดยอาศัยการนิเทศ เพื่อให้ครูมีความสามารถในทางวิชาการสามารถพึ่งตนเองได้ ดังนั้น การนิเทศการศึกษาจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้บริหารจะได้ศึกษาและทำความเข้าใจในหลักการ กระบวนการ และวิธีการนิเทศการศึกษาให้ถูกต้อง กิตติมา ปรีดีติลลิก ได้กล่าวถึงเทคนิคการนิเทศที่ใช้กันทั่ว ๆ ไป มี 4 แบบ ดังนี้

1. การนิเทศโดยตรง ได้แก่ การไปเยี่ยมชั้นเรียน ศึกษาปัญหาที่โรงเรียน และการให้ข้อคิดเห็น
2. การนิเทศโดยการอบรม
3. การจัดวัสดุ และข่าวสารแก่ครู
4. การสาธิตการสอน
5. การประชุมปฏิบัติการ
6. จัดให้ครูไปดูการสอนในโรงเรียน
7. การแสดงตัวอย่าง จัดนิทรรศการ (กิตติมา ปรีดีติลลิก: 2532 : 282)

จาร์ส นองมาก (2532 : 29) กล่าวว่า ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จะต้องอาศัยการนิเทศอย่างเป็นระบบ เนื่องจากเป็นกระบวนการการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้รับการนิเทศได้พัฒนาตนเอง

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ดี จะต้องทำควบคู่กันไปทั้งกระบวนการบริหาร กระบวนการจัดการเรียนการสอน และกระบวนการนิเทศ ถ้าขาดกระบวนการใดกระบวนการหนึ่ง การพัฒนาอาจล่าช้า การพัฒนาจะไม่ครบหลักการ เพราะ

ศูนย์กลางกระบวนการบริหาร ได้แก่ ผู้บริหาร

ศูนย์กลางการเรียนการสอน ได้แก่ นักเรียน

ศูนย์กลางการนิเทศ ได้แก่ ครู หรือผู้รับการนิเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งผู้บริหาร นักเรียน ครูหรือผู้รับการนิเทศ เป็นเป้าหมายในการพัฒนาให้เกิดคุณภาพ (ศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2534 : 5)

การบริหารการศึกษา ผู้ที่มีบทบาทสำคัญ คือ ผู้บริหารของโรงเรียนนั่นเอง จะเป็นผู้ชักนำ ชักชวนให้ครูปฏิบัติงานตามแผนหรือนโยบายที่ได้กำหนดไว้ให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะการบริหารงานด้านการนิเทศการศึกษา ซึ่งสังัด อุทรานันท์ ได้ให้เหตุผล ดังนี้

1. งานนิเทศการศึกษา เป็นงานของผู้บริหาร ซึ่งในการบริหารงานนั้น ผู้บริหารจะต้องทำการพัฒนาบุคลากรภายในโรงเรียนควบคู่ไปด้วย เพื่อให้บุคลากรเหล่านั้นสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. การบริหารการนิเทศภายในโรงเรียนหรือสถานศึกษาจะประสบผลสำเร็จ ต้องอาศัยผู้บริหารให้ความเอาใจใส่ เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ (สังัด อุทรานันท์. 2530 : 35)

การบริหารการศึกษาภายในโรงเรียนจะก้าวหน้าหรือล้มเหลว ย่อมขึ้นอยู่กับการบริหารการจัดการของผู้บริหาร ผู้บริหารการศึกษาที่ดี ต้องเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อผลผลิตทางการศึกษาของตนเองที่ได้จัดการเรียนการสอนให้ตั้งแต่ชั้น ปวช.1 จนจบการศึกษาออกมาประกอบอาชีพในสถานประกอบการ ส่วนที่จะผลักดันให้การศึกษามีคุณภาพนั้น ผู้บริหารต้องใช้กระบวนการนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่ง Wile and Lovell ได้กล่าวถึงครูใหญ่ในฐานะผู้นิเทศ โดยสรุปว่าจะต้องมีบทบาท ดังต่อไปนี้

1. บทบาทในหน้าที่มนุษย์สัมพันธ์
2. บทบาทในฐานะผู้นำ
3. บทบาทในด้านการจัดและการดำเนินงานในหน่วยงาน
4. บทบาทในการคัดเลือกและการใช้ประโยชน์จากบุคลากร
5. บทบาทในการสร้างขวัญของครู
6. บทบาทในการพัฒนาบุคลากร (Wile and Lovell อ้างในชรัตน์ สินธุ สอาด. 2539 : 26)

บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการนิเทศการศึกษาไว้ดังนี้

1. ร่วมกันวางแผนการจัดการนิเทศการศึกษาร่วมกับผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ และควรอยู่ในฐานะประธานคณะทำงานจะมีความเหมาะสมมากที่สุด เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เป็นผู้ให้การสนับสนุนการดำเนินการนิเทศการศึกษา โดยการให้บริการและสนับสนุนในด้านวัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

3. สร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานการนิเทศการศึกษา โดยเยี่ยมเยียนดูการทำงาน การสอบถาม เพื่อแสดงความสนใจหรือห่วงใยต่อคณะผู้ทำงาน โดยการทำนุบำรุงขวัญด้วยการพิจารณาให้ความชอบเป็นกรณีพิเศษ

สังัด อุทรานันท์ กล่าวถึง การนิเทศภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาว่า

...แต่โรงเรียนได้ดำเนินการในรูปลักษณะแตกต่างกันไป ซึ่งเป็นการนำเอาทฤษฎีและแนวคิดของหลาย ๆ ฝ่ายมาประยุกต์ใช้ตามแต่โอกาสที่โรงเรียนพึงจะปฏิบัติได้ ซึ่งในการจัดการศึกษาในอดีตที่ผ่านมา ส่วนมากจะดำเนินไปตามประสบการณ์เดิมหรือปฏิบัติตามสิ่งที่เคยทำมาแล้ว สิ่งใดเป็นสิ่งใหม่หรือแปลกมักจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันมา และมักไม่กล้านำไปปฏิบัติในโรงเรียน ในทางตรงกันข้ามถ้าหากเราได้พยายามนำความรู้ทางทฤษฎีซึ่งเป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์เข้ามาช่วยในการจัดการศึกษา และมีการศึกษารวบรวมข้อมูลอย่างรอบคอบ เพื่อประกอบการตัดสินใจแล้ว ก็ย่อมทำให้เกิดความกล้าที่จะตัดสินใจดำเนินการ อย่างใดอย่างหนึ่งให้เหมาะสม และเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด คำว่า "ทฤษฎี" และ "ปฏิบัติ" เป็นคำคู่กันคนทั่วไปมักจะแยกทางกัน เช่น เข้าใจว่ายิ่งใช้ทฤษฎีมากเท่าไร ความเป็นไปในขั้นการปฏิบัติก็ยากเท่านั้น ความจริงทฤษฎีและปฏิบัติมีความเกี่ยวข้องกันและสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ทฤษฎีจะอธิบายให้เราเข้าใจถึงความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ต่าง ๆ แต่ทฤษฎีไม่ได้บอกว่าควรจะทำอะไรกับเหตุการณ์นั้น ๆ การดำเนินการหรือการจัดการเป็นเรื่องของการปฏิบัติ ซึ่งการปฏิบัติดังกล่าวจะอยู่ภายในขอบเขตของทฤษฎีที่ได้กล่าวไว้ โดยเหตุนี้การทำงานที่ขาดทฤษฎีเป็นการทำงานแบบไม่มีหลักเกณฑ์ ขาดหลักยึดในการทำงานโอกาสที่จะเกิดความสับสน หรือความล้มเหลวในการทำงานจึงมีมาก ทฤษฎีจึงนับเป็นสิ่งที่จำเป็นในการสนับสนุนการปฏิบัติงานให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมาย (สังัด อุทรานันท์. 2526 : 3)

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียน

เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมการดำเนินงาน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รวม และในแต่ละด้าน

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

1.3.2 ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขต กรุงเทพมหานคร 2 ประการ คือ

1.4.1 การนิเทศทั่วไป

1.4.1.1 การนิเทศงานอาคารสถานที่

1.4.1.2 การนิเทศงานธุรการและการเงิน

1.4.1.3 การนิเทศงานกิจการนักเรียน

1.4.1.4 การนิเทศงานความสัมพันธ์กับชุมชน

1.4.2 การนิเทศการสอน

1.4.2.1 การนิเทศการใช้หลักสูตร

1.4.2.2 การนิเทศการจัดการเรียนการสอน

1.4.2.3 การนิเทศการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

1.5 ขั้นตอนของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากร ได้แก่ ครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 56 โรงเรียน จำนวนครู

3,838 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 86 จากจำนวนประชากรทั้งหมด ได้จำนวน 56 โรงเรียน คิดเป็นจำนวนครู 3,838 คน

1.5.1.3 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ได้ดำเนินการดังนี้

- 1) สํารวจจำนวนโรงเรียนและจำนวนครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เปิดสอนในปีการศึกษา 2540 มีจำนวน 65 โรงเรียน
- 2) จากรายชื่อโรงเรียนในข้อ 1 ได้ทำการสุ่มแบบ Simple Random Sampling โดยการจับสลากรายชื่อของโรงเรียนร้อยละ 86 ได้กลุ่มตัวอย่าง 56 โรงเรียน
- 3) จากข้อ 2) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนครูทั้งหมด 3,838 คน
- 4) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของครูแต่ละโรงเรียน โดยเอาจำนวนครูทั้งหมดที่เลือกไว้มาเทียบค่าขนาดตัวอย่างตามตาราง Krejcie and Morgan
- 5) นำจำนวนครูของแต่ละโรงเรียนที่เลือกมาเทียบกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบบัญญัติ ไตรยางศ์ โดยถ้ามีเศษตั้งแต่ .5 ให้ปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม ถ้าโรงเรียนใดได้กลุ่มตัวอย่างน้อยกว่า 5 คน ให้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 5 คน
- 6) จากข้อ 5) ได้ครูเป็นกลุ่มตัวอย่าง 405 คน

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.2.1 ตัวแปรต้น

- 1) ประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ ได้แก่
 - น้อยกว่า 5 ปี
 - 5 ปีขึ้นไป
- 2) วุฒิต่างการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ แบ่งออกเป็น
 - ปริญญาตรี
 - สูงกว่าปริญญาตรี

1.5.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้าน คือ

- 1) การนิเทศทั่วไป ได้แก่ การนิเทศด้านต่าง ๆ ดังนี้
 - การนิเทศงานอาคารสถานที่
 - การนิเทศงานธุรการและการเงิน
 - การนิเทศงานกิจการนักเรียน

2) การนิเทศการสอน ได้แก่ การนิเทศด้านต่าง ๆ ดังนี้

- การนิเทศการใช้หลักสูตร
- การนิเทศการจัดการเรียนการสอน
- การนิเทศการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

1.5.3 ขอบเขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์

ในการวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.5.4 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.4.1 โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หมายถึงโรงเรียนเอกชนที่ได้รับอนุญาตให้ทำการ เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2525 และเปิดทำการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.5.4.2 อาจารย์ใหญ่ หมายถึงผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่หรือผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่แทนอาจารย์ใหญ่หรือครูใหญ่โรงเรียนที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.5.4.3 ครู หมายถึง ผู้ที่ได้รับการบรรจุให้เป็นครู และมีหน้าที่สอนประจำวิชาต่าง ๆ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ

1.5.4.4 การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการพัฒนาช่วยเหลือ แนะนำ การชี้แจงการบริการ การปรับปรุงที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในการที่จะส่งเสริมให้ครูปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้นแบ่งออกเป็น

1) การนิเทศทั่วไป

2) การนิเทศการสอน

1.5.4.5 การนิเทศทั่วไป หมายถึง การพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอน ได้แก่

1) งานอาคารสถานที่ หมายถึง การรู้จักจัดหา รู้จักใช้อาคารให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งการควบคุมดูแล การบริการแก่ชุมชน และการรู้จักส่งเสริมทำนุบำรุงอาคารสถานที่ที่อยู่ให้คงสภาพดี และสนองความต้องการได้อย่างเพียงพอ

2) งานธุรการและการเงิน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับเอกสารต่าง ๆ ที่จำเป็น ต้องปฏิบัติ

ทั้งที่เป็นงานภายในและงานติดต่อกับบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก เพื่อให้สามารถ
เอกสารนี้เป็นเอกสารของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดำเนินกิจการไปได้เป็นอย่างดี และมีประสิทธิภาพถูกต้องตามระเบียบราชการ

3) งานกิจการนักเรียนหมายถึง การจัดดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ นักศึกษา ในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในห้องเรียน ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน และเริ่มตั้งแต่ก่อนที่นักเรียนจะเริ่มเข้ามา ระหว่างอยู่ในโรงเรียน จนกระทั่งออกจากโรงเรียน

4) งานความสัมพันธ์กับชุมชน หมายถึง กระบวนการในการวางแผน การควบคุม การประสานงาน การจัดบุคลากร และการเผยแพร่ความรู้ต่อชุมชน เพื่อร่วมกัน พัฒนาชุมชนและโรงเรียนให้เจริญก้าวหน้าไปพร้อมกัน

1.5.4.6. การนิเทศการสอน หมายถึง การพัฒนาบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่การเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่

1) การใช้หลักสูตร โรงเรียนเป็นฝ่ายวางแผนและนำทาง เพื่อให้บรรลุผลตามเป้า ประสงค์ของการศึกษา

2) การจัดการเรียนการสอน คือ การจัดองค์ประกอบของการเรียนการสอนให้มีความ สัมพันธ์กัน เพื่อสะดวกต่อการนำไปสู่จุดหมายปลายทางของการเรียนการสอนที่ได้ กำหนดไว้

3) การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการภายหลัง จากการเรียนการสอนได้ผ่านไปแล้ว โดยที่ผู้สอนทำการประเมินผลจากข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นจากการเรียนการสอน

1.5.4.7 ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ใน ตำแหน่งของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบันแบ่ง ออกเป็น

1) ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี

2) ประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

1.5.4.8 วุฒิต่างการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของอาจารย์ใหญ่โรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษาที่ได้รับในปัจจุบัน แบ่งออกเป็น

1) ปริญญาตรี

2) สูงกว่าปริญญาตรี

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพการณ์เทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี งานวิจัย คำบรรยาย และบทความที่เกี่ยวข้องจาก เอกสาร ตำรา วารสาร คู่มือ รายงานการวิจัยและรายงานประจำปี เพื่อเป็นข้อมูลในการอ้างอิงเปรียบเทียบ และอภิปรายผล ซึ่งมีเนื้อหาต่าง ๆ ประกอบด้วย

- 2.1 ความหมายและความเป็นมาของการอาชีวศึกษา
- 2.2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
- 2.3 การบริหารงานโรงเรียนเอกชน
- 2.4 การนิเทศการศึกษา
- 2.5 งานการนิเทศการศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
- 2.6 การนิเทศการสอน
- 2.7 การนิเทศทั่วไป
- 2.8 กิจกรรมการนิเทศการศึกษา
- 2.9 บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับการนิเทศ

2.1 ความหมายและความเป็นมาของการอาชีวศึกษา

2.1.1 ความหมาย "อาชีวศึกษา" (Vocational Education)

"อาชีวศึกษา" (Vocational Education) ตามพจนานุกรมการศึกษา (Dictionary of Education) หมายถึง การศึกษาวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ที่เป็นระดับที่ต่ำกว่าระดับวิทยาลัย (ต่ำกว่าระดับปริญญา)

ธีรวิมล บุญยโสภณ กล่าวว่

การอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา หมายถึง การจัดการศึกษาเพื่ออาชีพ และสังคม โดยฝึกให้คนมีงานทำตามที่ตนเองชอบและถนัดในอาชีพใด อาชีพหนึ่งโดยให้มีทักษะในการทำงาน เพื่อให้เกิดความชำนาญในการทำงานร่วมกันโดยใช้วัสดุ เครื่องมือ ตลอดจนกรรมวิธีในการผลิตพร้อม

ทั้งด้านการจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่อ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งด้านการจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างทัศนคติที่ดีต่ออาชีพและสังคมตามความคาดหวังของการอาชีวศึกษา (ธีรฤทธิ บุญโย โสภณ. 2536 : 3)

เมธี ปิลันธนานนท์ กล่าวไว้ว่า

อาชีวศึกษา (Vocational Education) คือ การเตรียมการศึกษาเพื่อเตรียมบุคลากรด้านฝีมือระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าปริญญาสำหรับอาชีพหนึ่ง หรือกลุ่มอาชีพช่าง และงานต่าง ๆ อาชีวศึกษาปกติจัดขึ้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จะต้องจัดให้มีการศึกษาวิชาชีพพื้นฐานทั่วไป วิชาทฤษฎีสัมพันธ์และฝึกภาคปฏิบัติ เพื่อพัฒนาฝีมือที่ต้องการสำหรับอาชีพหนึ่ง ๆ สัดส่วนวิชาต่าง ๆ จะแตกต่างกัน แต่ตามปกติแล้วจะต้องเน้นการฝึกภาคปฏิบัติ (เมธี ปิลันธนานนท์. 2533 : 48)

Harris (อ้างในวัฒนา 2539 : 17) กล่าวว่า การอาชีวศึกษา คือการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพตามความพอใจของแต่ละบุคคล และเพื่อสนองความต้องการของสังคม Webster ได้ให้ความเห็นว่า

การอาชีวศึกษา คือ การศึกษาสำหรับอาชีพเฉพาะในด้านเกษตรกรรม การค้า หรืออุตสาหกรรม โดยเป็นการเชื่อมกันระหว่างการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเป็นการจัดในระดับเตรียมอุดมศึกษาในแผนกพาณิชยกรรม และแผนกช่างเทคนิคหรือโดยสถาบันเฉพาะของวิทยาลัยที่ตั้งขึ้น เช่น วิทยาลัยเกษตรกรรม โรงเรียนช่างวิศวกรรม หรือสถาบันเทคนิคต่าง ๆ (Webster อ้างในวัฒนา 2539 : 17)

Good มีความเห็นคล้ายคลึงกันว่าการอาชีวศึกษาคือ

การศึกษาระดับต่ำกว่าวิทยาลัยโปรแกรมหนึ่ง ในการศึกษาที่จะเตรียมผู้เรียนเข้าสู่การเลือกอาชีพในสาขาต่าง ๆ โดยเฉพาะหรือเพื่อเป็นการยกระดับแรงงานลูกจ้าง รวมทั้งการศึกษาด้านการค้า อุตสาหกรรม สุขภาพ เกษตรกรรมและคหกรรมซึ่งอยู่ภายในการควบคุมดูแลของรัฐ (Good อ้างใน

เอกสารนี้ปี วัฒนา 2539 : 18) สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับความหมายทั่วไปของอาชีวศึกษา คือ การศึกษาที่จัดประสบการณ์ทั้งมวลที่บุคคลประสงค์จะฝึกอบรมเพื่อการประกอบอาชีพตามสาขาที่ได้รับการอบรม (Giachino. 1974) เป้าหมายของการอาชีวศึกษา คือการฝึกและพัฒนาทักษะความสามารถ ความเข้าใจ และเจตคติต่อวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนานิสัยการทำงาน ความซบซึ้งในงาน ความรู้และข้อมูลที่จำเป็นต่อการทำงาน ในสาขาวิชาที่ตนเองฝึกอบรมนั้น (สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เล่ม 2)

ผลการสรุปการสัมมนาเรื่อง "แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 : หนทางสู่ความคาดหวังและอนาคตของชาติ" ได้กล่าวถึงการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมน่า จะต้องร่วมกันพัฒนาคนให้ มีทักษะที่สอดคล้องกับเทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และธุรกิจบริการ โดยจะต้องมี ทัศนียอุตสาหกรรมการที่ดี และมีโอกาสพัฒนาตนเองต่อเนื่องตลอดชีวิต

จากความหมายของการอาชีวศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การอาชีวศึกษา หมายถึง การเตรียมคนออกไปเพื่อไปประกอบอาชีพ โดยการอาชีวศึกษามุ่งให้ผู้เรียนมีความพร้อมทางด้านร่างกาย สติปัญญา ทักษะ อารมณ์ และสังคม มีความพึงพอใจในอาชีพและแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ มาพัฒนาอาชีพตนเองอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น โปรแกรมการอาชีวศึกษาจึงมีทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติให้ผู้เรียนได้เรียนและฝึกปฏิบัติพร้อม ๆ กัน

การศึกษาวชิชีพ เป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศ ความเจริญก้าวหน้าทาง เศรษฐกิจและสังคมซึ่งมาจากทรัพยากรมนุษย์ ดังนั้น การจัดการศึกษาวชิชีพ หรืออาชีวศึกษาซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงศึกษาธิการ จึงมุ่งส่งเสริมการผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่นและของประเทศโดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายของรัฐบาลโดยส่วนรวม

ปรัชญาการอาชีวศึกษาของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ "คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น เลือกว่าอาชีพได้ อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข"

2.1.2 ความเป็นมาของการอาชีวศึกษาเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กล่าวถึงความเป็นมาของการอาชีวศึกษาเอกชนไว้ว่า

การสอนวิชาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นระบบ เริ่มดำเนินงานในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ.2441 ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โรงเรียนที่ดำเนินการในสมัยนั้นมีโรงเรียนสุศิลป์ (Fine

Art) โรงเรียนหัตถการโกศล (Handicrafts) ซึ่งรวมกันเรียกว่า โรงเรียน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอาชีวศึกษาในประเทศไทย โดยผู้จัดทำเอกสารนี้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปศาสตรศึกษาสถาน โรงเรียนอาชีวศึกษาได้เจริญขึ้นโดยเพิ่มสาขา
 ช่างและจำนวนโรงเรียนเพิ่มขึ้นมาก นับตั้งแต่ พ.ศ.2443 รัฐได้จัดตั้ง
 โรงเรียนอาชีวศึกษา ได้แก่ โรงเรียนประถมศึกษาพิเศษวัดสัมพันธวงศ์
 โรงเรียนพณิชยการวัดมหาพฤฒาราม โรงเรียนหัตถกรรมราชบุรณะ
 โรงเรียนเพาะช่างเพื่อสอนช่างสิบหมู่ โรงเรียนฝึกหัดครูประถมศึกษ
 หอวัง โรงเรียนประถมกสิกรรมที่จังหวัดบุรีรัมย์ และนครราชสีมา ในปี
 พ.ศ.2475 นายทหารเรือ 111 นาย ได้จัดตั้งโรงเรียนอาชีพช่างกลขึ้นที่
 ตรอกกัปตันบุชนั้น เป็นโรงเรียนเอกชนแห่งแรกของประเทศไทย ตอน
 หลังย้ายมาอยู่ปากคลองตลาดแล้วโอนเป็นโรงเรียนรัฐบาล ในขณะที่
 เดียวกัน รัฐบาลเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาดำเนินการจัดการศึกษา
 เพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐได้ ในปี พ.ศ.2503 กระทรวงศึกษาธิการได้ใช้
 หลักสูตรที่กำหนดให้นักเรียนที่จบการศึกษาแต่ละประโยคแล้วสามารถ
 ออกไปประกอบอาชีพได้ตามอัตราภาพ ปริมาณความต้องการทางการ
 ศึกษาขยายตัวมากขึ้นทั้งภาครัฐและเอกชนได้ขยายการลงทุนการอาชีว
 ศึกษาเพิ่มขึ้น เพื่อรองรับความต้องการของผู้เรียน ปัจจุบันจำนวนโรง
 เรียนเอกชนอาชีวศึกษาทั่วประเทศมีจำนวนทั้งหมด 308 โรง (สำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2539 : 27)

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ จัดเป็นโรงเรียน
 เอกชนอาชีวศึกษาในระบบการศึกษาตามมาตรา 15 (1) ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.
 2525 จัดการศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 และประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค ซึ่งใช้หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ของกรมอาชีวศึกษา และ
 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยมีสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นผู้ตรวจสอบแผน
 การเรียนการสอนก่อนออกใบอนุญาตให้ใช้หลักสูตรในโรงเรียน

จำนวนโรงเรียน นักเรียน ครูโรงเรียนเอกชน ประเภทอาชีวศึกษา 2538 ระดับชั้นปวช. ปวท.
 ปวส. มีดังนี้

ระดับ	จำนวนโรงเรียน	จำนวนนักเรียน	จำนวนครู
ปวช.	224	184,184	
ปวท.	28	1,920	14,441
ปวส.	201	116,379	
รวม	453	302,483	14,441

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้ 453 เพื่อการศึกษา 302,483 อนุญาตให้นำไป 14,441 โยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2539 : 27)

หมายเหตุ ข้อมูลมีการนับซ้ำ บางโรงเรียนเปิดสอนหลายระดับ จำนวนโรงเรียน 308 โรงเรียน

ในปีการศึกษา 2538 อัตราส่วนการจัดการศึกษาระหว่างรัฐกับเอกชนเท่ากับ 51.0 : 49.0 ในปีการศึกษา 2540 เท่ากับ 50.6 : 49.4 และในปีการศึกษา 2544 ผลการคาดประมาณจำนวนนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เท่ากับ 50.0 : 50.0 คิดอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 10.3 ต่อปี (สรุปการประมาณการเป้าหมายนักเรียน/นักศึกษาในช่วงแผนการพัฒนาศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2539 : 7)

การพัฒนาการศึกษาระดับอาชีวศึกษาปัจจุบันทั้งภาครัฐและเอกชน ได้เน้นคุณภาพ ประสิทธิภาพ และสนองความต้องการของตลาดแรงงานได้โดยเน้นวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน และบุคลากรที่เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของยุคโลกาภิวัตน์ ดังนั้น อัตราส่วนระหว่างรัฐกับเอกชน จึงเป็นอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน เนื่องจากรัฐไม่สามารถลงทุนจัดการศึกษาได้ทั้งหมด

2.1.2.1 กรอบหลักสูตรการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของกระทรวงศึกษาธิการ แนบท้ายคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก 653 และ 654/2538 ได้กล่าวถึงให้กรม หรือหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของกระทรวงศึกษาธิการ สามารถนำไปเป็นกรอบพิจารณา กำหนดหลักสูตรดังกล่าว ดังนั้น จึงหมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) เป็นหน่วยงานหนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาระดับปวช. และปวส. ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สามารถสร้างหลักสูตรของตนเองได้ภายใต้กรอบหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

1) เป้าหมายการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นการศึกษาที่มุ่งผลิตและพัฒนาแรงงานระดับทักษะอาชีพต่าง ๆ ตามความต้องการของตลาดแรงงานในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ

2) เวลาเรียน

- ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เวลาเรียนโดยปกติ 3 ปีการศึกษา
 - ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เวลาเรียนโดยปกติ 2 ปีการศึกษา
- หนึ่งภาคการศึกษาปกติ มีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 18 สัปดาห์ และอาจเปิดภาคศึกษาภาคฤดูร้อนได้ตามที่เห็นสมควร โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนด

3) คุณสมบัติของผู้เรียน

- สำเร็จ ม.3 หรือเทียบเท่า เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

- สำเร็จ ปวช. หรือเทียบเท่า สำเร็จ ม.6 หรือเทียบเท่า เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
- 4) การจัดการเรียนการสอน สถานศึกษาอาจจัดการเรียนการสอนทั้งแบบชั้นเรียน หรือแบบกึ่งชั้นเรียน ตามสภาพความพร้อมของสถานศึกษาและผู้เรียน
- 5) การคิดหน่วยกิต
 - รายวิชาภาคทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยาย 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษาปกติ ไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียน ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต
 - รายวิชาภาคปฏิบัติที่ใช้เวลาฝึกหรือปฏิบัติ 2-3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ต่อภาคเรียน ปกติระหว่าง 36-54 คาบเรียน ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต
- 6) การฝึกงาน ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 88 ชั่วโมง ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต
- 7) จำนวนหน่วยกิตที่เรียน
 - ตลอดหลักสูตรให้มีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 100 หน่วยกิต และไม่เกิน 120 หน่วยกิต ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
 - ตลอดหลักสูตรให้มีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 80 หน่วยกิต และไม่เกิน 110 หน่วยกิต ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
- 8) หลักการของหลักสูตร
 - หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีดังนี้
 1. มุ่งผลิตและพัฒนาแรงงานระดับทักษะอาชีพสาขาต่าง ๆ ตามความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ
 2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความถนัด ความสามารถและความสนใจ
 3. เปิดโอกาสให้สถานศึกษาจัดวิธีเรียน วิธีสอนที่หลากหลายสอดคล้องกับสภาพและความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น
 4. เปิดโอกาสให้มีการถ่ายโอนความรู้และทักษะ โดยให้มีการถ่ายโอนผลการเรียน การเทียบความรู้ และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระ
 5. เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการศึกษา
 - หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีข้อหนึ่งทีพุดถึงการพัฒนาและผลิตแรงงานระดับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ส่วนข้อ 2 ถึงข้อ 5 หลักการเหมือนกันกับระดับชั้นปวช.

เอกสารนี้เป็น (9) จุดหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กับจุดหมายของหลักสูตร ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) คล้ายคลึงกันดังนี้

1. มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
 2. มีความรู้ ความเข้าใจ และรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาการที่เกิดขึ้น
 3. มีสุขภาพกาย ใจ ที่สมบูรณ์ แข็งแรง
 4. มีทักษะอาชีพระดับผู้ชำนาญการเฉพาะทางสำหรับผู้ศึกษาระดับ ปวส. มีทักษะอาชีพจนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้สำหรับผู้เรียนระดับ ปวช.
 5. มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความภาคภูมิใจในอาชีพ
 6. มีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน
 7. มีคุณธรรม จริยธรรม มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรับผิดชอบ ขยัน ซื่อสัตย์ และมีวินัย
 8. ตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย
 9. เห็นคุณค่าและธำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- 10) โครงสร้างหลักสูตร
1. ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ดังนี้
 - 1.1 หมวดวิชาพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต
 - 1.2 หมวดวิชาชีพ

วิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า	56 หน่วยกิต
การฝึกงาน	ไม่น้อยกว่า	4 หน่วยกิต
ใช้เวลาไม่น้อยกว่า		360 ชั่วโมง
 - 1.3 การจบหลักสูตร ปวช. ต้องเรียนครบตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างหลักสูตร มีจำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้างหลักสูตรของแต่ละสาขาอาชีพ มีคะแนนเฉลี่ยสะสมทุกรายวิชาไม่ต่ำกว่า 2.00 และผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมตามระเบียบ
 2. ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ดังนี้
 - 2.1 หมวดวิชาพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 16 หน่วยกิต
 - 2.2 หมวดวิชาชีพ

วิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า	50 หน่วยกิต
การฝึกงาน	ไม่น้อยกว่า	4 หน่วยกิต
รวมหน่วยกิตทั้งสิ้น		80-110 หน่วยกิต

เอกสารนี้เป็นเอกสาร 2.3. การจบหลักสูตร ปวส. เหมือนกับเกณฑ์การจบหลักสูตร ปวช. ซึ่งประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีฐานะเป็นกรมสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2515 โดยยกฐานะจากกองโรงเรียนราษฎร์ กรมวิสามัญศึกษา ในระยะเริ่มแรกการดำเนินงานเป็นไปตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ.2497 และได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติเรื่อยมา จนถึงปัจจุบัน การบริหารงานของสำนักงานได้ใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ซึ่งกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนมีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมดูแลโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มี 3 ลักษณะ คือ

2.2.1 โรงเรียนที่จัดการศึกษาในระบบโรงเรียน ใช้หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ

2.2.2 โรงเรียนที่จัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน

2.2.3 โรงเรียนที่จัดการศึกษาให้แก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษและการศึกษาสงเคราะห์ในด้านอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จะมีหน้าที่และความรับผิดชอบตามพระราชกฤษฎีกาการแบ่งส่วนราชการ พ.ศ.2535 ได้แก่

2.2.3.1 บริหารราชการทั่วไปของสำนักงาน

2.2.3.2 ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

2.2.3.3 เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและกระทรวงศึกษาธิการ

เพื่อประกอบการพิจารณากำหนดนโยบายและรายงานพัฒนาการจัดการศึกษาเอกชน ตลอดจนจัดทำ และประสานแผนการปฏิบัติงานของสำนักงานให้สอดคล้องกับนโยบาย สอดคล้องกับแผนแม่บทของกระทรวง รวมทั้งกำกับเร่งรัด ติดตาม ประเมินผล การปฏิบัติงานตามแผนงานของหน่วยงานในสังกัด ดำเนินการเกี่ยวกับงานสถิติ และ ประเมินผล

2.2.4 ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานหรือตามที่กระทรวงศึกษาธิการหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการในปัจจุบันระดับกอง รวม 9 หน่วยงาน ได้แก่

- 1) สำนักงานเลขานุการกรม
- 2) กองทุนและสวัสดิการ
- 3) กองทะเบียน
- 4) กองนโยบายและแผน
- 5) กองโรงเรียนนโยบายพิเศษ
- 6) กองโรงเรียนสามัญศึกษา
- 7) กองโรงเรียนอาชีวศึกษา

เอกสารที่ 8) กองส่งเสริมการศึกษานอกระบบ เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9) หน่วยศึกษานิเทศก์

2.3 การบริหารงานโรงเรียนเอกชน

2.3.1 พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2525 ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.ให้ไว้ ณ วันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ.2525 เป็นปีที่ 37 ในรัชกาลปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังนี้

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2525 มีข้อบังคับให้โรงเรียนเอกชนปฏิบัติทั้งหมด 124 มาตรา 11 หมวด พอจะยกขึ้นมาเป็นตัวอย่างบางมาตรา ดังนี้

มาตรา 3 ให้ยกเลิก (1) พ.ร.บ.โรงเรียนราษฎร์ พ.ศ.2497

(2) พ.ร.บ.โรงเรียนราษฎร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2518

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"โรงเรียน" หมายความว่า โรงเรียนเอกชน อันได้แก่ สถานศึกษาหรือสถานที่ที่บุคคลจัดการให้การศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าชั้นปริญญาตรีแก่นักเรียนทุกผลัดรวมกันเกิน 7 คนขึ้นไป

"นักเรียน" หมายความว่า ผู้รับการศึกษาจากโรงเรียน

"ผู้รับใบอนุญาต" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน

"ผู้จัดการ" หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ผู้จัดการหรือผู้อำนวยการโรงเรียน

"ครูใหญ่" หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่

"ครู" หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ครูหรืออาจารย์

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

"ผู้อนุญาต" หมายความว่า เลขาธิการ สำหรับกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับจังหวัดอื่น ๆ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีรักษาราชการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวดที่ 1 คณะกรรมการการศึกษาเอกชน ประกอบด้วย

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ประธานกรรมการ
อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน	กรรมการ
อธิบดีกรมวิชาการ	กรรมการ
อธิบดีกรมสามัญศึกษา	กรรมการ
อธิบดีกรมอาชีวศึกษา	กรรมการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และผู้ทรงคุณวุฒิอีก 7 คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้รับใบอนุญาตหรือ ผู้จัดการ 2 คน ครูใหญ่หรือ ครู 2 คน และบุคคลอื่นอีก 3 คน เป็นกรรมการ

หมวดที่ 2 คณะกรรมการอำนวยการตามมาตรา 24 ประกอบด้วยผู้รับใบอนุญาต หรือ ผู้แทนนิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนเป็นประธานกรรมการผู้จัดการผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการหนึ่งคน และบุคคลอื่นซึ่งผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินแปดคน ในจำนวนนี้อย่างน้อยต้องเป็นผู้แทนของครูโรงเรียนนั้นหนึ่งคน และผู้แทนของผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนนั้นหนึ่งคนเป็นกรรมการและให้ครูใหญ่เป็นกรรมการและเลขาธิการ

การบริหารงานโรงเรียนนับเป็นภารกิจที่สำคัญของผู้บริหารโรงเรียนทุกประเภท การที่ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนจะจัดการบริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของคน ในสังคมและปฏิบัติหน้าที่ให้เหมาะสมกับความสำคัญนั้น จำเป็นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการจัดการศึกษารัฐระเบียบกฎหมาย ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน มีความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ ขอบข่าย ความสำคัญของการบริหารงานโรงเรียน เพื่อสามารถดำเนินการบริหารโรงเรียนได้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรให้สมกับที่รัฐบาลไว้วางใจให้เข้ามาาร่วมกันจัดการศึกษาของชาติ

ศาสตราจารย์ ดร. ธนู แสงศักดิ์ ได้กล่าวในงานวันคล้ายวันสถาปนาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2529 เกี่ยวกับการบริหารงานโรงเรียนเอกชนว่า

การบริหารงานโรงเรียนเอกชน มีการพัฒนาเป็นระยะ ๆ ตามพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง การสังคม และการต่างประเทศ พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนในปัจจุบันเน้นด้านความมั่นคงของประเทศมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการป้องกันมิให้ต่างประเทศมาอิทธิพลในการบริหารการศึกษาของประเทศไทย การรักษามลประโยชน์ของรัฐ ของประชาชน ของผู้ปกครองและส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของเด็กนักเรียน ในขณะที่เดียวกันก็ดูแลสวัสดิการของครู อันเป็นพลังสำคัญของการศึกษาอบรม และรัฐบาลได้ดูแลผู้รับใบอนุญาต หรือเจ้าของโรงเรียนให้ดำเนินกิจการได้ด้วยความมั่นใจพอควร ในรูปของการอุดหนุนส่งเสริม และให้ได้รับความดีความชอบในฐานะที่ได้ทำคุณประโยชน์ให้แก่แผ่นดิน เพราะโรงเรียนเอกชนช่วยรัฐในการจัดการศึกษา ซึ่งผลของการศึกษานั้นตกอยู่กับเด็กอันเป็นผลประโยชน์ของรัฐโดยตรง (ธนู แสงศักดิ์. 2529 : 19)

2.3.2 ความหมายของงานบริหารโรงเรียน

งานบริหารโรงเรียน หมายถึงการที่ผู้บริหารใช้ความพยายามต่าง ๆ ในการจัดสรรทรัพยากร เอกสารนี้เป็นเอกสารที่โรงเรียนสามารถใช้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อันได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของ และการจัดการให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนบรรลุดุติ ประสงค์ของหลักสูตร นักเรียนมีคุณภาพอันพึงประสงค์ของสังคม

2.3.2.1 ขอบข่ายของการบริหารงานโรงเรียน

ตามหลักการบริหารการศึกษานั้น ได้แบ่งการบริหารงานโรงเรียนไว้ 6 งานคือ งานวิชาการ งานบุคคล งานกิจการนักเรียน งานธุรการและการเงิน งานอาคารสถานที่ งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

การบริหารงานโรงเรียนทั้ง 6 ด้าน ถ้านำมาจัดลำดับความสำคัญแล้ว จะถือว่างานวิชาการ สำคัญที่สุด ส่วนงานอื่นนับเป็นงานสนับสนุนงานวิชาการ อาจแบ่งเป็นได้ 2 ประเภท คือ

1) งานหลัก เป็นงานที่เป็นไปเพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดหมายของหลักสูตรโดยตรง ได้แก่ งานวิชาการ

2) งานสนับสนุน เป็นงานที่ช่วยส่งเสริมให้การปฏิบัติงานหลักเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ งานบุคคล งานธุรการและการเงิน งานอาคารสถานที่ งานกิจการนักเรียน งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

2.3.2.2 ตำแหน่งและหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน

ตำแหน่งและหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ซึ่งกำหนดเป็นระเบียบตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน มีดังนี้

- 1) ตำแหน่งผู้รับใบอนุญาต
 - 1) ตำแหน่งผู้รับใบอนุญาต
 - 2) ตำแหน่งผู้จัดการหรือผู้อำนวยการ
 - 3) ตำแหน่งครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่
 - 4) ตำแหน่งครูหรืออาจารย์
- 1) หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเอกชน มีดังนี้
 1. ควบคุมดูแลรับผิดชอบการดำเนินกิจการโรงเรียนในการดำรง และเลิกล้มกิจการโรงเรียนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ประกาศและนโยบายของทางราชการ
 2. ให้ความร่วมมือการบริหารงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับชุมชนเมื่อทางราชการร้องขอ
 3. สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูได้เพิ่มพูนความรู้โดยการเข้าศึกษาต่อตามโอกาสอันควร
 4. สนับสนุนและเผยแพร่ข่าวสารทางราชการที่เกี่ยวกับสิทธิและผลประโยชน์ที่ครูใหญ่หรือครูพึงได้รับ
 5. ต้องไม่กระทำการใดอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่นในการดำเนินกิจการของโรงเรียน
- 2) หน้าที่ของผู้จัดการในโรงเรียนเอกชน มีดังนี้
 1. ควบคุมดูแลรับผิดชอบการดำเนินกิจการโรงเรียนในการดำรง และเลิกล้มกิจการโรงเรียนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ และนโยบายของทางราชการ

2. เสนอแนะผู้รับใบอนุญาตให้จัดหาอุปกรณ์การสอน หนังสือคู่มือการสอน การประเมินผลหลักสูตร เครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุครุภัณฑ์ อุปกรณ์กีฬาให้เหมาะสมกับความจำเป็นของโรงเรียนและจำนวนนักเรียน
 3. เสนอผู้รับใบอนุญาตทำการบำรุงรักษาซ่อมแซมทรัพย์สินที่ต้องใช้เกี่ยวกับกิจการของโรงเรียน รวมทั้งบริเวณสถานที่ อาคารอื่น ๆ ที่จำเป็น เพื่อให้มีสภาพที่จะใช้การได้ดีและปลอดภัย
 4. สนับสนุน และส่งเสริมโดยความเห็นชอบของผู้รับใบอนุญาตให้ครูใหญ่หรือครูเข้าการอบรมหรือสัมมนาทางวิชาการในโอกาสอันควร
 5. ควบคุม ดูแล ระมัดระวังมิให้นักเรียนก่อการวิวาท หรือก่อความเดือดร้อน รำคาญแก่ผู้อื่น
 6. สร้างสรรค์ความสัมพันธ์ที่ดีในหมู่ครู นักเรียนผู้ปกครองนักเรียน เพื่อให้การสอนนักเรียนได้ผลดีด้วยความร่วมมือกันทั้งโรงเรียนและที่บ้าน
 7. ให้ความร่วมมือการบริหารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับชุมชนเมื่อทางราชการร้องขอ
 8. สนับสนุนและเผยแพร่ข่าวสารทางราชการที่เกี่ยวกับสิทธิและผลประโยชน์ที่ครูใหญ่หรือครูพึงได้รับ
- 3) หน้าที่ของครูใหญ่ในโรงเรียนเอกชน มีดังนี้
1. ควบคุมดูแลรับผิดชอบการดำเนินกิจการโรงเรียนในการดำรง และเล็กลุ่มกิจการโรงเรียนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ และนโยบายของทางราชการ
 2. ส่งเสริมและเผยแพร่การปกครองในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
 3. อบรมสั่งสอนและเผยแพร่ความรู้ ปณิธานวัฒนธรรม ค่านิยมเอกลักษณ์ไทย
 4. ส่งเสริมความสามัคคีในหมู่ครู และนักเรียน
 5. เอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ ไม่ทอดทิ้งหรือละทิ้งหน้าที่การงาน
 6. ช่วยเหลือกิจการของโรงเรียนและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
 7. ศึกษาหาความรู้ วิธีสอน วิธีประเมินผล การใช้หนังสือเรียน และคู่มือการเรียนการสอนตามหลักสูตร
 8. แนะนำให้ครูได้ศึกษาหาความรู้ในหน้าที่เพิ่มเติมอยู่เสมอ
 9. เอาใจใส่ดูแลอาคาร สถานที่ในด้านความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อย
 10. ให้ความร่วมมือการบริหารงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับชุมชนเมื่อทางราชการร้องขอ
 11. สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูได้เพิ่มพูนความรู้ โดยการเข้าศึกษาต่อตามโอกาสอันควร
 12. ต้องไม่กระทำการใดอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่นในการดำเนิน

เอกสารนี้เป็น **กิจการของโรงเรียน** ทรัพยากรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) หน้าที่ของครูโรงเรียนเอกชน มีดังนี้

1. ทำการสอน อบรมนักเรียนปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ และนโยบายของทางราชการ
2. เอาใจใส่ในการสอน ปรับปรุงการเรียนการสอนให้สม่ำเสมอ
3. ส่งเสริม และเผยแพร่การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
4. อบรมสั่งสอนและเผยแพร่ความรู้ ปณิธานวัฒนธรรม ค่านิยมเอกลักษณ์ไทย
5. เอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ ไม่ทอดทิ้ง หรือละทิ้งหน้าที่ การงาน
6. ช่วยเหลือกิจการของโรงเรียนและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
7. ศึกษาหาความรู้ วิธีสอน วิธีประเมินผล การใช้หนังสือเรียน และคู่มือการเรียนการสอนตามหลักสูตร

2.4 การนิเทศการศึกษา

2.4.1 ความหมายของการนิเทศการศึกษา

คำว่า การนิเทศ ซึ่งแปลว่า การให้ความช่วยเหลือ แนะนำ หรือปรับปรุง การนิเทศการศึกษา จึงหมายถึง การให้ความช่วยเหลือ แนะนำ หรือปรับปรุงเกี่ยวกับการศึกษา โดยเฉพาะในโรงเรียน ซึ่งมีผู้ให้ความหมายการนิเทศการศึกษาไว้ ดังนี้

Spear (อ้างในขวัญ สันธุสอาด. 2536 : 9) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการที่จะทำให้เกิดการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนของครูโดยการทำงานร่วมกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้

ดังนั้น การนิเทศการศึกษา เป็นกระบวนการและวิธีการในการกระตุ้นความเจริญก้าวหน้าของครู และมุ่งช่วยเหลือเพื่อให้ครูได้ช่วยตนเองได้

Good ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาว่า

เป็นความพยายามของผู้ทำหน้าที่นิเทศที่จะช่วยในการให้คำแนะนำแก่ครู หรือผู้อื่นที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้สามารถปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น ช่วยให้เกิดความเจริญงอกงามในด้านอาชีพ ช่วยพัฒนาความสามารถของครู (Good อ้างในกิตติมา ปรีดีดิถก. 2532 : 261)

การนิเทศการศึกษา นอกจากเป็นกระบวนการกระตุ้นความเจริญก้าวหน้าของครูแล้ว ผู้ทำหน้าที่นิเทศต้องมีความพยายามในการช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่ครู เพื่อให้สามารถปรับปรุงการสอนของตนเองให้ดีขึ้น การที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Harris (อ้างในกิตติมา ปรีดีติลล. 2532 : 262) การนิเทศการศึกษา คือ การที่บุคคลากรในโรงเรียนได้กระทำกับบุคคลอื่นหรือสิ่งอื่นใด เพื่อคงไว้หรือเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานของโรงเรียน ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อการบรรลุเป้าหมายทางการสอนของโรงเรียน

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 225) ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาว่า ความพยายามที่จะช่วยให้การเรียนการสอนพัฒนาไปในแนวทางที่ดี ไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญการสอน ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียน หรือหัวหน้าสายวิชาก็ตาม

การพัฒนาการเรียนการสอนโดยอาศัยการนิเทศการศึกษา เป็นเครื่องมือนอกจากให้การจัดการเรียนมีประสิทธิภาพแล้ว ยังมีผลโดยตรงต่อการพัฒนาความสามารถของครู เพื่อให้เกิดความเจริญงอกงามในด้านอาชีพ เพราะการนิเทศการศึกษา เป็นการช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญในการสอน ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียนหรือหัวหน้าสายวิชา

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ให้ความหมายของการนิเทศ

เป็นกระบวนการในการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้รับการนิเทศสามารถพัฒนาพฤติกรรมการสอนและงานการเรียนการสอนของตนให้ดีขึ้น ซึ่งจะมีผลให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นในที่สุด (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2534 : 1)

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่าการบริหารการศึกษาต้องอาศัยกระบวนการนิเทศการศึกษา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาให้ดีขึ้น กล่าวคือ การนิเทศการเรียนการสอน เป็นการพัฒนางานวิชาการและการนิเทศทั่วไป พัฒนางานสนับสนุนการเรียนการสอนในสถานศึกษา

การนิเทศการศึกษา เป็นกระบวนการชี้แนะ แนะนำ ให้ความร่วมมือต่อกิจกรรมของครูในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ การนิเทศการศึกษาจัดเป็นวิทยาศาสตร์ เพราะเป็นเรื่องที่สามารถพิสูจน์ได้ ทดลองได้ และการนิเทศการศึกษา เป็นการปฏิบัติงานแบบประชาธิปไตย โดยให้ความเคารพซึ่งกันและกัน การแบ่งปันร่วมงาน การประสานงาน และมีความเชื่อมั่นในวิธีการแห่งปัญหา

2.4.2 ความมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา

การจัดการให้มีการนิเทศการศึกษาขึ้นด้วยจุดมุ่งหมายของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อพัฒนางานในสถานศึกษาให้มีความก้าวหน้าทุก ๆ ด้านไปพร้อมกัน เพราะถ้าหากผู้บริหารสถานศึกษาจะมุ่งพัฒนางานด้านใดด้านหนึ่งแล้ว ความสมบูรณ์ของงานในโรงเรียนจะไม่เกิดขึ้น การพัฒนาสถานศึกษาจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งนักการศึกษาได้ให้ความมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษาไว้ ดังนี้

ไม่ว่าการณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Adam, Hard and Frank G.Dickey ให้ความมุ่งหมายการนิเทศการศึกษา ไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้ครูกู้ค้นหาและรู้วิธีการทำงานด้วยตนเอง
2. เพื่อช่วยให้ครูกู้จักแยกแยะ วิเคราะห์ปัญหาของตนเอง โดยช่วยให้ครูกู้ว่าจะอะไรที่เป็นปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ และจะแก้ปัญหาเหล่านั้นอย่างไร
3. เพื่อช่วยให้ครูกู้รู้สึกมั่นคงในอาชีพ และมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตน
4. เพื่อช่วยให้ครูกู้คุ้นเคยกับแหล่งวิทยาการและสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอน
5. ช่วยเผยแพร่ให้ชุมชนเข้าใจถึงแผนการศึกษาของโรงเรียน และให้การสนับสนุนโรงเรียน
6. ช่วยให้ครูกู้เข้าใจถึงปรัชญาและความต้องการทางการศึกษา (Adam, Hard and Frank G.Dickey (อ้างในกิตติมา ปรีดีดิกล. 2532 : 264)

ความมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา คือการให้ความช่วยเหลือ แนะนำ หรือปรับปรุงเกี่ยวกับการศึกษา โดยมีผู้เกี่ยวข้องคือ ครู ที่เรียกว่าผู้รับการนิเทศ ผู้นิเทศการศึกษาจะต้องให้ความช่วยเหลือแนะนำ ปรับปรุงอย่างเป็นกระบวนการ เพื่อพัฒนาครูกู้สอนให้มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านอาชีพ พัฒนาการเรียนการสอน

พนัส หันนาคินทร์ (2526 : 148) ได้กล่าวว่าการนิเทศการศึกษา มีจุดมุ่งหมายสำคัญอยู่ที่การปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น การนิเทศไม่ใช่การจับผิด แต่เป็นการช่วยเหลือแนะนำ

ความมุ่งหมายการนิเทศ นอกจากช่วยเหลือครูในการปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนแล้ว มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญอีกอย่างคือ การปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น โดยผู้นิเทศจะให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ปรับปรุง ซึ่งมีใช้การจับผิด

อุทัย บุญประเสริฐ และชโลมใจ กิงคารวัฒน์ กล่าวถึงจุดมุ่งหมายสำคัญของการนิเทศว่า

1. ให้ได้ผลงานดี มีคุณภาพสูง
2. พัฒนางาน
3. พัฒนาคคน
4. ประสานงานและประสานความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้อง
5. สร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร (อุทัย บุญประเสริฐ และชโลมใจ กิงคารวัฒน์. 2528 : 3)

จุดมุ่งหมายการนิเทศ เป็นการให้ความช่วยเหลือ แนะนำ หรือปรับปรุงเกี่ยวกับการศึกษา เพื่อพัฒนาครูกู้ และปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น เพื่อให้ได้ผลงานดี มีคุณภาพสูง โดยผู้ปฏิบัติงานมีการดำเนินงานไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน เพราะจุดมุ่งหมายการนิเทศไม่ใช่การทำลายขวัญกำลังใจ แต่เป็นการให้ความช่วยเหลือให้ครูมีคุณภาพในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ผลงานมีประสิทธิภาพ

สังต์ อุทรานันท์ กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1. พัฒนาคณะ คือ การนิเทศการศึกษา เป็นกระบวนการทำงานร่วมกับครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ครูและบุคลากรเหล่านั้นได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น
2. พัฒนางาน คือ การนิเทศการศึกษามีเป้าหมายสูงสุดอยู่ที่นักเรียนซึ่งเป็นผลผลิตจากการสอนของครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยเหตุนี้ การนิเทศการศึกษาจึงมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนางาน ได้แก่ งานการสอนให้ดีขึ้นนั่นเอง
3. เพื่อสร้างประสานความสัมพันธ์ คือ การนิเทศการศึกษาจะสร้างผลที่เกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกัน ผลัดกันเปลี่ยนเป็นผู้นำและผู้ตาม ซึ่งไม่ใช่การทำงานภายใต้การถูกบังคับและคอยตรวจตราหรือคอยจับผิด
4. เพื่อสร้างขวัญกำลังใจ คือ การนิเทศการศึกษา สร้างขวัญและกำลังใจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะทำให้นักศึกษามีความตั้งใจทำงาน หากการทำงานไม่ได้ทำการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานแล้ว การนิเทศการศึกษาก็คงจะประสบผลสำเร็จได้ยาก (สังต์ อุทรานันท์ (2530 : 12)

ศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษาไว้ 4 ลักษณะ คือ

1. เพื่อส่งเสริมความเป็นผู้นำในวิชาชีพ (Professional Leadership)
2. เพื่อพัฒนาการสอนของครูให้ดีขึ้น (Improvement of Teaching)
3. เพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของครู (Aiding Teachers Growth)
4. เพื่อนำทางให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างคณะครูกับชุมชน (Guiding Staff and Community Relations) จุดมุ่งหมายของการจัดการนิเทศศึกษาเป็นภารกิจที่จะต้องดำเนินการร่วมกันกับบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาโดยให้ทุกฝ่ายมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาการศึกษา ร่วมกัน กำหนดวัตถุประสงค์ร่วมกัน เป้าหมายเดียวกัน ดังนั้น จุดมุ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการแจ้งในทรัพย์สิน เมื่อผู้เอาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัฒนาการเรียนการสอนและคุณภาพของนักเรียนให้สูงขึ้นตามลำดับ
(ศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2534 : 7)

2.4.3 ความจำเป็นที่จะต้องมีการนิเทศการศึกษา

การนิเทศการศึกษา มีความจำเป็นต่อกระบวนการเรียนการสอนมาก เพราะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังนั้น การศึกษาจำเป็นต้องมีการปรับปรุงให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่ของสังคม นอกจากนั้น ความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอย่างไม่หยุดยั้ง การนิเทศการศึกษา จะช่วยทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้นในตัวครู เพื่อกระตุ้นครูให้เกิดการพัฒนาความรู้ความสามารถให้ทันสมัยอยู่เสมอ

สุพิชญา ธีระกุล กาญจนา ศรีภาพสินธุ์ และวิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกุล กล่าวว่า ความจำเป็นที่จะต้องมีการนิเทศการศึกษาในระบบการศึกษา เนื่องจากเหตุผล ดังนี้

1. สภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปทุกขณะ การศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมด้วย การนิเทศการศึกษาจะช่วยทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
2. ความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นโดยไม่หยุดยั้งแม้แนวคิดในเรื่องการเรียนการสอนก็เกิดขึ้นใหม่อยู่ตลอดเวลา การนิเทศการศึกษาจะช่วยทำให้ครูมีความรู้ทันสมัยอยู่เสมอ
3. การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนการสอนพัฒนาขึ้นจำเป็นต้องได้ รับการชี้แนะ หรือการนิเทศการศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ การโดยเฉพาะ จึงจะทำให้เกิดการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จลุล่วง
4. การศึกษาของประเทศจะไม่ได้มาตรฐานหากไม่มีการช่วยเหลือดูแลด้วยระบบการนิเทศการศึกษา (สุพิชญา ธีระกุล กาญจนา ศรีภาพสินธุ์ และวิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกุล. 2524 : 10)

ชาญชัย อาจินสมาจาร ให้ความเห็นความจำเป็นของการนิเทศการศึกษาไว้ ดังนี้

1. การศึกษาเป็นกิจกรรมที่ซับซ้อนและยุ่งยาก จำเป็นต้องมีการนิเทศ เพื่อเป็นการให้บริการแก่ครูจำนวนมากที่มีปัญหาต่าง ๆ
2. การนิเทศการศึกษา เป็นงานที่มีความจำเป็นต่อความเจริญงอกงามของครูแม้ว่าครูจะได้รับการฝึกฝนมาดีแล้วก็ตาม แต่ครูก็ต้องปรับปรุงฝึกฝนตนเองอยู่เสมอในขณะที่ทำงานในสถานการณืจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เตรียมการสอน

4. การนิเทศการศึกษา มีความจำเป็นต่อการทำให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัย อยู่เสมอ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีอยู่เสมอ ทำให้เกิด พัฒนาการทางการศึกษาทั้งทางทฤษฎี และทางปฏิบัติ (ชาญชัย อาจินสมอาจารย์. 2525 : 5)

ความมุ่งหมายของการบริหารโรงเรียน คือประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู และการพัฒนา การเรียนการสอนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคมและผู้เรียน ด้วยเหตุนี้ การ นิเทศการศึกษา

2.4.4 กระบวนการนิเทศ

กระบวนการนิเทศ เป็นการวางแผนลำดับขั้นตอนในการดำเนินงานที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน ต่อเนื่องตลอดเวลา โดยยึดหลักการพัฒนาคุณภาพของงานตามหลักวิธีการทางวิทยาศาสตร์

การนิเทศการศึกษา เป็นกระบวนการชี้แนะ แนะนำ และให้ความร่วมมือต่อกิจกรรมของครู ในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

ซารี มณีศรี ได้เสนอกระบวนการนิเทศไว้ ดังนี้

Planning Process (P) หมายถึง การคิดวางแผนงานที่จะทำในอนาคต ก่อนหลัง การกำหนดตารางปฏิบัติงาน การจัดทำโครงการ การคาดคะเน ผลในการทำงาน รวมทั้งการปรับปรุงแผนการทำงานให้ดีขึ้น

Organizing Process (O) หมายถึง การแบ่งงาน การกำหนดหน้าที่ความ รับผิดชอบ การจัดหาทรัพยากร การสร้างเกณฑ์ในการทำงาน การประสาน งาน การสร้างความสัมพันธ์ของงานการมอบหมายอำนาจหน้าที่รวมทั้งการ พัฒนานโยบายต่าง ๆ

Leading Process (L) หมายถึง การแสดงบทบาทในฐานะผู้นำ ประสิทธิภาพ ในการตัดสินใจการให้คำปรึกษาหารือ การใช้แรงจูงใจ การสื่อความหมาย การคิดริเริ่ม การสร้างบรรยากาศในการคิดริเริ่ม ตลอดจนการนำในการสาธิต การเผยแพร่ทางวิชาการ และการสาธิตวิชาการแก่ชุมชน เช่น การจัดสัปดาห์ เกษตร สัปดาห์วัฒนธรรม เป็นต้น ย่อมขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำเป็นสำคัญ

Controlling Process (C) หมายถึง การควบคุมการปฏิบัติงาน ซึ่งอาจกระทำ ได้หลายวิธี เช่น การแก้ไขการทำงานที่ไม่ถูกต้อง การว่ากล่าวตักเตือนในสิ่ง ที่ผิดพลาด การกำหนดระเบียบในการปฏิบัติงาน เป็นต้น

Assessing Process (A) หมายถึง การประเมินผลการปฏิบัติงาน การวัดผล

การ ปฏิบัติงาน และการทำการวิจัยผลงาน (ซารี มณีศรี. 2530 : 7)

จะเห็นว่า การนิเทศการศึกษาเป็นการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบแบบแผน โดยเริ่มจากการวางแผนที่จะทำตามความสำคัญของงาน การกำหนดตารางปฏิบัติงาน จัดทำโครงการ เมื่อวางแผนเรียบร้อยแล้ว สามารถคาดคะเนผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้จึงแบ่งงานตามบทบาทหน้าที่ของบุคลากร จัดทรัพยากรให้เพียงพอ การประสานงาน สร้างความสัมพันธ์ภายในองค์กร ผู้ที่มีบทบาทสำคัญ คือผู้บริหาร มีประสิทธิภาพในการตัดสินใจ การให้คำปรึกษา การกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ ขั้นตอนสุดท้าย คือการวัดผลการปฏิบัติงานมีความสำเร็จมากน้อยเพียงใด

สังัด อุทรานันท์ ได้เสนอกระบวนการนิเทศการศึกษาไว้ว่า ประกอบด้วยขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การวางแผนนิเทศ (Planning - P) เป็นขั้นบริหาร ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศทำการประชุมปรึกษาหารือ เพื่อให้ทราบปัญหาและความต้องการจำเป็นต้องมีการนิเทศ รวมทั้งวางแผนหรือขั้นตอนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศที่จะดำเนินการ

ขั้นที่ 2 การให้ความรู้ความเข้าใจในการทำงาน (Informing - I) เป็นขั้นของการให้ความรู้ความเข้าใจ เนื่องจากการดำเนินการต้องอาศัยความรู้ และหลักวิชาการกับต้องมีขั้นตอน จึงจะได้ผลงานออกมาอย่างมีคุณภาพ

ขั้นที่ 3 การปฏิบัติงาน (Doing - D) ประกอบด้วยการปฏิบัติงานใน 3 ลักษณะ คือการปฏิบัติงานของผู้รับการนิเทศ ผู้นิเทศ และการสนับสนุนการนิเทศ โดยลงมือปฏิบัติงานตามความสามารถให้มีคุณภาพตามกำหนดเวลา และมีการให้การสนับสนุนในวัสดุอุปกรณ์ จะช่วยให้การปฏิบัติเป็นไปอย่างได้ผลดี

ขั้นที่ 4 การสร้างขวัญกำลังใจ (Reinforcing - R) เป็นขั้นที่ผู้บริหาร ผู้นิเทศสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้รับการนิเทศให้มีความมั่นใจ และบังเกิดความพอใจในการปฏิบัติงาน เพื่อให้งานประสบความสำเร็จด้วยดี

ขั้นที่ 5 การประเมินผลและรายงานผล (Evaluating - E) ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศทำการประเมินผล หากพบปัญหาอุปสรรคที่ดำเนินการไปแล้ว จะต้องพยายามปรับปรุงแก้ไข ซึ่งอาจจะทำได้โดยให้ความรู้ในสิ่งที่เป็นปัญหาอีกครั้ง จนพบว่าประสบผลสำเร็จ (สังัด อุทรานันท์.

2530 : 86)

การวางแผนเป็นการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ และผู้บริหารสถานศึกษา บรรยายภาคการทำงาน ต้องเป็นประชาธิปไตยทุกคนมีสิทธิและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นเห็นภายในกรอบของนโยบายการพัฒนาการเรียนการสอน ผู้นิเทศต้องทำความชัดเจนในรายละเอียดการดำเนินงานไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของงานให้ผู้รับการนิเทศหมดความสงสัย โดยการให้ความรู้ ความเข้าใจ เนื่องจากการดำเนินงาน ต้องอาศัยความรู้และหลักวิชาการ สิ่งที่ขาดไม่ได้คือ ขวัญและกำลังใจของผู้รับการนิเทศจะต้องดูแล รักษาอย่าให้เกิดความสูญเสียทางด้านกำลังใจ นอกจากนี้ผู้รับการนิเทศจะเกิดความท้อแท้ ถดถอย ไม่ให้ความร่วมมือแล้ว ผู้นิเทศไม่ประสบความสำเร็จในการนิเทศการศึกษาด้วย

สำหรับกระบวนการนิเทศภายในตามนัยสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เป็นกระบวนการต่อเนื่อง โดยยึดหลักวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ อาจศึกษา ได้หลายวิธี เช่น วิจัย การประเมินความต้องการ การใช้สื่อ เครื่องมือ ต่าง ๆ การสัมภาษณ์ เพื่อค้นหาปัญหา เป็นต้น
- ขั้นที่ 2 การวางแผนและกำหนดทางเลือก ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการ ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการจะเป็นข้อกำหนดให้เกิด การวางแผนและกำหนดทางเลือกในการแก้ไขปรับปรุง ส่งเสริมการจัด การศึกษาให้มีคุณภาพตรงตามวัตถุประสงค์ และตามสภาพที่ต้องการ หรือความปรารถนาในอนาคตได้ ข้อที่ควรคำนึงประกอบด้วยการเตรียม การ การวางแผน การประสานแผน การนำแผนไปปฏิบัติ ทรัพยากรและ การประเมินผล
- ขั้นที่ 3 การสร้างสื่อ เครื่องมือ และการพัฒนาวิธีการสื่อในการนิเทศ หมายถึง สิ่งที่ช่วยในการปฏิบัติงานนิเทศเพื่อแก้ไขการทำงานของครูตลอดจนช่วย ในการทำงานระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น โปรแกรมสำเร็จรูป ชุดสไลด์ แถบบันทึกภาพ วิชยู เครื่องสไลด์ เป็นต้น เครื่องมือการนิเทศ ได้แก่ สิ่งที่ใช้ในการตรวจสอบ เช่น แบบสอบถาม แบบทดสอบ แบบสำรวจ แบบประเมินค่า แบบสังเกตพฤติกรรม เป็นต้น
- ขั้นที่ 4 การปฏิบัติการนิเทศ อาจทำการนิเทศโดยตรง โดยศึกษานิเทศก์ ออกปฏิบัติงานด้วยตนเอง หรือออกร่วมปฏิบัติกับประธานกลุ่มโรงเรียน และครูวิชาการกลุ่มโรงเรียน การนิเทศทางอ้อม ได้แก่ การนิเทศด้วยการ ใช้สื่อ และเครื่องมือนิเทศต่าง ๆ เช่น ชุดการสอน ชุดการอบรม เป็นต้น การดำเนินการปฏิบัติการนิเทศ วิธีปฏิบัติประกอบด้วย ประชุมผู้เกี่ยวข้อง และคณะทำงาน กำหนดงานที่ปฏิบัติ แบ่งงานรับผิดชอบ ทำความเข้าใจ สื่อและเครื่องมือร่วมกัน จัดระบบการเก็บข้อมูลการนิเทศตามโครงการ การพบปะทบทวนปฏิบัติงานตามขั้นตอน สรุปผลการปฏิบัติงานนิเทศ

เอกสารนี้จัดทำขึ้นตามโครงการและกำหนดการนำข้อมูลไปดำเนินการต่อไป เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นที่ 5 การประเมินผลและรายงาน คือ การจัดหาและรวบรวมข้อมูลนำมาพิจารณา วิเคราะห์สำหรับปรับปรุงแก้ไข และการตัดสินใจในการปฏิบัติต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2529 : 56)

การนิเทศการศึกษา เป็นกระบวนการทำงานที่ยึดหลักและวิธีการทางวิทยาศาสตร์ในบรรยากาศการทำงานแบบประชาธิปไตย เริ่มจากการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการภายในสถานศึกษา เพื่อให้รู้สาเหตุของปัญหาอย่างชัดเจน และนำมาเป็นนโยบายหรือวัตถุประสงค์ของการจัดการนิเทศการศึกษา เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น สิ่งที่ขาดไม่ได้ในการนิเทศ คือ สื่อ เครื่องมือ หรือสิ่งที่จะช่วยในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ

2.4.5 ผู้นิเทศและบทบาทหน้าที่ในงานนิเทศการสอน

บุคคลที่ทำหน้าที่นิเทศการศึกษา ไม่จำเป็นต้องเป็นศึกษานิเทศก์แต่เพียงผู้เดียว ใครก็ได้ที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือ แนะนำ ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเน้นกระบวนการเรียนการสอน ปัจจุบัน บุคคลผู้ทำหน้าที่นิเทศการศึกษามีหลายกลุ่ม คือ

1. ศึกษานิเทศก์ คือบุคคลที่มีหน้าที่ในการนิเทศการศึกษาโดยตำแหน่ง ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเอกชน คือหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
2. ผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าหมวดวิชา เป็นต้น
3. ครูในโรงเรียน อาจให้ความช่วยเหลือ แนะนำเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอนแก่เพื่อนครูด้วยกัน
4. ผู้เชี่ยวชาญ คือ บุคคลที่โรงเรียนเชิญมาเป็นวิทยากรเกี่ยวกับงานนิเทศการศึกษา แต่บทบาทในการสนับสนุนให้การนิเทศการศึกษาของโรงเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ คือ ผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนดังต่อไปนี้ Harris ได้กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องเป็นผู้นิเทศบทบาทหน้าที่ของงานนิเทศพอจะแยกออกได้เป็นข้อใหญ่ ๆ 4 ประการด้วยกันคือ

1. การปรับปรุงการสอน หัวใจที่แท้จริงของโรงเรียนคือการสอน ประสิทธิภาพของการสอนในโรงเรียนส่วนหนึ่งวัดได้จากโปรแกรมการนิเทศในโรงเรียนของครูใหญ่ แม้จะเป็นจริงที่ว่าครูที่เตรียมการสอนดี จะทำการสอนได้ดีกว่าครูที่ไม่ได้เตรียมการสอน แต่ครูก็ยังมีความต้องการการได้รับการนิเทศจากครูใหญ่นั้นเอง การนิเทศของครูใหญ่ที่เหมาะสมจะช่วยให้สามารถที่สถานภาพของโปรแกรมการสอนของครูแต่ละคนในโรงเรียน ดังนั้น การเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นผู้นำของครูใหญ่ในเรื่องการนิเทศที่เหมาะสมนี้นับเป็นงานส่วนหนึ่งที่จำเป็นและสำคัญต่อการปรับปรุงการสอน

2. ปรับปรุงวัสดุอุปกรณ์การสอน ขณะที่โรงเรียนเร่งให้ครูผลิตวัสดุการสอนเป็นการใหญ่ ทำให้วัสดุอุปกรณ์การสอนในโรงเรียนบางแห่งมีมากมาย กองกันท่วมหัว โดยที่ครูในโรงเรียนไม่ทราบวิธีการใช้ไม่ทราบว่า จะใช้อย่างไรให้เหมาะสมกับบทเรียนที่ตนจะสอน ดังนั้น การนิเทศ และการฝึก ก่อนนำเอาวัสดุอุปกรณ์ไปใช้จึงมีความจำเป็น โปรแกรมการนิเทศที่ดี จะมุ่งหรือเน้นที่การจัดให้มีการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนในห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพให้มากยิ่งขึ้น
3. ปรับปรุงตัวครู มีปัญหามากมายเกี่ยวกับตัวครูที่ผู้นิเทศจะต้องเข้ามามีส่วนช่วยเหลือ เช่น ครูใหม่ที่บรรจุเข้ามาย่อมต้องการการปฐมนิเทศ การจูงใจเข้าสู่หน่วยงาน ซึ่งถือว่าอยู่ในงานการนิเทศด้วย เพราะจะช่วยให้ครูใหม่ทำงานได้ผลดีมากขึ้นตามนโยบายของโรงเรียน มีผลการวิจัยของ Bledsac (1967 : 7) และคณะได้ทำไว้เมื่อปี ค.ศ.1967 พบว่าครูใหม่ไม่เพียงแต่จะมีความต้องการที่จะได้รับการนิเทศจากครูใหญ่เท่านั้น แต่ยังได้รับผลประโยชน์อย่างใหญ่หลวงจากการช่วยเหลือด้านการนิเทศจากครูใหญ่อีกด้วย ในขณะที่เราหวังที่จะให้สภาพการเรียนการสอนเป็นไปตามที่เราปรารถนา แต่บางครั้งมักประสบปัญหาที่ครูใหญ่และคณะครูจะต้องทำงานภายใต้สภาพที่ไม่เป็นไปตามที่ปรารถนา เช่น งานล้นมือ สิ่งอำนวยความสะดวกไม่เอื้ออำนวย และอื่น ๆ ซึ่งภาวะการณ์เช่นนี้ เป็นช่วงเวลาที่ต้องการการนิเทศ หรือการช่วยเหลือที่นับว่ามีค่ายิ่งทีเดียว
4. การใช้ประโยชน์จากผลงานการวิจัยทางการศึกษา ปัจจุบันมีผลงานการวิจัยทางการศึกษาเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากที่พยายามจะหาทางแก้ไขปัญหาการเรียน โปรแกรมการนิเทศ มีความจำเป็น และต้องการที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการที่จะช่วยนำทางเพื่อการแก้ปัญหา การเปลี่ยนแปลงแผนงานและการยกมาตรฐานการสอนในโรงเรียน (Harris, 1975 : 18-19)

Harris ยังได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของการนิเทศไว้หลายประการ ดังนี้

1. พัฒนาหลักสูตร
2. แบ่งสรรบุคคลากรทำงาน

เอกสารนี้ 3. แบ่งเวลาการทำงาน รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. จัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือการสอนให้ครู
5. ประสานงานระหว่างครูผู้สอนกับฝ่ายที่ไม่ได้ทำงานด้านการสอน
6. พัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับบ้าน
7. จัดให้มีการศึกษาด้านการฝึกอบรม
8. ประเมินผลโปรแกรมการสอน

บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน จะต้องปรับปรุงการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ เพราะผู้บริหารโรงเรียนจะต้องนิเทศครูให้มีการเตรียมการสอนให้สอดคล้องกับแผนการสอนตนเอง นำเอาวัสดุสื่อการสอนมาใช้กับบทเรียนให้เกิดการเรียนรู้และบรรลุเป้าหมายของหลักสูตรของโรงเรียน ผู้บริหารต้องพัฒนาครูอยู่เสมอด้วยวิธีการจัดฝึกอบรม เปิดโอกาสให้ครูได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น สุดท้ายที่ขาดไม่ได้ คือ การวัดและประเมินผลโปรแกรมการสอนของครูด้วย เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าและหาปัญหาอุปสรรคระหว่างการปฏิบัติงานการสอน

อาคม จันทสุนทร ได้กล่าวถึงผู้นิเทศการศึกษาประกอบด้วยบุคคลต่าง ๆ ดังนี้

1. ผู้บริหารการศึกษา ทุกชั้น ทุกระดับ
- 2.ศึกษานิเทศก์ เป็นผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศการศึกษาโดยตรง
3. ผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ จะมานิเทศในลักษณะการแนะนำ และให้ความรู้ ข้อคิดหรือแนวทางปฏิบัติในเรื่องเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
4. หัวหน้าฝ่ายและหัวหน้าหมวดวิชาในโรงเรียน จะเป็นผู้นิเทศการปฏิบัติงานของครูในฝ่ายหรือหมวดวิชานั้น ๆ (อาคม จันทสุนทร. 2526 : 9)

ยง วัชชวัลลค์ (2524 : 45) ได้กล่าวถึงผู้นิเทศ สรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทต่อการนิเทศภายในโรงเรียน โดยครูใหญ่จะต้องรับผิดชอบงานวิชาการของโรงเรียนด้วย ครูใหญ่ต้องมีบทบาทในการนิเทศการสอนภายในโรงเรียน ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรง

สัจด์ อุทรานันท์ ได้กล่าวถึงผู้นิเทศ สรุปได้ว่า บุคลากรทางนิเทศการสอนภายในประเทศไทย แบ่งได้ดังนี้

1. ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา
 2. ผู้ดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์
 3. คณะครูผู้ทำหน้าที่นิเทศการศึกษา
- บุคคลทั้ง 3 กลุ่มนี้จะมีบทบาทหน้าที่ในงานนิเทศการศึกษาแตกต่างกันตามตำแหน่งหน้าที่ (สัจด์ อุทรานันท์. 2529 : 13)

จำรัส นองมาก กล่าวไว้ว่า ผู้สามารถทำหน้าที่นิเทศการศึกษาได้ ก็คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ผู้บริหารโรงเรียน
2. หัวหน้าหมวดวิชา หัวหน้าสายหรือหัวหน้าอาจารย์
3. ครูผู้ปฏิบัติการสอนที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน สามารถ
สาธิตหรือให้ศึกษาแนะนำให้เพื่อนร่วมงานได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะ
เป็นการดำเนินการแบบเดี่ยวหรือกลุ่มก็ได้ (จรัส นองมาก. 2533
: 2)

เนาวรัตน์ วิไลชนม์ (2523 : 12) กล่าวว่า มีบุคคลหลายฝ่ายที่ทำหน้าที่นิเทศการศึกษา เช่น
ศึกษานิเทศก์ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
หรือแม้แต่ผู้ที่สอนวิชาใดวิชาหนึ่ง เช่น ครูภาษาไทย ครูพลศึกษา ก็สามารถช่วยเหลือนิเทศการสอน
แก่เพื่อนครูด้วยกันได้

นักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวอย่างสอดคล้องกันว่า บุคลากรที่ทำหน้าที่การนิเทศการ
ศึกษา ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หรือ
ครูที่มีความรู้ความสามารถยังให้ความช่วยเหลือ แนะนำ หรือปรับปรุงการสอนแก่เพื่อนครูได้

2.4.6 ขอบเขตของงานนิเทศการศึกษาในโรงเรียน

การนิเทศการศึกษา เป็นการนิเทศกว้าง ๆ ทั่วไป เช่น งานบริหารหลักสูตรและการสอน
ปรัชญาของการจัดการศึกษาของชาติ ซึ่งเป็นงานที่ครอบคลุมกิจกรรมเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียน
การสอน ขอบเขตการนิเทศการศึกษานักการศึกษาส่วนมากจะกำหนดกรอบตามโครงสร้างการบริหาร
การศึกษาของโรงเรียน หรืออีกนัยหนึ่ง คือนิเทศตามภารกิจของผู้บริหารสถานศึกษานั้นเอง ซึ่งผู้บริหาร
หลายท่านได้กล่าวไว้ดังต่อไปนี้

สังัด อุทรานันท์ (2530 : 122) กล่าวถึงงานวิชาการภายในโรงเรียนที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะ
ต้องรับผิดชอบ มี 2 ประเภท คือ

1. งานหลัก ได้แก่ หลักสูตร การเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผลการเรียนการ
สอน
2. งานสนับสนุนวิชาการ ได้แก่ งานเกี่ยวกับบุคลากร กิจการนักเรียน งานธุรการ งานอาคาร
สถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

อุทัย บุญประเสริฐ และชโลมใจ กิงคารวัฒน์ ได้กล่าวถึงภารกิจของการประถมศึกษาทั้งระบบ
และสรุปงานการนิเทศการศึกษาไว้ 2 ลักษณะ คือ

1. การนิเทศงานทั่วไป ประกอบด้วย

1.1 วิชาการ

1.2 กิจการนักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.3 บุคลากร
- 1.4 อาคารสถานที่
- 1.5 บริหารทั่วไป - รุรการ และการเงิน
- 1.6 ความสัมพันธ์กับชุมชน
- 1.7 การติดตามประเมินผล แผนงาน โครงการการนิเทศด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน

2. การนิเทศการศึกษา ประกอบด้วย

- 2.1 การช่วยเหลือครูในการพัฒนาการเรียนการสอน
- 2.2 การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และส่งเสริมความสามารถในการนำหลักสูตรไปใช้
- 2.3 การช่วยเหลือส่งเสริมการพัฒนาตนเองของครู และความก้าวหน้าในวิชาชีพครู
- 2.4 การสนับสนุนอำนวยความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ สื่อการสอน นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่เหมาะสม การทดลอง การวิจัยเพื่อปรับปรุงการเรียน การสอน การใช้ห้องสมุด และวิธีการสอนใหม่ ๆ ที่ตอบสนองจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- 2.5 การวัดผลและการประเมินผลการเรียนของเด็ก การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของโรงเรียน และความสำเร็จในการใช้หลักสูตร
- 2.6 การเสริมสร้างบรรยากาศในการทำงานร่วมกันและการบำรุงขวัญครู
- 2.7 การประเมินแผนงาน โครงการการนิเทศการศึกษาของโรงเรียน (อุทัย บุญประเสริฐ และชโลมใจ กิงคารวัฒน์. 2528 : 29 - 30)

สังต์ อุทรานันท์ ได้กล่าวสอดคล้องกับอุทัย บุญประเสริฐ และชโลม กิงคารวัฒน์ ว่า

การนิเทศการศึกษาแบ่งได้ 2 ลักษณะด้วยกัน คือ งานหลักของโรงเรียน ได้แก่ หลักสูตร การเรียนการสอนและการวัดผลและประเมินผลการเรียน การสอน ผู้นิเทศจะให้ความช่วยเหลือครูในการพัฒนาการเรียนการสอน มีความรู้และเข้าใจหลักสูตร ส่งเสริมความสามารถในการนำหลักสูตรไปใช้ อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ และครูผู้สอนได้รับการพัฒนาตนเอง เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาชีพครู โรงเรียนได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารให้นำนวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้อย่างเหมาะสม การพัฒนาการเรียนการสอนยิ่งเพิ่มประสิทธิภาพมากขึ้น งานสนับสนุนงานหลัก

เอกสารนี้ได้แก่ การนิเทศทั่วไป เช่น บุคลากร กิจกรรมนักเรียน งานรุกรการและการเงินไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคารสถานที่ และงานสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งงานสนับสนุนเป็นงานที่สร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับโรงเรียนและผู้บริหารด้วย การพัฒนาโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายจะต้องพัฒนาทั้งงานหลักและงานสนับสนุนไปอย่างพร้อม ๆ กัน (สัจด์ อุทรานันท์. 2530 : 41)

Jackson and Keaveny ได้กล่าวถึง ของข่ายของการนิเทศภายในโรงงานอุตสาหกรรมและเป็นหลักการอันเดียวกันกับการนิเทศภายในสถานศึกษา ดังรายละเอียดดังนี้

1. งานของผู้นิเทศ
2. การจัดองค์การเพื่อการทำงาน
3. การเร้าความสนใจในการทำงาน
4. ภาวะผู้นำ
5. การสื่อสาร
6. การจัดบุคลากร
7. การฝึกอบรม
8. การให้ความชอบ
9. การประเมินผลการปฏิบัติงาน
10. ปัญหาในการปฏิบัติงาน
11. กระบวนการวางแผนและควบคุม
12. เทคนิคในการวางแผนและควบคุม
13. การแก้ปัญหาและการสั่งการ
14. การวางแผนเวลา (Jackson and Keaveny อ้างในสัจด์ อุทรานันท์. 2530 : 29)

2.4.7 งานนิเทศการสอนของผู้นิเทศในโรงเรียน

2.4.7.1. งานนิเทศการสอนของครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการ

การจัดงานนิเทศในโรงเรียน ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการในฐานะหัวหน้าสถานศึกษา ย่อมเป็นหัวใจสำคัญของการจัดงานนิเทศการสอนในโรงเรียน เพราะเป็นทั้งผู้นิเทศและผู้สนับสนุนการนิเทศ ดังนั้น ความสนใจและเอาใจใส่ของหัวหน้าสถานศึกษาจึงมีผลต่อบรรยากาศและสัมฤทธิ์ผลของโครงการนิเทศต่าง ๆ เป็นอันมาก

สุจจริต เพียรชอบ (2514 : 19-20) ได้เสนองานนิเทศการสอนที่ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่หรือผู้อำนวยการควรทำมีรายละเอียด ดังนี้

1. การช่วยเหลือครูทางด้านวิชาการและด้านบริการ ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.1 ปฐมนิเทศครูใหม่
- 1.2 จัดประชุมครูก่อนเปิดภาคเรียน
- 1.3 การสังเกตการสอนในชั้น
- 1.4 การเยี่ยมชั้นเรียนอื่น ๆ
- 1.5 การสาธิตการสอน
- 1.6 การให้คำปรึกษาหารือเป็นรายบุคคลหรือรายหมู่
- 1.7 การจัดประชุมปฏิบัติการ
- 1.8 การอบรมครู
- 1.9 การจัดสัมมนา
- 1.10 การจัดหนังสือที่มีคุณค่าทางวิชาการ
- 1.11 การปรับปรุงห้องสมุดให้ทันสมัยและแนะนำครูให้ใช้ห้องสมุด
- 1.12 แนะนำให้ครูเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมทางวิชาการต่าง ๆ
- 1.13 จัดบริการโสตทัศนศึกษาให้แก่ครูเป็นอย่างดี และสนับสนุนให้ครูใช้อุปกรณ์เหล่านั้น
- 1.14 สนับสนุนให้ครูไปเรียนเพิ่มเติม
2. การช่วยเหลือครูในด้านส่วนตัว ได้แก่ ดูแลทุกข์สุขของครูในการปกครองเป็นกันเอง และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี จนกระทั่งครูสามารถปรับทุกข์ได้ทั้งด้านส่วนตัว และปัญหาในการทำงาน ตลอดจนเข้ากับเพื่อนร่วมงาน
3. การสร้างขวัญของคณะครูในโรงเรียน ได้แก่
 - 3.1 ช่วยให้ครูในโรงเรียนมีความรู้เกี่ยวกับวิชาการ ทางการบริหาร และดำเนินการสอนอย่างเพียงพอ
 - 3.2 จัดสภาพการทำงานให้ดีขึ้น สะดวกสบายเป็นสุข
 - 3.3 ช่วยให้ครูมีความอบอุ่น สามารถดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข
 - 3.4 เป็นที่ปรึกษาที่ดีของครูได้ทุกโอกาส
 - 3.5 สร้างลักษณะเป็นผู้นำให้แก่ครู เปิดโอกาสให้ครูได้ทำงานที่ใช้ความคิดริเริ่มของตนเองมากขึ้น
 - 3.6 พยายามให้ครูรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองมีความสำคัญ เป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ เป็นที่ยอมรับของผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานโดยทั่วไป
 - 3.7 ครูใหญ่ควรเป็นผู้ที่มีจิตใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของครู
 - 3.8 ช่วยให้ครูมีความสำเร็จในงาน มีความเจริญงอกงาม

เอกสารนี้เป็น 3.9 ให้ครูมีความรู้สึกนับถือตนเอง ไม่รู้สึกได้รับการลบลู่เกียรติหรือนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหยียดหยาม

- 3.10 ให้ครูได้มีส่วนร่วมในการวางนโยบาย
 - 3.11 การดำเนินงานต่าง ๆ ในโรงเรียนควรเป็นแบบประชาธิปไตย
 - 3.12 ครูใหญ่ควรมีความยุติธรรมต่อครูทุกคน
 4. การประชุมประเมินผลการปฏิบัติงานของโรงเรียน ซึ่งอาจทำได้ดังนี้
 - 4.1 จัดรับความคิดเห็นของครูในโรงเรียน
 - 4.2 จัดให้มีการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ ของโรงเรียน
 - 4.3 จัดให้มีผู้รับความคิดเห็นของนักเรียน
 - 4.4 จัดให้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ
 - 4.5 ช่วยให้ผู้ครูประเมินผลการสอนของตนเอง
 - 4.6 ช่วยให้ผู้ครูรู้จักประเมินผลการเรียนและความก้าวหน้าของนักเรียน
- ผู้บริหารโรงเรียน มีบทบาทหน้าที่ในเขตการศึกษา เพื่อชี้แนะ ปรับปรุง พัฒนาคูในโรงเรียนในรูปแบบต่าง ๆ ตามความเหมาะสมและความพร้อมภายในโรงเรียน ได้แก่ การประชุมนิเทศครูใหม่ จัดประชุมครูก่อนเปิดภาคเรียน การสังเกตการสอน เป็นต้น สิ่งที่ผู้บริหารไม่ควรปล่อยปะละเลย คือการดูแลความเป็นอยู่ของครูในความปกครองด้วย เพราะปัญหาอาจเกิดจากส่วนตัว หรือเกิดจากการปฏิบัติงานภายในโรงเรียน เพื่อเป็นการสร้างขวัญกำลังใจให้ครูทุกคน สร้างบรรยากาศการปฏิบัติงาน ผ่อนคลายบ้างในบางโอกาสที่เหมาะสม เพราะผู้บริหารจะเป็นผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงานและเป็นที่ปรึกษาให้แก่ครูทุกคนด้วย (สุจริต เพียรชอบ. 2514 : 19-20)
- ชาวี มณีศรี ได้กล่าวถึงงานนิเทศการสอนที่ผู้บริหารโรงเรียน อาจสรุปได้ดังนี้

1. การช่วยเหลือครูทางด้านวิชาการและด้านบริหาร
 - 1.1 การประชุมนิเทศครูใหม่
 - 1.2 การจัดประชุมก่อนเปิดเรียน
 - 1.3 การสังเกตการสอนในชั้น
 - 1.4 การเยี่ยมชั้นเรียนอื่น ๆ
 - 1.5 การสาริตการสอน
 - 1.6 การนิเทศด้วยการให้คำปรึกษาหารือเป็นรายบุคคลหรือรายหมู่
 - 1.7 นิเทศด้วยการจัด Work Shop แบบต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็น 1.8 การอบรมครู สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.9 จัดสัมมนาครู
- 1.10 การจัดหาหนังสือที่มีคุณค่าทั้งทางเนื้อหาและวิชาการ วิชาการศึกษา
อื่น ๆ และส่งเสริมให้ครูอ่าน
- 1.11 ปรับปรุงห้องสมุดให้มีสภาพดี ทันสมัย
- 1.12 จัดบริการไลต์ทัศนศึกษา และสนับสนุนครูให้ใช้อุปกรณ์เหล่านั้น
- 1.13 แนะนำให้ครูเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมวิชาการต่าง ๆ
- 1.14 สนับสนุนให้ครูไปเรียนเพิ่มเติม
2. การช่วยเหลือครูในด้านปัญหาส่วนตัว
3. การสร้างขวัญของคณะครูในโรงเรียน
4. การประเมินผลการปฏิบัติงานของโรงเรียน (ซารี มณีศรี. 2524 : 205)
อำนาจพร วงษ์ถนอม ได้กล่าวถึงบทบาทของครูใหญ่ในการนิเทศการศึกษาของโรงเรียน ดังนี้
1. จัดให้มีการประชุมนิเทศครูใหม่ให้เข้าใจหน้าที่การงาน
2. จัดนิเทศด้านการสอนอย่างสม่ำเสมอ
3. แนะนำให้ครูรู้จักัดแปลงเนื้อหาวิชาที่สอนในชั้นเรียน
4. ช่วยให้ครูมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนที่จะแก้ปัญหา
5. เสนอแนะวิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา
6. ส่งครูไปสังเกตการสอนโรงเรียนอื่นที่เห็นสมควร
7. ให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมทางวิชาการที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอก
8. จัดให้มีการติดตามผลภายหลังการฝึกอบรม
9. จัดหาคู่มือทางวิชาการ คู่มือครู วารสาร และบริการอื่น ๆ
10. ครูใหญ่ควรเยี่ยมชั้นเรียน
11. การบำรุงขวัญและกำลังใจแก่ครู
12. ครูใหญ่ควรมีเกณฑ์ในการพิจารณาความดีความชอบ
13. จัดให้มีการสัมมนาของคณะครู
14. สนับสนุนให้ครูมีโอกาสศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง
15. จัดให้มีการประกวดการเรียนการสอนระหว่างโรงเรียนในกลุ่ม
(อำนาจพร วงษ์ถนอม อ่างในสังกัด อุทรานันท์. 2530 : 301)
Miller ได้กล่าวถึง งานด้านการนิเทศของครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการโรงเรียน

1. สร้างบรรยากาศให้ครูแต่ละคนหรือทั้งกลุ่มแสดงความสามารถออกมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์และปรับปรุงการเรียนการสอนร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ทำงานร่วมกับกลุ่มในการสร้างและดำเนินการให้เป็นไปตามปรัชญาที่ตั้งไว้ ซึ่งมีส่วนสอดคล้องกับชุมชน
3. พัฒนาทางการสอน
4. พัฒนาหลักสูตร
5. ดูแลโครงการนิเทศภายในให้ดำเนินไปด้วยดี
6. ดำเนินการวัดผลและประเมินผลโครงการทั้งระบบ
7. ช่วยให้การจัดตั้งผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอนและใช้คณะนี้ให้มีประสิทธิภาพ
8. รับผิดชอบในการจัดโครงการส่งเสริมความรู้แก่ครูประจำการในโรงเรียน
9. จัดให้มีการแลกเปลี่ยนข่าวสารและความคิดเห็นซึ่งกันและกันในระหว่างครูและบุคคลอื่น

10. ดูแลสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น อุปกรณ์ หนังสือ และแหล่งวิชาการ
 11. ช่วยให้มีการพัฒนาทางการศึกษาใหม่ ๆ ในท้องถิ่น
- ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการโรงเรียน มีบทบาทหน้าที่ในการนิเทศการสอน โดยเริ่มจากบรรยากาศการปฏิบัติงานที่ส่งเสริมให้ครูทุกคนได้แสดงความรู้ความสามารถอย่างอิสระ เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนซึ่งผู้บริหารโรงเรียน เป็นบุคคลที่อำนวยความสะดวกในทุกด้าน เช่น การจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอกับความต้องการภายในโรงเรียน การจัดหาวิทยากรที่เชี่ยวชาญมาให้คำชี้แนะ ตลอดจนจัดให้ครูที่มีความรู้ความสามารถร่วมนิเทศการศึกษาให้แก่เพื่อนครูด้วย (Miller. 1965 : 175)

Wile and Lovell ได้กล่าวถึงครูใหญ่ในฐานะผู้นำ โดยสรุปว่า จะต้องมียุทธศาสตร์ดังต่อไปนี้

1. บทบาทในหน้าที่มนุษยสัมพันธ์
2. บทบาทในฐานะผู้นำ
3. บทบาทในด้านการจัดและการดำเนินงานในหน่วยงาน
4. บทบาทในการคัดเลือกและการใช้ประโยชน์จากบุคลากร
5. บทบาทในการสร้างขวัญของครู
6. บทบาทในการพัฒนาบุคลากร (Wile and Lovell. 1967 : 65)

Elsbree and McNally ได้กล่าวถึงการบริหารอาคารสถานที่ในฐานะครูใหญ่ ดังนี้

การสร้างและการจัดหาอาคารเพิ่มเติม การปรับปรุงซ่อมแซมตามวาระ การใช้สปีภายในห้องเรียน การเลือกใช้เครื่องและเครื่องตกแต่งต่าง ๆ การดูแล

เอกสารนี้ ความสะอาด ความเรียบร้อยของอาคารสถานที่ การจัดห้องเรียนให้อยู่ใน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพที่ถูกสุขลักษณะอนามัย การจัดที่เข็ดมือและทำความสะอาด การเดินตรวจตราอาคารสถานที่เป็นระยะ ๆ การจัดให้มีห้องเก็บของสัมภาระและอุปกรณ์ การจัดและดูแลห้องเรียน การจัดทำกระดานดำ การตกแต่งห้องเรียนและสถานที่ต่าง ๆ เป็นต้น

อาคารสถานที่ ประกอบด้วย อาคารเรียน อาคารประกอบการ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ สภาพแวดล้อมและบริเวณโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึของผู้อยู่อาศัย ผู้บริหารต้องดูแลและนิเทศบุคลากรผู้รับผิดชอบให้ปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้โรงเรียนมีบริเวณที่ร่มรื่น มีที่พักผ่อนอย่างเพียงพอ สุขลักษณะภายในโรงเรียน เป็นต้น)

(Elsbree and McNally. 1967 : 349)

สังัด อุตหรานันท์กล่าวว่า ในการที่ครูใหญ่ทำหน้าที่เป็นผู้นิเทศการสอนแก่ครูในโรงเรียน มีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. ทำหน้าที่ตรวจสอบความเป็นไปเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพราะครูใหญ่ไม่ทราบความเป็นไปอย่างแท้จริงแล้ว การจะช่วยเหลือ ให้คำแนะนำแก่ครูก็ไม่สามารถจะทำให้ถูกต้องได้ ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ครูใหญ่จะต้องตรวจสอบให้พบก็คือ
 - ก. การตั้งจุดประสงค์ของการสอนอันเป็นแม่บทใหญ่ที่จะทำให้การสอนดำเนินไปทางใดทางหนึ่ง
 - ข. วิธีสอน และเครื่องใช้ประกอบการสอน
 - ค. การจัดหน่วยการสอน
 - ง. ลักษณะของนักเรียนในห้องเรียนนั้น ๆ
 - จ. ผลที่ได้จากการสอนเท่าที่เป็นอยู่
2. ทำหน้าที่ประเมินผล ครูใหญ่ควรหาทางช่วยครูในการประเมินผลนักเรียนด้านต่าง ๆ เช่น ความเจริญทางกาย ทางสมอง ทางการศึกษา (Achievement) ทางสังคม ตลอดจนความเจริญในด้านอารมณ์ เป็นต้น
3. ทำหน้าที่ช่วยส่งเสริมและปรับปรุง ในการนี้ ครูใหญ่ควรพยายามปรับปรุงและส่งเสริมสิ่งต่าง ๆ ดังนี้ คือ
 - ก. ช่วยปรับปรุงบรรยากาศที่ช่วยในการเรียนการสอนให้ดีขึ้น เช่น การปรับปรุงห้องเรียนให้มีแสงสว่างดีขึ้น ปรับปรุงประมวลการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยืมได้เห็นว่าไม่เหมาะสมหรือไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ค. ช่วยปรับปรุงเครื่องประกอบการสอน อุปกรณ์การสอน
- ง. ช่วยเหลือครูให้ปรับปรุงตัวเองในด้านวิชาการ และวิชาชีพ
- จ. พยายามให้การติดต่อระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เป็นไปโดยสะดวก
- ฉ. ส่งเสริมการตลาด หรือการค้นคว้าที่เกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน
- ช. พยายามจัดทฤษฎีทางการศึกษาให้เกิดผลทางปฏิบัติ
- ซ. ส่งเสริมให้ครูหมั่นประเมินผลการสอนของตัวเองเสมอ ๆ

กิจกรรมที่ครูใหญ่อาจจะกระทำในการนิเทศการสอน

1. การประชุมปรึกษาหารือกันในเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน โดยครูใหญ่เป็นผู้ริเริ่ม สนับสนุน หาวิทยากรมาให้ เป็นต้น
 2. การจัด Workshop อันเป็นส่วนหนึ่งของ In-service education
 3. Action research หมายถึง การวิจัย ค้นคว้า เพื่อหาทางแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานที่กำลังกระทำ เช่น เมื่อทำการวัดผลนักเรียนไปแล้ว ครูใหญ่อาจสนับสนุนให้คณะครูช่วยกันวิจัยดูว่าข้อสอบที่ออกไปนั้นให้ผลตรงตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่
 4. การไปดูการสอนของครู โดยเฉพาะครูใหม่ ปัญหาการไปดูการสอนของครูดูเหมือนจะอยู่ที่ว่าจะทำอย่างไรครูจึงจะไม่เกิดความรู้สึกว่าครูใหญ่ไปคอยจับผิดในการไปดูการสอน ครูใหญ่ไม่ควรจะลุกออกจากห้องเรียนก่อนที่จะหมดเวลาในชั่วโมงนั้น ๆ เมื่อดูการสอนเสร็จแล้ว ครูใหญ่หาทางแนะนำให้ครูปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น
 5. การสาธิตการสอนโดยครูผู้ชำนาญเพื่อให้คณะครูได้ชม วิจัยและนำแบบอย่างไปปรับปรุงการสอนของตัวเอง การสาธิตการสอนจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ถ้าตรงกับปัญหาที่คณะครูกำลังสนใจอยู่
- (สัจด์ อุทรานันท์. 2513 : 148-149)

อาคม จันทรสุนทร ได้กล่าวสรุปว่า บทบาทและหน้าที่ของผู้นำนิเทศการศึกษา ว่า

เป็นบทบาทในฐานะเป็นผู้ช่วยให้สถานการณการเรียนการสอนที่ครูจัดอยู่ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารโรงเรียนบริหารงานภายในโรงเรียนให้ประสบผลสำเร็จต้องมีศิลปะและศาสตร์ในการทำงาน เพราะขอบข่ายการบริหารงานโรงเรียนมีมากมาย ซึ่งนักการศึกษา ได้สรุปงานต่าง ๆ ไว้เป็น 6 หมวด ได้แก่ งานอาคารสถานที่ งานธุรการและการเงิน งานกิจการนักเรียน

สอน และงานการวัดและประเมินผล งานนิเทศการศึกษา เป็นงานช่วยการบริหารโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมาย (อาคม จันทรสุนทร. 2523 : 3)

ชาญชัย อาจิมสมาจาร (2525 : 5) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาเป็นงานที่มีความจำเป็นต่อการเจริญงอกงามของครู แม้ว่าครูจะได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีแล้วก็ตาม แต่ครูก็ต้องปรับปรุงฝึกฝนตนเองเสมอในขณะที่ทำงานในสถานการณณ์จริง

2.4.7.2. งานนิเทศการสอนของผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน

ผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ หรือผู้ช่วยผู้อำนวยการทุกฝ่าย มีหน้าที่เป็นผู้นิเทศ ช่วยเหลือครูให้เข้าใจระบบต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้นโดยเฉพาะผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ซึ่งต้องรับผิดชอบโดยตรงในด้านการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน จึงควรมีบทบาทต่อการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนดังนี้ คือ

1. ร่วมวางแผนและจัดรูปแบบการนิเทศงานวิชาการ
2. ทำสถิติหรือเก็บข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ
3. รวบรวมโครงการและจัดแผนงานนิเทศระยะสั้นและระยะยาว
4. ประสานงานกับศึกษานิเทศก์ กลุ่มโรงเรียน และแหล่งวิทยากรต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการนิเทศภายในโรงเรียน
5. บริการ สนับสนุน บำรุงขวัญและให้กำลังใจบุคลากรผู้ดำเนินโครงการแต่ละโครงการ
6. สรุปผลการดำเนินโครงการ เสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.4.7.3. หัวหน้าหมวดวิชาทำงานนิเทศการสอนในโรงเรียน

หัวหน้าหมวดวิชาหรือแผนกวิชา เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญทางด้านวิชาการและเป็นผู้นิเทศที่ใกล้ชิดกับครูผู้สอนในหมวดวิชามากที่สุด รู้ปัญหาและความต้องการของครูในหมวดวิชาเป็นอย่างดี จึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อการงานนิเทศที่จัดขึ้นภายในโรงเรียนด้วย ดังนี้

ยุพิน พิพิธกุล ได้กล่าวถึงหัวหน้าหมวดวิชาทำงานนิเทศ สรุปได้ว่า หัวหน้าหมวดวิชานั้นเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอยู่ในการนิเทศในโรงเรียน เพราะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดครู งานนิเทศของหัวหน้าหมวดมีดังนี้

1. ตรวจสอบที่กการสอนและชี้แจงแก้ไข
2. สังเกตการสอน
3. แสดงการสอนในชั้นเรียน
4. ชี้แจงด้านวิชาการ
5. จัดหาสื่อการเรียนการสอน โดยเป็นผู้เสนอของบประมาณ
6. นิเทศครูเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคล
7. จัดปายนิเทศให้ห้องพักครู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. พาคูไปศึกษางานต่างโรงเรียน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
9. เชิญวิทยากรหรือศึกษานิเทศก์มาชี้แจงครู
10. จัดกิจกรรม และนิทรรศการในหมวดวิชาของตน
11. มีการติดตามผลการนิเทศและประเมินผล ตลอดจนส่งเสริมให้ครูทำวิจัย (ยุพิน พิพิธกุล. 2522 : 14)

ธนู แสงศักดิ์ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานนิเทศของหัวหน้าหมวดวิชาหรือแผนกวิชาสรุปได้ดังนี้

1. การเตรียมการสอนก่อนเปิดภาคเรียน ร่วมจัดตารางสอนกำหนดชั้นเรียน ประชุมครูในแผนกวิชา
2. นิเทศการสอนแก่ครูในแผนกวิชา และพาคูไปครูสังเกตการสอน
3. จัดวัสดุและอุปกรณ์การสอน ส่งเสริมให้สร้างอุปกรณ์การสอน ให้ความสำคัญ สะดวกแก่ครูในการใช้อุปกรณ์การสอน
4. ประสานงานกับหัวหน้าหมวดวิชาอื่น ๆ เพื่อความช่วยเหลือทางด้านวิชาการ
5. การส่งเสริมครูในสายวิชาให้ไปศึกษาต่อเข้ารับการอบรม
6. ส่งเสริมครูให้เสนอความคิดเห็นในการปรับปรุงการเรียนการสอน (ธนู แสงศักดิ์. 2529 : 7)

การนิเทศการสอนของผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าหมวดวิชา มีลักษณะงานไม่แตกต่างกันกับการนิเทศโดยผู้บริหารโรงเรียน การร่วมวางแผนและจัดรูปแบบการนิเทศงานวิชาการ การบริการ สนับสนุนบำรุงขวัญและให้กำลังใจบุคลากรผู้ดำเนินโครงการแต่ละโครงการ ตลอดจนจัดหาสื่อการเรียนการสอน โดยเป็นผู้เสนอขอขอบประมาณ ตามที่กล่าวมาแล้วว่า บุคลากรทุกคนมีโอกาสเป็นผู้ นิเทศและผู้รับการนิเทศ เนื่องจากการพัฒนาการเรียนการสอนเป็นความรับผิดชอบของครูทุกคนใน โรงเรียน

2.4.7.4. ครูที่มีความสามารถหรือผู้ที่มีประสบการณ์กับงานนิเทศการสอนในโรงเรียน

ในการนิเทศในโรงเรียน ครูที่มีความสามารถก็เป็นผู้นิเทศได้ เช่นครูที่ไปศึกษาต่อเพิ่มเติมมา หรือได้รับความรู้แปลก ๆ ใหม่ ๆ หรือครูที่มีประสบการณ์ เป็นครูที่สอนดีและมีความคิดสร้างสรรค์ ดัง นั้น บทบาทของครูนิเทศมีดังนี้

1. มีความสนใจ ความต้องการ และความกระตือรือร้นต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน
2. เป็นผู้นิเทศในเรื่องที่มีความสามารถเป็นพิเศษตามที่ได้รับมอบหมาย
3. ร่วมปรึกษากับผู้บริหารและผู้นิเทศในการแสวงหาแนวทางแก้ปัญหาและพัฒนางานวิชาการ

ภายในโรงเรียน เอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ให้ความร่วมมือในการนิเทศ เช่น เป็นวิทยากรสาธิตการสอน ร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็น

2.5 งานการนิเทศการศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

การดำเนินงานนิเทศในโรงเรียนเป็นงานที่อยู่ในความรับผิดชอบโดยตรงของผู้บริหารโรงเรียนผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการนิเทศภายในโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนที่จะสามารถแสดงบทบาทในการนิเทศภายในได้อย่างเหมาะสม หรือได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีความรู้ ความรู้ ความสามารถทั้งด้านบริหารและด้านวิชาการ กล่าวคือ มีความรู้ ความสามารถทั้งด้านบริหารและด้านวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียนที่ไม่สนใจงานวิชาการ ไม่มีความรู้เรื่องหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลดีพอ ไม่สามารถให้คำแนะนำ หรือเป็นที่พึ่งทางวิชาการแก่ครูได้ ก็จะไม่ได้รับการยอมรับนับถือเชิงวิชาการจากครูและจะไม่สามารถดำเนินการนิเทศ หรือบริหารการนิเทศภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนผู้บริหารโรงเรียนที่ถนัดแต่ด้านวิชาการขาดความสามารถด้านการบริหารไม่สามารถจัดระบบการนิเทศภายในที่มีประสิทธิภาพหรือไม่สามารถจัดกระบวนการบริหารโรงเรียนให้เชื่อมต่อกับกระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนได้ ก็จะประสบความสำเร็จในการดำเนินการนิเทศ หรือบริหารการนิเทศภายในได้ยาก (พจนานุกรมศัพท์นิเทศ. 2533 : 18)

งานนิเทศกับงานบริหาร มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอย่างมาก แต่จะมีจุดเน้นต่างกัน คืองานบริหารไม่ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน เพราะผู้ปฏิบัติงานจะใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมมาปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไป ส่วนงานนิเทศเป็นงานที่มุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงานในทางที่ดีขึ้น และได้ผลงานที่มีคุณภาพตามที่ต้องการ สำหรับลักษณะงานหรือภารกิจของงานนิเทศภายในโรงเรียนมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

อุทัย บุญประเสริฐ และชโลมใจ กิงคารวัฒน์ กล่าวถึงภารกิจของการประถมศึกษาทั้งระบบและสรุปงานนิเทศในโรงเรียน 2 ลักษณะ คือ

1. การนิเทศงานทั่วไป ประกอบด้วย
 - 1.1 วิชาการ
 - 1.2 กิจการนักเรียน
 - 1.3 บุคลากร
 - 1.4 อาคารสถานที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 ความสัมพันธ์กับชุมชน

1.7 การติดตาม ประเมินผลแผนงานโครงการ การนิเทศด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน

2. การนิเทศการศึกษา ประกอบด้วย

2.1 การช่วยเหลือครูในการพัฒนาการเรียนการสอน

2.2 การเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และส่งเสริมความสามารถในการนำหลักสูตรไปใช้

2.3 การช่วยเหลือส่งเสริมการพัฒนาตนเองของครู และความก้าวหน้าในวิชาชีพครู

2.4 การสนับสนุนอำนาจการบริหารส่วนของครูในการใช้อุปกรณ์ สื่อการสอน นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่เหมาะสม การทดลอง การวิจัยเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน การใช้ห้องสมุดและวิธีสอนใหม่ ๆ ที่ตอบสนองจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2.5 การวัดผล และประเมินผลการเรียนของเด็ก การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของโรงเรียน และความสำเร็จในการใช้หลักสูตร

2.6 การเสริมสร้างบรรยากาศในการทำงานร่วมกันและการบำรุงขวัญของครู

2.7 การประเมินผลงานโครงการการนิเทศการศึกษาของโรงเรียน

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจัดการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษามีรูปแบบการดำเนินงานด้านการเรียนการสอนไม่แตกต่างจากโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐ ต่างกันเพียงรูปแบบการบริหารงาน แต่สาระรายละเอียดงานเหมือนกัน เพราะเป็นการจัดการศึกษาเหมือนกัน ดังนั้น การนิเทศการศึกษาต้องใช้

ทฤษฎี หลักการ วิธีการอันเดียวกัน คือ การช่วยเหลือ แนะนำ ให้การสนับสนุน ให้ความร่วมมือ ส่วนการดำเนินการควบคุมการดำเนินการนิเทศสนับสนุนภาคปฏิบัติ เพื่อให้การจัดการศึกษามีคุณภาพและประสิทธิภาพ (อุทัย บุญประเสริฐ และชโลมใจ กิงคารวัฒน์. 2528 : 29-30)

กิติมา ปรีดีติลล ได้จัดลักษณะงานนิเทศในโรงเรียนไว้เป็นหมวดหมู่ ดังนี้

1. งานนิเทศเกี่ยวกับตัวครู ได้แก่ การจัดปฐมนิเทศครูใหม่ ช่วยครูใหม่ในการปฏิบัติงานช่วยครูที่ขอร้องมา เปิดโอกาสให้ครูได้พบปะกันอยู่เสมอ
2. งานนิเทศเกี่ยวกับหลักสูตร ได้แก่ การส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาหลักสูตร

เอกสารนี้เป็น **ประมวลการสอน ส่งเสริมให้ครูทำประมวลการสอน และบันทึกการสอน** ใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร่วมกัน ส่งเสริมให้ครูปรับปรุงหลักสูตรและประมวลการสอน ส่งเสริมให้ครูใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นให้มากที่สุดสำหรับการปรับปรุง

3. งานนิเทศเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน ได้แก่การแนะนำให้ครูทราบถึงอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่และสมควรจัดหาให้และใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด พยายามจัดบริการเกี่ยวกับอุปกรณ์เท่าที่สามารถทำได้ ส่งเสริมให้ครูผลิตอุปกรณ์อย่างง่าย ๆ เท่าที่จะทำได้ ส่งเสริมครูใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอน
4. งานนิเทศเกี่ยวกับปรับปรุงงานวิชาชีพของครู ส่งเสริมให้ครูสังเกตการสอนของกันและกัน และของโรงเรียนอื่นร่วมปรึกษากับครูเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ครูเข้ามาอบรมสัมมนา ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความทันสมัยเสมอ
5. งานนิเทศเกี่ยวกับการทำงานร่วมกัน ได้แก่ การส่งเสริมให้ครูวางแผนการเรียนการสอนร่วมกัน ส่งเสริมให้ครูทำงานร่วมกับผู้ปกครองหรือบุคคลอื่น ๆ ในการปรับปรุงโรงเรียน
6. งานนิเทศเกี่ยวกับการค้นคว้าอยู่เสมอ ได้แก่ ส่งเสริมให้ครูได้ทดลองสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ เช่น วิธีสอน ส่งเสริมให้ครูค้นคว้าอยู่เสมอ และส่งเสริมครูในทุก ๆ ด้านเพื่อที่จะได้ทำการทดลองค้นคว้าได้สะดวก
(กิตติมา ปรีดีดิolk. 2529 : 414)

ขอข่ายการมองงานนิเทศการศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา มี 2 ประการ คือ การนิเทศทั่วไปหรือการนิเทศงานสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน และการนิเทศงานด้านการสอน ซึ่งนักการศึกษาได้สรุปไว้ ดังต่อไปนี้

สังัด อุทรานันท์ ได้กล่าวถึงขอข่ายของงานนิเทศภายในโรงเรียน โดยแบ่งภาระที่ผู้บริหารต้องรับผิดชอบออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. งานหลัก คืองานที่ถือเป็นเป้าหมายอันสำคัญของงานวิชาการภายในโรงเรียน ได้แก่
 - 1.1 งานเกี่ยวกับหลักสูตร คือการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น การสร้างหลักสูตรเพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่น การจัดแผนการเรียนการสอน การจัดทำโครงการสอน การจัดทำตารางสอน การจัดครูเข้าสอน การจัดชั้นเรียน (จัดนักเรียนเข้าแผนการเรียน) การจัดกิจกรรมในหลักสูตร การผลิตสื่อและอุปกรณ์การสอน

เอกสารนี้เป็น 1.2 งานเกี่ยวกับการเรียนการสอน คือการพัฒนาเทคนิคและวิธีสอน เทคนิคฯ ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน

1.3 งานเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน คือ การสร้างเครื่องมือ วิธีการวัดและประเมินผล งานทะเบียนวัดผล และรายงานผลความก้าวหน้าของนักเรียน

2. งานสนับสนุนวิชาการ เป็นงานที่จะช่วยส่งเสริมหรือสนับสนุนให้งานหลักดำเนินไปอย่างมีคุณภาพ ได้แก่

2.1 งานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ได้แก่ การใช้ประโยชน์จากบริเวณโรงเรียน การใช้อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการวิชาต่าง ๆ ห้องโสตทัศนอุปกรณ์ ห้องแนะแนว เป็นต้น

2.2 งานธุรการการเงิน เป็นการปฏิบัติเกี่ยวกับงานธุรการและพัสดุ

2.3 งานกิจการนักเรียน คืองานที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน การบริการด้านสุขภาพอนามัยโภชนาบำบัด เป็นต้น

2.4 งานสัมพันธ์กับชุมชน เป็นงานเกี่ยวกับชุมชน สร้างความสัมพันธ์บริการชุมชน สมาคมครูและผู้ปกครอง (สังัด อุทรานนท์.2530 : 121)

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กล่าวถึงงานนิเทศภายในโรงเรียนว่า ผู้บริหารจะต้องนิเทศติดตาม ควบคุม กำกับดูแลและประเมินผล งานในหน้าที่ผู้บริหาร 6 งานคือ

1. งานวิชาการ เป็นงานหลักที่ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญมากกว่างานด้านอื่น ๆ อันได้แก่ งานวางแผนวิชาการ งานหลักสูตร จัดหาวัสดุอุปกรณ์ การจัดทำตารางสอน วางแผนการสอน จัดชั้นเรียน นิเทศการสอน ประเมินผลการศึกษา เป็นต้น
2. งานบุคลากร ได้แก่ วางแผนการใช้บุคลากร งานพัฒนาและธำรงรักษา งานพิจารณาความดีความชอบ งานปกครอง งานสวัสดิการ บำรุงขวัญ กำลังใจ เป็นต้น
3. งานกิจการนักเรียน ได้แก่ งานจัดทำเขตบริการ งานจัดทำสำมะโนครัวนักเรียน งานรับนักเรียนเข้าเรียน งานบริการสุขภาพ งานอาคารกลางวัน งานชุมนุมต่าง ๆ งานกีฬา งานกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน งานแนะแนว เป็นต้น
4. งานอาคารสถานที่ ได้แก่ งานจัดทำแผนหลักเกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้าง การใช้สถานที่ ควบคุมอาคารสถานที่ งานซ่อมบำรุง งานรักษาอาคาร งานพัฒนา

เอกสารนี้เป็น **อาคารงานจัดสภาพแวดล้อม เป็นต้น** การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. งานธุรการ การเงิน และพัสดุ ได้แก่ งานรับ-ส่งหนังสือราชการ งานหลักฐานราชการ งานสถิติ งานเกี่ยวกับการเงิน งานเบิกจ่าย งานซ่อมบำรุง รักษาพัสดุครุภัณฑ์ รวมทั้งการจัดทำบัญชีการเงิน เป็นต้น
6. งานสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ได้แก่ งานบริการข่าวสารความรู้ ความคิดใหม่ ๆ ต่อชุมชนในฐานะเป็นศูนย์กลางประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน งานอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการขอём ขอใช้อาคารสถานที่ เป็นต้น (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2530 : 33)

Harris (อ้างจากกอบกุล ไชยพันธ์. 2537 : 27) ได้กำหนดขอบเขตการนิเทศการศึกษาไว้ 10 ประการ คือ

1. งานเกี่ยวกับด้านพัฒนาหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวกับการวางแผนโครงสร้างหลักสูตร การทำประมวลการสอน โครงการสอน แผนการสอน โดยกำหนดตัวผู้สอน วัจน เวลา สถานที่ และแบบวิธีสอน ตลอดจนการสร้างเกณฑ์มาตรฐานการสอน และการบรรจุหน่วยกิตต่าง ๆ ลงในการสอน
2. การจัดระบบการสอน โดยนำหลักสูตรที่วางไว้มาใช้จัดระบบนักเรียน และจัดตารางสอน
3. การคัดเลือกบุคลากรผู้สอน โดยเลือกสรรมาให้เหมาะสมกับงาน มีการสำรวจการสอบคัดเลือก และเก็บรักษาทะเบียนประวัติเกี่ยวกับบุคลากรแต่ละคน
4. จัดสิ่งอำนวยความสะดวก ออกแบบและจัดเตรียมบริภัณฑ์ ให้ความสะดวกและความเหมาะสมแก่ผู้สอน รวมทั้งการจัดการวางแผนการใช้อาคารเรียนให้ถูกต้อง และมีเครื่องแสดงบอกที่เก็บรักษาบริภัณฑ์ทางการศึกษาให้หยิบใช้ได้ง่าย
5. จัดวัสดุอุปกรณ์การสอน ตรวจสอบ และคัดเลือกวัสดุอุปกรณ์การสอนที่จะนำมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการสอน
6. การจัดอบรมครูประจำการ โดยการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ครูก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และให้การทำงานได้ผลสำเร็จมากขึ้น
7. จัดปฐมนิเทศสมาชิกใหม่ ให้รู้และเข้าใจในสิ่งที่จำเป็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน เพื่อลดอุปสรรคที่อาจมีขึ้นและให้การทำงานได้รับผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น
8. จัดบริการด้านอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของการให้การศึกษาของทางโรงเรียน เช่น การให้ครูได้มีส่วนร่วมในการวางนโยบาย การสร้างความสัมพันธ์ในการทำงาน สร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน เพื่อไม่ให้เกิดอุปสรรคต่อการสอน และการจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้ครูได้ใช้สมรรถภาพของตนได้เต็มที่

9. การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนในการเกี่ยวกับการเรียนการสอน ประกอบด้วย การแจ้งข่าวคราวความเคลื่อนไหวทางการศึกษาให้ชุมชนทราบ แสวงหาและเลือกใช้ทรัพยากรในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษ พยายามหลีกเลี่ยงอิทธิพลในทางที่ผิดและไม่เหมาะสมของชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่จะมีผลต่อการสอน

10. การประเมินผลมีการวางแผนจัดระเบียบการประเมินผล และการดำเนินการประเมินผล ในทุกแห่งของโรงเรียนที่มีผลต่อการสอน (Harris อ้างในกอบกุล ไชยพันธ์. 2537 : 27)

จากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านเกี่ยวกับขอบเขตการจัดนิเทศการศึกษา พอสรุปได้ ดังนี้

1. การนิเทศงานวิชาการ ได้แก่
 - 1.1 หลักสูตร
 - 1.2 การเรียนการสอน
 - 1.3 การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน
2. การนิเทศงานสนับสนุนการเรียนการสอน ได้แก่
 - 2.1 บุคลากร
 - 2.2 ธุรการและการเงิน
 - 2.3 กิจการนักเรียน
 - 2.4 อาคารสถานที่
 - 2.5 ความสัมพันธ์กับชุมชนระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

ซึ่งงานทั้งหมดนี้ อยู่ในความรับผิดชอบของผู้บริหารโรงเรียนที่จะต้องจัดการดูแล ติดตาม และควบคุมการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุภารกิจของการอาชีวศึกษาอย่างมีคุณภาพ อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารต้องบริหารการศึกษาคอมพิวเตอร์ไปกับการบริหารการนิเทศในโรงเรียน เนื่องจากงานทั้งสองอย่างจะแยกออกจากกันไม่ได้

สงัด อุทรานันท์ (2530 : 16-17) ได้กล่าวถึง หลักการนิเทศการศึกษาไว้ 3 ประการ คือ

หลักการที่ 1 การนิเทศเป็นกระบวนการทำงานร่วมกับผู้บริหาร ผู้นิเทศและ ผู้รับการนิเทศ

หลักการที่ 2 การนิเทศการศึกษามีเป้าหมายอยู่ที่คุณภาพของนักเรียน แต่ การดำเนินการจะต้องทำโดยผ่าน "ตัวกลาง" คือครูและบุคลากรทางการศึกษา

หลักการที่ 3 การนิเทศการศึกษานับสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นประชาธิปไตยในการทำงานร่วมกัน ซึ่งหมายถึงว่าทุกฝ่ายจะต้องยอมรับซึ่งกันและกัน จะต้องเปลี่ยนบทบาทผู้นิเทศและครูในฐานะผู้นำและผู้ตามให้เป็นเพื่อนร่วมงานที่มีความรับผิดชอบต่อผลงานร่วมกัน (สงัด อุทรานันท์. 2530 : 16)

เอกสารนี้ ชาญชัย อาจิสมาจาร (2525 : 16-18) ได้รวบรวมหลักนิเทศการศึกษาไว้ดังนี้ ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การนิเทศการศึกษาต้องสัมพันธ์กับการบริหาร การนิเทศกับการบริหาร
ที่ตีหน้าที่เหมือนกัน คือ จะต้องเป็นการสร้างสมรรถภาพที่เหมาะสม
สำหรับการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน
2. การนิเทศการศึกษาควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของปรัชญาหรือวิถีชีวิตในสังคม
จุดมุ่งหมาย เป้าหมาย นโยบายและแผน จะต้องถูกตรวจสอบโดยวิถีทาง
ปรัชญาให้สอดคล้องกับชีวิตและสังคม
3. การนิเทศการศึกษาควรเป็นวิทยาศาสตร์ กิจกรรม แผน วิธีการและเทคนิค
ต่างๆ ควรตั้งอยู่บนเจตนาคิดและวิธีการทางวิทยาศาสตร์
4. การนิเทศการศึกษาเป็นประชาธิปไตย เป็นเรื่องราวของความร่วมมือ ซึ่ง
ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะทำประโยชน์
5. การนิเทศการศึกษาเป็นการสร้างสรรค์ซึ่งจะต้องส่งเสริมให้ทุกคนแสดง
ออกอย่างเสรี โดยให้มีส่วนร่วมในการอภิปรายเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ
6. การนิเทศการศึกษาเป็นการส่งเสริมความก้าวหน้าและความเจริญออก
งามของครู และนักเรียนอย่างต่อเนื่อง
7. การนิเทศการศึกษาควรมีลักษณะเป็นวิชาชีพอื่น ที่จะต้องมีการประเมิน
ตนเองอยู่เสมอ ทั้งในด้านเป้าหมายและจุดประสงค์

(ชาญชัย อาจีนสมาจาร. 2525 : 18)

Burton and Bruckner ได้เสนอหลักการนิเทศการศึกษาไว้ ดังนี้

1. การนิเทศการศึกษาควรมีความถูกต้องตามหลักวิชา (Theoretically sound) คือ เป็นไปตามค่านิยม ความเป็นจริง ตามกฎเกณฑ์ ควรมี
การวิวัฒนาการทั้งด้านเครื่องมือและกลวิธี โดยมีจุดมุ่งหมายและ
นโยบายที่แน่นอน
2. การนิเทศการศึกษาควรจะเป็นวิทยาศาสตร์ (Scientific) คือเป็นไป
อย่างมีลำดับ เป็นระเบียบกระบวนการทำงาน มีการรวบรวมและสรุป
ผลจากข้อมูลอย่างถูกต้องและเชื่อถือได้
3. การนิเทศการศึกษาควรเป็นประชาธิปไตย (Democratic) คือทุกฝ่าย
จะต้องเคารพซึ่งกันและกัน ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
เปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมและใช้อำนาจน้อยที่สุด
4. การนิเทศการศึกษาควรเป็นการสร้างสรรค์ (Creative) คือแสวงหาความ

เอกสารนี้เป็น **สามารถพิเศษของแต่ละบุคคล ส่งเสริมการแสดงออก และพัฒนาปรับปรุง**
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเปลี่ยนแปลงสภาพสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการทำงานมากที่สุด

(Burton and Bruckner. 1965 : 71-72)

การนิเทศในโรงเรียนจำเป็นต้องมีหลักการ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานในเรื่องนี้

1. การนิเทศการศึกษา ต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลทุกฝ่ายที่รับผิดชอบ
2. การนิเทศการศึกษาเป็นการบริการ ซึ่งครูผู้สอนหรือครูผู้รับการนิเทศเป็นผู้ใช้บริการ
3. การนิเทศการศึกษา จะต้องสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของครูและ

โรงเรียน

4. การนิเทศการศึกษา ควรเป็นการสร้างสรรค์ความคิดเจตคติและความสัมพันธ์ ระหว่าง
ผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ

5. การนิเทศการศึกษา จะต้องพยายามหาแนวทางให้ครูที่เกี่ยวข้องศึกษางานวิจัย และนำผล
มาปฏิบัติให้มากขึ้น

6. การนิเทศการศึกษา จะต้องมึลักษณะช่วยสร้างสรรค์เจตคติและความสัมพันธ์อันดีระหว่าง
บุคลากรในโรงเรียนและชุมชน

7. การนิเทศการศึกษา ช่วยในการจัดและการบริการกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียน

8. การนิเทศการศึกษาขึ้นอยู่กับครูและผู้บริหารการศึกษาในและนอกโรงเรียน

9. การนิเทศการศึกษาควรมีงบประมาณประจำปีสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร

10. โครงการนิเทศการศึกษาควรได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร

11. โครงการนิเทศการศึกษาควรได้รับความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย

12. การนิเทศการศึกษาควรมีส่วนเผยแพร่ผลงานวิจัยทางการศึกษาใหม่ ๆ และมีส่วน
สนับสนุนและนำผลการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ

13. ควรมีโครงการประเมินผลการนิเทศโดยผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้องภายนอกโครงการ

2.6 การนิเทศการสอน

สงัด อุทรานนท์ (2530 : 20) ได้กล่าวถึงงานนิเทศการสอน มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญอยู่ที่การ
ปรับปรุงส่งเสริมการเรียนการสอนให้ดีขึ้น การนิเทศการสอนเป็นการช่วยเหลือร่วมมือกันและกัน
เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น เป็นการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับ

2.6.1 หลักสูตร

2.6.2 การจัดการเรียนการสอน

2.6.3 การวัดและประเมินผลการศึกษา

Tyler (1956 : 79) ได้ให้คำจำกัดความคำว่า หลักสูตรว่า "เป็นการเรียนรู้ทุกอย่างของผู้เรียน
ซึ่งโรงเรียนเป็นผู้เป็นฝ่ายวางแผนและนำทาง เพื่อให้บรรลุตามเป้าประสงค์ของการศึกษารวมถึงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรียนรู้ทุกอย่างทั้งที่อยู่ในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียนด้วย โดยโรงเรียนเป็นผู้แนะและกำหนดแนวทางให้"

Good (1973 :157) ได้ขยายความหมายของหลักสูตรว่า "หมายถึง อะไรก็ตามที่ตั้งใจให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ เช่น โอกาสและประสบการณ์ ซึ่งเป็นการปฏิบัติการในรูปแบบของการศึกษายภายใต้การแนะนำของโรงเรียน"

คำจำกัดความของหลักสูตรไว้เป็น 4 ประการ คือ

1. การเรียนรู้ทุกอย่างที่โรงเรียนได้วางแผน หรือแนะแนวทางให้แก่ปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคนทั้งในและนอกโรงเรียน

2. หลักสูตรตามนัยข้อ 1 จะต้องประกอบด้วยเนื้อหา วิธีสอน ความมุ่งประสงค์ ซึ่งมีความพร้อมที่จะเริ่มปฏิบัติการได้ตามแนวทางของหลักสูตร

3. แผนดำเนินงานของกิจกรรมต่าง ๆ ที่ออกแบบหรือจัดทำไว้ เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยถือว่าเป็นการบรรลุผลนั้นปลายหรือจุดมุ่งหมายของการศึกษา

4. กิจกรรมที่สร้างขึ้นและประสบการณ์ที่จัดให้นักเรียนที่มีระบบและมีความหมายในสภาพชีวิตจริง ๆ

ดร.สุมิตร คุณานุกร (2518 : 2) ได้ให้ความหมายหลักสูตรว่า "โครงการให้การศึกษเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้"

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า หลักสูตรเป็นประสบการณ์ทั้งหมดของผู้เรียนภายใต้อิทธิพลของโรงเรียน ซึ่งหมายถึงจะต้องมีโรงเรียนเป็นฝ่ายแนะแนวและกำหนดแผนการปฏิบัติ ให้การปฏิบัติการตามแผนดังกล่าวอาจเกิดขึ้นในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียนก็ได้

ความรู้พื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร

หลักสูตรมีไว้เพื่อพัฒนาตัวผู้เรียน ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคม และของโลกก็ต่อเมื่อมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันต่ออิทธิพลต่าง ๆ ด้วย การพัฒนาหลักสูตรเป็นงานที่กว้างขวาง ต้องทำอย่างต่อเนื่อง และทำต่อไปไม่มีจบสิ้น งานการพัฒนาหลักสูตรต้องการ ผู้พัฒนาที่ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ สภาพที่เป็นอยู่ และปัญหาต่าง ๆ ในสังคม เป็นต้น ข้อมูลดังกล่าวเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยในการกำหนดความมุ่งหมายของการศึกษา อันเป็นรากฐานในการเลือกเนื้อหาวิชา และประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่จะนำเข้ามาบรรจุไว้ในหลักสูตร ข้อมูลดังกล่าวมีแหล่งที่มาจากหลายแหล่งด้วยกัน คือ

1. ด้านปรัชญา ซึ่งเป็นแนวคิดของนักการศึกษาตามแนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ เช่น แนวคิดของนักปฏิบัตินิยม (Pragmatism) เป็นต้น

2. ด้านนักวิชาการ นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญแต่ละสาขาจะให้ข้อมูลอันจะนำมากำหนดไว้

เป็นความมุ่งหมายของการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ ความรู้ด้านจิตวิทยาพัฒนาการมนุษย์สามารถนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนดความมุ่งหมายของการศึกษาได้เช่นกัน เพราะคนเราจะพัฒนาได้อย่างสมบูรณ์ จะต้องมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เช่น สติปัญญา อารมณ์ ความรู้สึก บุคลิกภาพ และอื่น ๆ

4. ด้านสังคม สังคมมนุษย์ไม่อยู่นิ่ง แต่จะเปลี่ยนแปลงไปเสมอทั้งด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ การศึกษา และวัฒนธรรม ดังนั้น ความมุ่งหมายที่ยึดเฉพาะแต่สภาพปัจจุบัน จึงย่อมไม่เพียงพอสำหรับการดำรงชีวิตอยู่ในปัจจุบันและอนาคต

5. ด้านความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ผู้พัฒนาหลักสูตรจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ข้อมูลดังกล่าวได้แก่ ความสนใจและความต้องการของผู้เรียนนั่นเอง

6. ด้านพัฒนาการทางเทคโนโลยี ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลาย ๆ ประการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการสอน เช่น ด้านอุปกรณ์การสอน เป็นต้น

องค์ประกอบของหลักสูตรว่าประกอบ 4 องค์ประกอบด้วยกันคือ

1. วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร ซึ่งได้มาจากเป้าประสงค์ของการศึกษาในสังคมนั้น ๆ และวัตถุประสงค์เฉพาะวิชา

2. เนื้อหาวิชาและจำนวนเวลาที่สอน

3. กระบวนการเรียนการสอน

4. กิจกรรม การประเมินผลการสอนตามหลักสูตร

เมธี ปิรันธนานนท์ กล่าวว่า ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำด้านหลักสูตร ดังนั้น ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องพยายามตอบคำถามหลักเกี่ยวกับรูปแบบหรือกระบวนของหลักสูตรดังต่อไปนี้

1. ปรัชญาและจุดมุ่งหมายของระบบการศึกษา และของโรงเรียนคืออะไร

2. รูปแบบของหลักสูตรชนิดใด ควรจะใช้ดำเนินการในระบบการศึกษาและในโรงเรียน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายดังกล่าว

3. จะมีการประยุกต์เอาหลักการ ขั้นตอน การบูรณาการ และความต่อเนื่อง มาใช้กับรูปแบบของหลักสูตรที่เลือกแล้วอย่างไร

4. จะจัดการบริหารระบบโรงเรียน หรือโรงเรียนแบบแนวนอน (Horizontal) หรือแบบแนวตั้ง (Vertical) เพื่อให้เข้ากันได้กับรูปแบบของหลักสูตรดังกล่าว

(เมธี ปิรันธนานนท์. 2518 : 236)

กรณีเกี่ยวกับหลักสูตร มีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาหลักสูตร ประมวลการสอน ส่งเสริมให้ครูทำกระบวนการสอนและบันทึกการสอนร่วมกัน ส่งเสริมให้ครูปรับปรุงหลักสูตร และประมวลผลการสอนด้วย

บทบาทของครูใหญ่และครูต่อการพัฒนาหลักสูตร

ด้วยความเชื่อที่ว่าครูเป็นผู้ประกอบอาชีพชั้นสูง (Professional) และครูเป็นผู้ใช้หลักสูตรใกล้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชิดกับหลักสูตรมากกว่าใคร ๆ ครูจึงได้รับการยกย่องว่า "เป็นหัวใจของกระบวนการจัดทำหลักสูตรหรือพัฒนาหลักสูตร" แต่ในสภาพความเป็นจริง ครูมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำหรือพัฒนาหลักสูตรก็เพียงตัวหนังสือที่มีผู้จัดทำ แล้วมอบมาให้ครูอ่านและทำตามเท่านั้น หากได้มีส่วนในการ "เขียน" หรือจัดทำหลักสูตรมากเท่าที่ควรครูควรจะได้เข้าร่วมเป็นกรรมการในรูปแบบที่เหมาะสม เช่น ในแบบที่มีตัวแทนหรือผู้แทน และควรให้ตัวแทนหรือผู้แทนเป็นอิสระจากหน้าที่ในชั้นเรียน ช่วงระยะเวลาการปฏิบัติงานในประเทศที่มีการกระจายอำนาจมากนั้น จะมอบให้ครูตั้งกรรมการตนเอง เพื่อพัฒนาหรือจัดทำหลักสูตร ครูจะต้องมีบทบาทในการให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและจัดทำหลักสูตรดังกล่าว และครูเองจะหลีกเลี่ยงหาได้ไม่ ถ้ายิ่งถือว่าการสอนเป็นอาชีพชั้นสูง และการให้การศึกษาแก่ผู้เรียนจะต้องได้รับการปรับปรุง ครูก็จะต้องร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตรทั้งทางด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ

การที่ครูจะเข้าเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรนั้น เป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของสัมพันธภาพที่มีต่อผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ ชนิดของความสัมพันธภาพที่มีอยู่ในปัจจุบันระหว่างครู ครูใหญ่และศึกษานิเทศก์เป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นในการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตร โปรแกรมการพัฒนาหลักสูตรนั้น ควรจะเริ่มที่ครูช่วยชี้หรือระบุปัญหาศึกษานิเทศก์ที่ข้อผิดพลาดของครู

เมธี ปิลันธนานนท์ กล่าวว่

แม้ครูจะมีความใกล้ชิดกับหลักสูตร รู้จักหลักสูตรดีกว่าใคร ๆ เพราะครูเป็นผู้ใช้หลักสูตร แต่การตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องวิชาการหรือหลักสูตรในระดับโรงเรียนยังเป็นหน้าที่ของครูใหญ่อยู่ เพราะเป็นคุณลักษณะของความเป็นผู้นำทางวิชาการ และผู้นำทางการสอน ที่เรียกว่า Instructional Leader ซึ่งครูใหญ่ขาดมิได้ โดยจะต้องมีส่วนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาหลักสูตรด้วยการให้ข้อเสนอแนะ และให้การนิเทศเพื่อปรับปรุงคุณภาพของการเรียนการสอนต่าง ๆ ในโรงเรียน การเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาหลักสูตรจึงต้องอาศัยการริเริ่มที่ครู ครูใหญ่ฝ่ายบริหารการศึกษา และฝ่ายนิเทศ ในประเทศที่มีการกระจายอำนาจการจัดการศึกษามากนั้น บุคคลฝ่ายต่าง ๆ ที่ริเริ่มการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงจะมาจากชุมชน หรือท้องถิ่น มิใช่มาจากส่วนกลางแต่อย่างใด (เมธี ปิลันธนานนท์. 2518 :

243)

2.6.2 การจัดการเรียนการสอน

Peter (1975 : 189) ได้กล่าวว่า "การสอนของครูจะได้ผลดีนั้นขึ้นอยู่กับ (1) ทักษะในการ

สอน (2) ความเข้าใจในระบบการเรียนการสอน และ (3) ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้จิตวิทยา การ
 ไม่ว่าการณ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรียนการสอน รวมทั้งเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยที่การจัดการระบบการเรียนการสอนมีส่วนสำคัญในการที่จะช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สงัด อุทรานันท์ ได้กล่าวถึงระบบการเรียนการสอนว่า

ระบบการเรียนการสอนก็คือ การจัดองค์ประกอบของการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์กัน เพื่อสะดวกต่อการนำไปสู่จุดหมายปลายทางของการเรียนการสอนที่ได้กำหนดไว้

องค์ประกอบที่จำเป็นของระบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1. ลักษณะของผู้เรียน
2. จุดประสงค์ของการสอน
3. เนื้อหาสาระที่จะสอน
4. การเตรียมความพร้อม
5. ดำเนินการสอน
6. กิจกรรมสร้างเสริมทักษะ
7. กิจกรรมสนับสนุน
8. การควบคุมและตรวจสอบ
9. สัมฤทธิ์ผลของการสอน
10. การปรับปรุงแก้ไข (สงัด อุทรานันท์. 2529 : 30)

2.6.3 การวัดผลและประเมินผลการศึกษา

พนัส หันนาคินทร์ ให้ความหมายของคำว่า การวัดผล (Measurement) ว่า

หมายถึงการเปรียบเทียบผลที่ได้จากการเรียนกับมาตรฐานอันหนึ่งที่ยึดถืออยู่ การวัดผลมีลักษณะเป็นรูปธรรม กล่าวคือ มักจะแสดงผลของการวัดออกมาเป็นตัวเลข เพื่อแสดงว่านักเรียนมีความรู้มากน้อยเพียงใดจากการที่ได้เรียนไปแล้ว ดังนั้น บางท่านถือว่าการวัดผลมีลักษณะเป็นวิทยาศาสตร์ (Scientific in nature) กล่าวคือ การจะบอกได้หลังจากการสอบว่านักเรียนได้คะแนน (จากการวัด) เท่าไร โดยนำผลที่นักเรียนทำได้กับคำตอบที่ครูเตรียมไว้ว่าเป็นคำตอบ ที่ถูกไปเปรียบเทียบกัน (พนัส หันนาคินทร์. 2513 : 138)

ประเภทของการวัดผล

โดยทั่วไปการวัดผลนักเรียนมี 3 แบบใหญ่ ๆ ด้วยกันคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อให้นักศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การวัดผลทางการศึกษา (Educational measurement) เป็นการวัดผลที่ได้จากการเรียนรู้หรือการศึกษาของนักเรียน และในที่นี้ถือว่าผลนั้นเกิดจากการที่นักเรียนได้เรียนกับครู การวัดผลทางการศึกษานี้ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การวัดผลความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา (Achievement test)

2. การวัดผลทางจิตวิทยา (Psychological testing) คือ การวัดดูคุณลักษณะบางอย่างที่คนมีติดมาแต่กำเนิด หรือไม่ได้เป็นผลจากการเรียนรู้โดยตรง

3. การวัดดูความบกพร่องบางประการ (Diagnostic test) คือ การวัดดูว่าในการที่นักเรียนไม่สามารถเรียนได้เท่าที่ควรนั้นเนื่องมาจากอะไร เช่น การที่นักเรียนอ่านหนังสือไม่ได้ดีเป็นเพราะอะไร เป็นต้น

ความจำเป็นและหน้าที่ของครูใหญ่เกี่ยวกับการจัดการวัดผลทางการศึกษา

การวัดผลการศึกษาของนักเรียน เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับครูในการที่จะได้ทราบถึงความเจริญก้าวหน้าของนักเรียน ตลอดจนการหาข้อบกพร่องเพื่อหาข้อแก้ไขในกาลต่อไป สำหรับครูใหญ่ หรือในแง่บริหารการจัดการวัดผลการศึกษามีความจำเป็น ดังนี้

1. เพื่อทราบผลการเรียนของนักเรียน
2. เพื่อประโยชน์ในการเลื่อนชั้นเรียน (Grade placement) และการจัดแบ่งนักเรียนตามความสามารถ (Ability grouping)
3. เพื่อเป็นหลักฐานในการรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบ
4. เพื่อประโยชน์ในการให้ประกาศนียบัตรเมื่อจบชั้นการศึกษา (Graduation) และแจ้งผลการเรียนให้สถาบันอื่น เช่น มหาวิทยาลัยที่นักเรียนจะไปเรียนต่อ ขอทราบมา
5. เพื่อสถิติอื่น ๆ ในทางการศึกษา

หน้าที่ครูใหญ่เกี่ยวกับการวัดผลการศึกษาของนักเรียน มีดังนี้

1. กำหนดนโยบายโดยทั่วไปเกี่ยวกับการวัดผล คือ
 - 1.1 ประเภทของข้อสอบที่จะใช้ หรือเครื่องมืออื่น ๆ เช่น การสัมภาษณ์หรือการเขียนตอบ
 - 1.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบ ปีหนึ่งจะสอบกี่ครั้ง เก็บคะแนนหรือไม่ จะเก็บ เท่าไร
 - 1.3 มาตรฐานอันจะพึงยึดถือในการสอบ หรือการวัดผล
 - 1.4 การเตรียมแบบ (Form) สำหรับรายงานผลการสอบแก่ผู้ปกครอง

2. จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่จำเป็นในการสอบ เช่น เครื่องพิมพ์กระดาษไข กระดาษโรเนียว ตลอดจนจัดเจ้าหน้าที่เพื่อการนั้น

3. พยายามหาทางส่งเสริมครูให้มีความสามารถในการวัดผลเพิ่มขึ้น ทั้งเทคนิคการออกข้อสอบ การให้คะแนน การประเมินผลการสอบ ตลอดจนการรายงานผลการสอบ

4. การจัดตารางสอบ กำหนดครูผู้คุมสอบ เวลาที่ใช้ในการสอบ

5. การจัดห้องสอบ ที่นั่ง การสร้างบรรยากาศให้เหมาะแก่การสอบ เช่น ห้องสอบมีความ

สบายพอสมควร ไม่มีดงไม้หนวกหู ห้องสอบควรจะให้ห่างจากสิ่งที่จะทำให้ความสนใจของนักเรียน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หันเหไปได้

6. กระทรวงศึกษาธิการได้วางระเบียบเรื่องผู้ให้สอบและผู้ควบคุมการสอบไว้โดยละเอียด ครูใหญ่จะต้องให้ครูน้อยได้ทราบและเข้าใจระเบียบนั้นอย่างแน่ชัด เพื่อจะได้ปฏิบัติให้เป็นแนวเดียวกัน

7. เมื่อสอบเสร็จแล้ว ครูใหญ่ควรจะได้ทำการประเมินผลการสอบที่ได้ผ่านไปแล้ว หากมีข้อบกพร่องเกิดขึ้นก็จะต้องหาทางแก้ไขต่อไป หรือหากมีความคิดใหม่ ๆ เกิดขึ้นก็จะได้บันทึกไว้สำหรับลงจดทำต่อไป

การประเมินผล

กาญจนา คุณารักษ์ กล่าวว่าการประเมินผล หมายถึง

กระบวนการในการตัดสินใจ ตีราคาหรือสรุปผลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมหรือคุณค่าของคุณลักษณะ พฤติกรรมและสิ่งของว่าดีเพียงใด โดยเปรียบเทียบ กับเกณฑ์ การประเมินผลมีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ

1. ผลที่ได้จากการวัดที่จะทำให้ทราบสภาพของความจริงว่ามีปริมาณเท่าไร มีคุณสมบัติอย่างไร เพื่อให้ได้ข้อมูลในการพิจารณาเปรียบเทียบกับเกณฑ์
2. เกณฑ์ที่กำหนดไว้
3. การตัดสินใจหรือสรุปผล (กาญจนา คุณารักษ์, 2533 : 5)

หลักการประเมินผลและวิธีประเมินผลไว้ดังนี้

หลักการประเมินผล 5 ประการ คือ

1. การประเมินผลที่ดี จะต้องเป็นแนวทางสำหรับกำหนดหลักสูตรและการสอน
2. การประเมินผลที่ดี จะต้องประเมินทั้งการเรียนการสอน และกระบวนการเรียนการสอน

ทั้งหมด

3. การประเมินผลที่ดี จะต้องเกิดจากความร่วมมือของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

4. การประเมินผล นอกจากจะตัดสินใจว่าอะไรดีหรือไม่ดีแล้ว ควรมีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้น ดังนั้น การประเมินผลจะต้องเป็นแนวทางในการดำเนินงานขั้นต่อไปด้วย

5. การประเมินผลหลักสูตรและการสอนในโรงเรียน จะต้องคำนึงถึงผู้สอนและผู้เรียน เป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

วิธีการประเมินผล

1. จัดทำตัวรับฟังความคิดเห็น โดยให้ครูและนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเพื่อครูใหญ่จะได้เข้าใจถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโรงเรียน รวมทั้งความต้องการของบุคคลเหล่านั้น ที่จะให้โรงเรียนจัดทำอย่างไรบ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. จัดให้มีการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ ของโรงเรียน เพราะลำพังครูใหญ่คนเดียวไม่สามารถเข้าใจปัญหาของโรงเรียนได้ทุกแง่มุม การให้มีการอภิปรายในเรื่องเหล่านี้จะทำให้ทุกฝ่ายเข้าใจปัญหาของโรงเรียนได้ดี และจะได้ช่วยกันแก้ปัญหาและหาทางปรับปรุงโรงเรียนให้ดีขึ้น

3. จัดให้มีการเยี่ยมเยียนโรงเรียนในกลุ่มหรือโรงเรียนอื่น ๆ การไปเยี่ยมเยียนโรงเรียนอื่นทำให้ครูได้มีโอกาสศึกษาปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง ได้มีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการปฏิบัติงานกับคณะครูในโรงเรียนที่ไปเยี่ยม ได้เปรียบเทียบการปฏิบัติงานระหว่างกันและกัน รวมทั้งสามารถนำสิ่งดี ๆ ที่ได้พบเห็นมาปรับปรุงงานของตนได้

4. ครูใหญ่ช่วยครูในโรงเรียนได้ประเมินผลงานของตนเอง ทั้งในด้านการสอนและการเรียนของเด็ก ซึ่งอาจจะทำได้หลายวิธี เช่น การสังเกตผลการเรียนของเด็ก การใช้แบบสอบถามความคิดเห็น การสัมภาษณ์และอื่น ๆ

5. จัดทำรายงานประจำปี การจัดทำรายงานประจำปีจะเป็นการรวบรวมผลการปฏิบัติงานของโรงเรียน ความก้าวหน้าของโรงเรียนในรายงานประจำปี จะประกอบด้วยสถิติต่าง ๆ เช่น จำนวนครู จำนวนนักเรียน ผลการสอบไล่ โครงการต่าง ๆ ตลอดจนผลงานของหมวดวิชา หรือของฝ่ายต่าง ๆ

2.7 การนิเทศทั่วไป

การนิเทศทั่วไป เป็นการร่วมกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาบุคลากรเหล่านั้นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอน ได้แก่

1. งานอาคารสถานที่ หมายถึงงานที่ผู้บริหารใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการในการบำรุงรักษาสถานที่ ซึ่งการเรียนการสอนได้ดำเนินภายในสถานที่หรือบริเวณนั้น เพื่อให้บรรลุแห่งผลการเรียนการสอน

2. งานธุรการและการเงิน

3. งานกิจการนักเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนของนักเรียน นักศึกษาด้านต่าง ๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องเรียนในชั้นเรียน กิจกรรมดังกล่าวเป็นไปด้วยความสมัครใจ และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนในวิชาใดวิชาหนึ่ง

4. งานความสัมพันธ์กับชุมชน หมายถึง การแจ้งข่าวความเคลื่อนไหวทางการศึกษาให้ ชุมชน ทราบ แสวงหาความช่วยเหลือจากชุมชน ตลอดจนการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

ปฏิญญา สาทร กล่าวว่า ในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ครูใหญ่ควรได้ระลึกถึงจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. เพื่อเสนอรายงานให้ชุมชนทราบเกี่ยวกับกิจการและข่าวสารของโรงเรียน

2. เพื่อรับทราบข่าวสารการเคลื่อนไหวจากภายนอก เพื่อประโยชน์ของโรงเรียน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่ใช่อุปกรณ์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้าใจในความสำคัญของการศึกษาและเกิดความรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ของประชาชนที่จะต้องสนใจต่อการศึกษา
4. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมดูแล และจัดการศึกษาของโรงเรียน
5. เพื่อส่งเสริมชุมชนให้เข้ามามีบทบาท ในการวางแผนเป้าหมายของการศึกษา และการพัฒนาการเรียนการสอน
6. สร้างความสัมพันธ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ระหว่างโรงเรียน บ้าน ชุมชน หรือท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่ให้เกิดขึ้น โดยมีโรงเรียนเป็นศูนย์กลาง ประชาคม ศูนย์การศึกษาและวัฒนธรรม
7. เสนอความรู้ทางด้านความก้าวหน้าและความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับสถาบันอื่น ๆ ในสังคม
8. เพื่อเป็นแนวทางในการประเมินผล การดำเนินงานของโรงเรียนจากชุมชน
9. เพื่อแก้ไขข้อขัดข้องและสิ่งทีประชาชนเข้าใจโรงเรียนผิด ๆ ช่วยทำให้ประชาชนมองโรงเรียนในแง่ดี ด้วยความเชื่อถือและนิยมยกย่อง (กัญญา สารร. 2514 : 61)

หลักการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน มีดังนี้

1. จะต้องดำเนินกิจการภายในโรงเรียนให้ได้ผลดี เป็นสิ่งจำเป็นที่ครูใหญ่จะต้องบริหารงานของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ ก่อนที่จะชักชวนให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกิจการของโรงเรียน

2. จะต้องรู้จักชุมชนอย่างดี ครูผู้สอนในโรงเรียนทุกคนโดยเฉพาะครูใหญ่จะต้องเข้าใจสภาพสิ่งแวดล้อมของนักเรียนที่ตนกำลังสอน เข้าใจเกี่ยวกับสภาพของชุมชนในด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรม ความเชื่อของผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษา ทั้งนี้เพื่อโรงเรียนจะได้จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในการดำเนินชีวิตของนักเรียน ครูใหญ่ควรจัดให้มีการสำรวจชุมชน (Community survey) ในลักษณะการเยี่ยมบ้านประชาชน เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับ ผู้ปกครอง และยังเป็นการศึกษาสภาพที่แท้จริงของเด็กได้อีกด้วย ซึ่งจะก่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก

3. จัดบริการให้แก่ชุมชน ครูใหญ่ควรจัดโรงเรียนให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนทั่วไป นอกเหนือจากเวลาเรียน เช่น ให้ยืมสถานที่และอุปกรณ์เพื่อการจัดการ หรือเพื่อการอพยพหนีภัยพิบัติต่าง ๆ เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ บริการด้านวิชาการก็เป็นบริการอีกด้านหนึ่งที่โรงเรียนควรจัดให้แก่ชุมชน เพื่อให้ชาวบ้านได้มีความรู้ความคิดทันต่อเหตุการณ์ และจะได้นำวิทยาการใหม่มาใช้ให้เป็นประโยชน์เท่าที่โรงเรียนสามารถทำได้ เช่น การจัดการศึกษาผู้ใหญ่ การเปิดสอนวิชาชีพที่ใช้เวลาเรียนระยะสั้น ๆ เป็นต้น

4. ใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ทรัพยากรในท้องถิ่นที่สามารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนนั้น มีทั้งที่เป็นวัตถุ สิ่งของ สถานที่เรียน ซึ่งจัดได้ว่าเป็นการให้เกียรติกับผู้รับเชิญ และจะช่วยให้ผู้ที่ได้รับเชิญมีความรู้สึกที่ดีต่อโรงเรียนโดยรวม

5. อำนาจความสะดวกระบบสื่อสารระหว่างบ้านและโรงเรียน จำเป็นที่โรงเรียนจะมีบุคลากรตลอดจนสถาบันหรือองค์กรต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนได้ โดยเฉพาะการเชิญบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในท้องถิ่นมาเป็นวิทยากรภายในโรงเรียน และความเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาโดยทั่วไป ในขณะเดียวกันก็จะต้องเปิดโอกาสให้ชุมชนได้สนองตอบหรือแสดงความคิดเห็นต่อข่าวสารต่าง ๆ มาให้โรงเรียนทราบบ้าง มิใช่โรงเรียนเป็นฝ่ายโฆษณาฝ่ายเดียว จะต้องเป็นกระบวนการสื่อสารสองทาง (Two-way process) โดยเปิดโอกาสให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ส่วนช่องทางสื่อสาร (Channel) โรงเรียนสามารถใช้ได้หลายทาง เช่น วัสดุ สิ่งพิมพ์ สถานีวิทยุโทรทัศน์ บุคลากรภายในโรงเรียน และที่สำคัญที่สุด คือ นักเรียน

6. เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าเยี่ยมชมกิจการของโรงเรียน โรงเรียนควรมีช่วงเวลาหนึ่งที่เชิญชวนให้ผู้ปกครองนักเรียน และประชาชนอื่น ๆ ได้เข้ามาชมกิจการของโรงเรียนในโอกาสที่โรงเรียนจัดงานประจำปี การแสดงนิทรรศการ หรือการแข่งขันกีฬา เป็นต้น ครูใหญ่ควรส่งเสริมให้ประชาชน ได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้น

7. ป้องกันปัญหาบางประการอันอาจเกิดขึ้น ซึ่งมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เป็นหน้าที่ของครูใหญ่ที่จะต้องหาทางป้องกัน เพื่อจัดปัญหาต่าง ๆ เสียแต่เริ่มแรก

2.8 กิจกรรมการนิเทศการศึกษา

การนิเทศการศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจัดขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการบริหารการจัดการศึกษานั้น อาจารย์ใหญ่ในฐานะผู้นำทางด้านวิชาการของโรงเรียน ควรมีการจัดกิจกรรมการนิเทศขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งควรเลือกกิจกรรมการนิเทศให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของครู ดังนี้

Harris (อ้างในสัจด์ อุทรานนท์. 2530 : 90-91) ได้เสนอกิจกรรมสำหรับการนิเทศไว้ 23 ชนิด ได้แก่

1. การบรรยาย (Lecturing)
2. การบรรยายที่มีสื่อประกอบ (Visualized Lecturing)
3. การเสนอข้อมูลเป็นกลุ่ม (Panel Presenting)
4. การดูภาพยนตร์โทรทัศน์ (Viewing Film or Television)
5. การฟังเทป วิทยุ และจานเสียง (Listening to Tape Radio or Recording)
6. การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับวัสดุและเครื่องมือต่าง ๆ (Exhibiting Materials and Equipment)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. การสังเกตภายในห้องเรียน (Observing in Classroom)
8. การสาธิต (Demonstrating)
9. การสัมภาษณ์แบบมีโครงการ (Structured Interviewing)
10. การสัมภาษณ์เฉพาะเรื่อง (Focused Interviewing)
11. การสัมภาษณ์ทางอ้อม (Non-direct Interview)
12. การอภิปราย (Discussing)
13. การอ่าน (Reading)
14. การวิเคราะห์ข้อมูลและการคำนวณ (Analyzing and Calculating)
15. การระดมสมอง (Brainstorming)
16. การบันทึกวีดีโอเทป และถ่ายภาพ (Videotaping and Photograph)
17. การจัดทำเครื่องมือและข้อสอบ (Instrumenting and Testing)
18. การประชุมย่อย (Buss Session)
19. การพาไปทัศนศึกษา (Field Trip)
20. การเยี่ยมเยียน (Intervisiting)
21. บทบาทสมมติ (Role Playing)
22. การเขียน (Writing)
23. การปฏิบัติตามคำแนะนำ (Guide Practice) (Haris อ้างในสังัด
อุทรานนท์. 2530 : 90-91)

กิจกรรมการนิเทศ เป็นการกระทำหรือการปฏิบัติของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการศึกษา เพื่อก่อให้เกิดความรู้ความสามารถแก่ผู้ปฏิบัติงานซึ่งรับการนิเทศที่จัดขึ้น กิจกรรมการนิเทศมี 3 ประเภท ได้แก่ กิจกรรมสำหรับผู้นิเทศ กิจกรรมสำหรับผู้รับการนิเทศ และกิจกรรมร่วมกันทั้งผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ กิจกรรมนิเทศแต่ละชนิดจะให้ประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้นิเทศต้องพิจารณาเลือกกิจกรรมการนิเทศให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการนิเทศ

อุทัย บุญประเสริฐ และชโลมใจ กิงคารวัฒน์ ได้เสนอการจัดกิจกรรมการนิเทศไว้ดังนี้

1. การเยี่ยมเยียนและการสังเกตการณ์ (Visitation and Observation) โดยมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน มีการเตรียมการและมีการปรึกษาหารือหลังการเยี่ยมเยียนสังเกตการณ์
2. การให้การปรึกษาเป็นรายบุคคล เป็นรายกลุ่ม (Individual or Group Conference) การนิเทศตามคำร้องขอ (on Call or Requested Supervision) หรือการนิเทศแบบคลินิก (Clinical Supervision)
3. การส่งผู้รู้ผู้ชำนาญ หรือผู้มีประสบการณ์สูงกว่าในเฉพาะเรื่องไปพบปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แลกเปลี่ยน และมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษาหารือในการปฏิบัติการ
เรียนการสอน หรือปรับปรุงการปฏิบัติการในลักษณะที่เรียกว่า Expert
Visitation

4. การจัดให้มีการเยี่ยมเยียนกันเองในแวดวงงานเดียวกัน (Inter Visitation)
จากผู้อื่นแหล่งอื่น ซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะเดียวกัน
5. การประชุมโดยมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอนเกี่ยวกับการเรียนการสอน เช่น
การประชุมปรึกษาหารือ (Conference) การประชุมอภิปราย (Discussion)
การประชุมระดมความคิดเห็น (Brain Storming) การประชุมแบบรับฟัง
คำบรรยาย (Lecture) การประชุมประจำปีประจำปี (Convention) การ
สัมมนา (Seminar) การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop)
6. การสาธิตวิธีการปฏิบัติ (Demonstration) เฉพาะเรื่องเฉพาะวิธี
7. การนิเทศโดยการเผยแพร่ผ่านอุปกรณ์และเครื่องมือทางเทคโนโลยีสมัย
ใหม่ เช่น เอกสารเผยแพร่ คู่มือ คำแนะนำเฉพาะนิทรรศการ ป้ายนิเทศ
เทปเสียง วีดีโอเทป ภาพยนตร์ บทเรียนทางโทรทัศน์ หรือวิทยุบทเรียน
ของมหาวิทยาลัย เป็นต้น
8. การส่งผู้ปฏิบัติไปศึกษา ไปฝึกอบรม หรือไปฝึกปฏิบัติในโครงการต่าง ๆ
9. การให้มีส่วนร่วมในการทำงาน (Participation) ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา
การเรียนการสอนในลักษณะผู้ร่วมงานหรือคณะทำงาน (Committees or
Taskforce Member) แล้วเขียนรายงานไปพร้อมกับการปฏิบัติในเรื่องนั้น ๆ
ภายใต้การแนะนำของหัวหน้าคณะหรืออาจารย์ใหญ่ (อุทัย บุญประเสริฐ
และชโลมใจ กิงคารวัฒน์. 2528 : 173-174)

การจัดกิจกรรมการนิเทศ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ ดังนี้

1. กิจกรรมสำหรับกลุ่ม (Group Devices)
 - 1.1 กิจกรรมปฏิบัติ (Doing Techniques)
 - 1.1.1 การประชุมปฏิบัติ (Workshop)
 - 1.1.2 คณะกรรมการ (Committees)
 - 1.2 กิจกรรมการสนทนา (Verbal Techniques)
 - 1.2.1 การประชุมคณะครู (Staff Meeting)
 - 1.2.2 การแนะนำเป็นกลุ่ม (Group Counseling)
 - 1.2.3 การศึกษาระยะสั้น (Course Work)
 - 1.2.4 การศึกษาจากเอกสาร (Documentary Aids)
 - 1.2.5 การอ่าน (Directed Reading)

เอกสารนี้เป็นเอกสารของโรงเรียนที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.3 กิจกรรมการสังเกต (Observational Techniques)
 - 1.3.1 การสังเกตการสอนโดยตรง (Directed Observation)
 - 1.3.2 การทัศนศึกษา (Field Trip)
 - 1.3.3 ท่องเที่ยวสัมมนา (Travel Seminars)
 - 1.3.4 โสตทัศนอุปกรณ์ (Audio Visual Aids)
2. กิจกรรมสำหรับรายบุคคล (Individual Divices)
 - 2.1 กิจกรรมการปฏิบัติ (Active-Techniques)
 - 2.1.1 ร่วมงานกิจกรรมการสอน (Participation in the Total Teaching Activities)
 - 2.1.2 การแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล (Individual Problem Solving)
 - 2.2 กิจกรรมการสนทนา (Verbal Techniques)
 - 2.2.1 การปรึกษาเป็นรายบุคคล (Individual Conferences)
 - 2.2.2 แนะนำเป็นรายบุคคล (Adjustment)
 - 2.3 กิจกรรมการสังเกต (Obesrvation Techniques)
 - 2.3.1 การสังเกตโดยตรง (Directed Observation)
 - 2.3.2 การสังเกตชั้นเรียน (Intervisitation)

กิจกรรมการนิเทศตามแนวความคิดของมาร์คและคนอื่น ๆ ที่ได้ข้างแล้ว แบ่งกิจกรรมเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ กิจกรรมสำหรับกลุ่ม ประกอบด้วย กิจกรรมปฏิบัติ กิจกรรมสนทนา และกิจกรรมการสังเกต และกิจกรรมสำหรับบุคคล แบ่งได้เป็น 3 ประเภท เหมือนกัน แต่ลักษณะของการจัดกิจกรรมแตกต่างกัน เนื่องจากจำนวนผู้รับการนิเทศต่างกัน

นิพนธ์ ไทยพานิช ได้เสนอแนะการจัดกิจกรรมการนิเทศ ดังนี้

1. การจัดทำตารางสอน
2. การวางแผนการสอน กำหนดการสอน การสอน
3. การแบ่งชั้นเรียน แบ่งกลุ่มการเรียน
4. การนิเทศการสอนในชั้นเรียน
5. การประเมินผลการศึกษาในโรงเรียน
6. การจัดพัฒนาห้องสมุด เครื่องเขียน แบบเรียน
7. ปรับปรุง/พัฒนางานสอนกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ
8. การประชุมอบรมเสริมความรู้แก่ครู
9. การใช้ทรัพยากรชุมชนเพื่อการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็น 10. การจัดโครงการสอนซ่อมเสริมที่มีประสิทธิภาพ นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. การจัดสอนเพื่อให้เด็กเรียนเก่ง
12. การประชุมครูทางวิชาการ
13. การจัดให้ครูได้ศึกษาจากเอกสารหรือตำรา
14. การให้คำปรึกษาหารือ
15. การสนทนาทางวิชาการ
16. การสาธิตการสอน
17. การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เพิ่มเติม
18. การพาไปทัศนศึกษานอกสถานที่
19. การส่งเสริมให้ครูทดลอง/วิจัยวิธีสอนใหม่ ๆ
20. การจัดทำอุปกรณ์การสอน (คลังอุปกรณ์การสอน๗
21. การจัดทำ/สร้าง/วิเคราะห์ข้อสอบ (สร้างคลังข้อสอบ)
22. การจัดทำแบบสำรวจความต้องการของนักเรียน ครู/ผู้ปกครอง
23. การจัดอบรมปฐมนิเทศครูใหม่
24. การศึกษาแผน คู่มือครู และทำการบันทึกการสอน
25. การจัดทำบันทึกการใช้แบบฟอร์มต่าง ๆ
26. การจัดทำแผนป้ายนิเทศการศึกษา
27. การจัดมุมหนังสือ หรือห้องสมุดทางวิชาการแก่ครู
28. การจัดทำรายงานการศึกษาโรงเรียน
29. การส่งเสริมให้ครูประเมินผลการสอนของตนเอง
30. การสร้างเครื่องมือการนิเทศในรูปแบบต่าง ๆ
31. การจัดสัมมนา/การจัดประชุมปฏิบัติการ (นิพนธ์ ไทยพานิช. 2537 : 30-31)

จะเห็นว่า การแบ่งกิจกรรมการนิเทศทั้ง 31 ข้อดังกล่าว เริ่มจากการทำตารางสอน การวางแผนการสอน ถึงการจัดสัมมนา การจัดประชุมปฏิบัติการพิจารณาโดยรวม แล้วรูปแบบของกิจกรรมที่ได้เสนอมานี้เหมือนกันต่างกันเพียงบางข้อเท่านั้น การจัดกิจกรรมการนิเทศนำรูปแบบมาใช้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการนิเทศ และให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ นโยบายของโรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนด้วย

การเลือกกิจกรรมการนิเทศให้เหมาะสมและสอดคล้องกับขนาดกลุ่ม จุดประสงค์ ลักษณะการนิเทศ มีดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมการนิเทศ	ขนาดของกลุ่ม	จุดประสงค์	ระดับประสบการณ์ที่เพิ่ม
1. การบรรยาย	กลุ่มเล็ก ใหญ่ มวลชน	ความรู้	ต่ำ
2. การสาธิต	กลุ่มเล็ก ใหญ่	ความรู้	ปานกลาง
3. การสังเกตภายในห้องเรียน	รายบุคคล	ความรู้	ปานกลาง
4. สัมภาษณ์	รายบุคคล	ความรู้/เจตคติ	ปานกลางค่อนข้างต่ำ
5. การบันทึกข้อมูล	รายบุคคล กลุ่มเล็ก	ความรู้	ปานกลาง
6. การใช้เครื่องมือ/ แบบทดสอบ	รายบุคคล กลุ่มเล็ก ใหญ่	ความรู้/ทักษะ	ปานกลาง
7. การวิเคราะห์ คิด คำนวณ	รายบุคคล กลุ่มเล็ก	ความรู้	ปานกลาง
8. การเขียน	รายบุคคล	ความรู้	สูง
9. การประชุม	กลุ่มเล็ก	ความรู้	ปานกลาง
10. การอภิปราย	กลุ่มเล็ก	ความรู้	ปานกลาง
11. การฟัง	กลุ่มเล็ก	ความรู้	ต่ำ
12. การดู	กลุ่มเล็ก ใหญ่	ความรู้	ต่ำ
13. การอ่าน	รายบุคคล กลุ่มเล็ก ใหญ่	ความรู้	ปานกลาง
14. การเยี่ยมเยียน	รายบุคคล	ความรู้ เจตคติ	ปานกลางค่อนข้างสูง
15. การทัศนศึกษา	กลุ่มเล็ก ใหญ่	ความรู้	สูง
16. การปฏิบัติตามคำแนะนำ	รายบุคคล กลุ่มเล็ก	ความรู้ ทักษะ	สูง
17. บทบาทสมมติ	กลุ่มเล็ก ใหญ่	ความรู้ เจตคติ ทักษะ	ปานกลางค่อนข้างสูง
18. การจัดนิทรรศการ	กลุ่มใหญ่	ความรู้	ปานกลาง

2. 9 บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับการนิเทศการศึกษา

ผู้บริหารเป็นบุคคลสำคัญมากในการบริหาร การจัดการศึกษาของโรงเรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย โรงเรียนจะก้าวหน้าหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับผู้บริหาร การจัดการของ
ผู้บริหารโรงเรียน ดังนั้น ผู้บริหารที่ดีต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถทางด้าน การนิเทศการศึกษา
เพื่อบริหารงานทางด้านวิชาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

ดลอง ปิ่นทอง ได้สรุปความรับผิดชอบในด้านการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนแบ่งได้ดังนี้

1. ช่วยให้ครูแต่ละคนทำการสอนให้ได้ผลดี และส่งเสริมให้ครูมีความเจริญงอกงามในอาชีพ
2. เป็นผู้ประสานงานและให้บริการแก่ครูทุกคนในด้านการสอน คือ ต้องช่วยเหลือครูในด้านเนื้อหาที่จะสอน วิธีสอน การใช้อุปกรณ์การสอน การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนงานการวัดผล
3. ทำหน้าที่เป็นวิทยากรที่ดีของครูในทุกโอกาส สามารถให้คำปรึกษาหารือและแนะนำแหล่งวิทยาการที่เหมาะสมแก่ครู
4. รับผิดชอบการประเมินผลการเรียนการสอนและโปรแกรมของโรงเรียนทั้งหมด (ดลอง ปิ่นทอง อ้างในชรัตน์ สิ้นธุสอาด. 2536 : 26)

บุคลากรการนิเทศการศึกษาในประเทศไทยอยู่ภายในขอบเขต ดังนี้

1. ผู้บริหาร เป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการนิเทศการศึกษาด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้
 - 1.1 งานนิเทศการศึกษา เป็นงานของผู้บริหาร ในการบริหารงานนั้น ผู้บริหารจะต้องทำการพัฒนาบุคลากรภายในโรงเรียนควบคู่ไปด้วย เพื่อให้บุคลากรเหล่านั้น สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 1.2 การนิเทศการศึกษา จะสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับความสนใจและเอาใจใส่ของผู้บริหารเป็นส่วนสำคัญ
2. ศึกษานิเทศก์ โดยตำแหน่งจะมีความสำคัญต่อการศึกษา ดังนี้
 - 2.1 เป็นบุคคลซึ่งทำหน้าที่นิเทศการศึกษาโดยตรง
 - 2.2 เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาโดยเฉพาะ ทั้งนี้เพราะเป็นผู้ได้รับการฝึกอบรมเพื่อปฏิบัติงานทางการนิเทศการศึกษาโดยตรง
3. คณะครูผู้ทำหน้าที่นิเทศ มีผลดังนี้
 - 3.1 ให้คณะครูที่มีความสามารถทำหน้าที่นิเทศการศึกษา
 - 3.2 การให้คณะครูทำหน้าที่นิเทศถือว่าเป็นการยกย่องและให้เกียรติแก่บุคลากรเหล่านั้น ทำให้มีขวัญและกำลังใจในการทำงานสูงขึ้น
 - 3.3 เป็นการให้ทรัพยากรบุคคลภายในโรงเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถช่วยพัฒนาบุคลากรอื่นที่ต้องการความช่วยเหลือ
 - 3.4 เมื่อบุคลากรอื่น ๆ ให้การยอมรับคณะครูที่ทำหน้าที่นิเทศแล้ว จะบังเกิดผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างแท้จริง เพราะรู้ปัญหาและสภาพความต้องการอย่างแท้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากมีบุคลากรทำหน้าที่ทางการนิเทศการศึกษาโดยการให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือ และส่งเสริมให้กำลังใจครูในการประกอบกิจกรรมทางการเรียนการสอนแล้วนั้น บุคลากรเหล่านี้ ต้องมีคุณสมบัติหรือคุณลักษณะที่เหมาะสม ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. คุณสมบัติส่วนตัว

- 1.1 สนใจงานในหน้าที่และงานอื่น ๆ นอกหน้าที่
- 1.2 เป็นที่รักใคร่ชอบพของผู้ร่วมงาน
- 1.3 ตั้งใจทำงานให้ก้าวหน้า
- 1.4 มีเหตุผล

2. ความสามารถทางมนุษยสัมพันธ์

- 2.1 สามารถเข้าใจคน
- 2.2 รู้วิธีสร้างสัมพันธ์และทำงานร่วมกับผู้อื่น
- 2.3 เข้าใจหลักการเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์
- 2.4 ปฏิบัติตามหลักการและแบบอย่างที่ดี
- 2.5 ประเมินตนเองอยู่เสมอ

3. ความสามารถในการบริหารงาน

- 3.1 วางแผนจัดการและสั่งงานเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย
- 3.2 กำหนดหน้าที่ของบุคคลที่อยู่ในความรับผิดชอบให้ชัดเจน
- 3.3 กำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน
- 3.4 จัดสายงานและแบ่งงานให้มีผู้รับผิดชอบ
- 3.5 จัดอุปกรณ์ สถานที่ เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงสุด
- 3.6 จัดบริการให้ส่งเสริมการทำงาน
- 3.7 ทำงานให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

สังัด อุทรานันท์ ได้ประมวลคุณลักษณะของผู้บริหารที่เื้อื่อต่อการนิเทศการศึกษา ดังนี้

1. เป็นผู้เข้าใจว่าการนิเทศการศึกษาเป็นงานของผู้บริหาร
2. เป็นผู้มีความสนใจและให้ความสำคัญแก่งานวิชาการ โดยถือว่างานวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียน
3. ให้ความสำคัญแก่การบริหารบุคคล โดยถือว่างานที่มีคุณภาพนั้นจะต้องมาจากผู้ปฏิบัติงานที่มีคุณภาพโดยตรง
4. ยอมรับการทำงานเป็นคณะและให้เกียรติแก่ผู้ร่วมงานทุกคน

(สังัด อุทรานันท์. 2530 : 64-65)

เอกสารนี้ให้พิมพ์ในปฏิทินได้ศึกษาวิจัย คัดค้านความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้ดำเนินการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

ครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากโดยมีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ยกเว้นด้านความสัมพันธ์กับชุมชนที่ครูมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังไม่แตกต่างกัน แต่ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกัน มีความคาดหวังแตกต่างกันในด้านการจัดการและพัฒนาบุคลากร และด้านความสัมพันธ์กับชุมชน และครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคาดหวังต่างกันทุกด้าน (พินิจ ปฐมกำเนิด, 2535 : บทคัดย่อ) เผ่าพงษ์สันต์ แสงหิรัญ ได้ศึกษาวิจัย ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับงานนิเทศการสอนภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดระบบการสอน การคัดเลือกบุคลากรผู้สอน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดวัสดุอุปกรณ์การสอน การจัดอบรมครูประจำการ การปฐมนิเทศครูใหม่ การจัดบริการด้านอื่น ๆ การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและการประเมินผลอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา โดยส่วนรวมพบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดระบบการสอน การคัดเลือกบุคลากรผู้สอน การจัดวัสดุอุปกรณ์การสอน การปฐมนิเทศครูใหม่ การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน และการประเมินผล (เผ่าพงษ์สันต์ แสงหิรัญ, 2534 : บทคัดย่อ)

รสนิน เลิศสมบุญณ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร" ผลการวิจัยพบว่า

การปฏิบัติงานกิจการนักเรียนอยู่ในเกณฑ์มาก 8 ด้าน และมีปัญหาในปฏิบัติงานกิจการนักเรียนอยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด 6 ด้าน และอยู่ในเกณฑ์น้อย 2 ด้าน คือ การรับและการแบ่งกลุ่มนักเรียน และการจัดและการบริการแนะแนว เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน และ

เอกสารนี้ เป็นปัญหาการปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการนักเรียน ปรากฏว่ามีความคิดเห็นแตกต่างใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่างกัน (รศลิน เลิศสมบุญ. 2525 : 65)

พรชัย พันธุ์ธาดาพร ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความต้องการการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6" สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ สรุปได้ว่า

1. คุณภาพของโรงเรียนขึ้นอยู่กับการนิเทศการศึกษา โรงเรียนควรพิจารณาจัดการนิเทศในด้านต่าง ๆ โดยพิจารณาตามความเหมาะสมและความต้องการของครู โดยการสอบถามจากครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะครูที่เข้าทำงานใหม่ มีประสบการณ์น้อย
2. ครูในโรงเรียนต้องการการนิเทศการศึกษาในด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ ด้านเทคนิคและวิธีสอน ด้านประเมินผลการสอน ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการจัดบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อการสอน ด้านอาคารสถานที่ เครื่องจักรเครื่องมือตามลำดับ
3. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรให้ความสนใจและความสำคัญต่อการนิเทศการศึกษาในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการพัฒนาหลักสูตร สามารถจัดได้โดยการนิเทศภายในโรงเรียนเชิงศึกษานิเทศก์หรือวิทยากร เพื่อมาแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ เพื่อครูได้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ และการเรียนการสอน (พรชัย พันธุ์ธาดาพร. 2533 : 145)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ ครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2540 จำนวน 65 โรงเรียน

3.1.2 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.1.2.1 สํารวจโรงเรียนและจำนวนครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2540 จำนวน 65 โรงเรียน จำนวนครู 3,838 คน

3.1.2.2 จากรายชื่อโรงเรียนในข้อ 1 ได้ทำการสุ่มแบบ Simple Random Sampling โดยการจับสลากรายชื่อของโรงเรียนร้อยละ 86 ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียน 56 โรงเรียน

3.1.2.3 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของครูแต่ละโรงเรียน โดยเอาจำนวนครูทั้งหมดที่เลือกได้มาเทียบค่าขนาดตัวอย่างตามตาราง Krejcie and Morgan และนำจำนวนครูผู้สอนของแต่ละโรงเรียนที่เลือกมาเทียบกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบบัญญัติไตรยางศ์ โดยถ้ามีเศษตั้งแต่ .5 ให้ปัดเป็นจำนวนเต็ม ถ้าโรงเรียนใดที่ได้กลุ่มตัวอย่างน้อยกว่า 5 คน ให้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 5 คน

3.1.2.4 จากข้อ 3.1.2.3 ได้ครูเป็นกลุ่มตัวอย่าง 405 คน

3.1.2.5 รายชื่อโรงเรียน จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของครู ปรากฏดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม เขตกรุงเทพมหานคร

ลำดับที่	ชื่อสถานศึกษา	จำนวนครู	
		ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1.	พาณิชยกรรมมีนบุรี	24	5
2.	สาธิตประดิษฐ์พาณิชยกรรม	115	10
3.	สารสาสน์ปัสสิเทคนิค	104	9
4.	พาณิชยกรรมราชดำเนิน	208	19
5.	สายประดิษฐ์พาณิชยกรรม	27	5
6.	วิบูลย์บริหารธุรกิจ	33	5
7.	เทคโนโลยีหมู่บ้านครูบริหารธุรกิจ	65	6
8.	เซนต์จอห์นปัสสิเทคนิค	60	5
9.	พาณิชยกรรมรัชชินทร์	24	5
10.	เซนต์จอห์นเทคนิคกรุงเทพ	64	6
11.	เกษมปัสสิเทคนิค	98	9
12.	ศรีวิกรม์บริหารธุรกิจ	64	6
13.	กรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย	309	28
14.	พาณิชยกรรมเจ้าพระยา	37	5
15.	สยามธุรกิจพาณิชยกรรม	64	6
16.	ดอนบอสโก	31	5
17.	พระนครพาณิชยกรรม	23	5
18.	พาณิชยกรรมสุขุทัย	57	5
19.	กิตติพาณิชย์แผนกพาณิชยกรรมและธุรกิจ	28	5
20.	อัสสัมชัญพาณิชยกรรม	91	8
21.	สยามบริหารธุรกิจ	130	12
22.	อุดมเกษมบริหารธุรกิจ	38	5
23.	กรุงเทพธุรกิจพาณิชยกรรม	33	5
24.	เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	35	5
25.	ตั้งตรงจิตรพาณิชยกรรม	87	8
26.	รัตนพาณิชยกรรม	30	5
27.	ธุรกิจเสรีบริหารธุรกิจ	25	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของสำนักงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม เขตกรุงเทพมหานคร

ลำดับที่	ชื่อสถานศึกษา	จำนวนครู	
		ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
28.	เทคโนโลยีสยาม	190	17
29.	พาณิชยกรรมราชดำเนิน ถนนบุรี	204	18
30.	พาณิชยกรรมกรุงเทพ	49	5
31.	มิตรพลพาณิชยกรรม	94	8
32.	กุลสิริเทคโนโลยี	101	9
33.	เทคนิคดลิ่งชั้นพาณิชยกรรม	25	5
34.	เทคนิคพาณิชยกรรมจรัสสินทวงศ์	57	5
35.	พาณิชยกรรมภาษาอนุสรณ์บางแค	38	5
36.	บุษยรัตน์พาณิชยกรรม	37	5
37.	วิทยาการจัดการเพชรเกษม	36	5
38.	พาณิชยกรรมสยาม	77	7
39.	พาณิชยกรรมบางอ้อ	29	5
40.	มหานครพาณิชยกรรม	25	5
41.	ไทยโปลีเทคนิคกรุงเทพ	46	5
42.	พาณิชยกรรมรัตนโกสินทร์	40	5
43.	ดุสิตพาณิชยกรรม	100	9
44.	พาณิชยกรรมตั้งตรงจิตร	65	6
45.	วิมลพาณิชยกรรม ศรียาน	50	5
46.	โยนออฟฟาร์ทเทคโนโลยี	51	5
47.	พาณิชยกรรมสีลม	49	5
48.	พาณิชยกรรมสีลม ภาคบ้าย	39	5
49.	ผดุงศิษย์พิทยาธุรกิจและพาณิชยกรรม	24	5
50.	พาณิชยกรรมบางโพ	18	5
51.	พาณิชยกรรมสันติราษฎร์	151	14
52.	สหพาณิชย์แผนกพาณิชยกรรม	45	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่โรงเรียนหรือโรงเรียนเพื่อการศึกษานำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม เขตกรุงเทพมหานคร

ลำดับที่	ชื่อสถานศึกษา	จำนวนครู	
		ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
53.	อรรถวิทย์พาณิชยกรรม	130	12
54.	พาณิชยกรรมจำนงค์	65	6
55.	ไทยบริหารธุรกิจและพาณิชยกรรม	78	7
56.	เทคนิคกรุงเทพพาณิชยกรรม	21	5
	รวม	3,838	405

สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำนวน 405 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

3.2.1 วิธีสร้างเครื่องมือ

3.2.1.1 ศึกษาค้นคว้า ทฤษฎีจากบทความ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานนิเทศการศึกษา

3.2.1.2 ศึกษาแบบสอบถามงานวิจัยของปรินดา พัฒนขจร (2533 : 122-125) และ กอบกุล ไชยพันธ์ (2537 : 125-130)

3.2.1.3 สร้างแบบสอบถาม (ฉบับร่าง)

แบบสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งครอบคลุมการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ คือ

1) การนิเทศทั่วไป จำนวน 28 ข้อ แบ่งเป็น

1. การนิเทศการใช้อาคารสถานที่ จำนวน 7 ข้อ
2. การนิเทศงานธุรการและการเงิน จำนวน 6 ข้อ
3. การนิเทศงานกิจการนักเรียน จำนวน 6 ข้อ
4. การนิเทศการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน จำนวน 9 ข้อ

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของโรงเรียนการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การนิเทศการใช้หลักสูตร จำนวน 10 ข้อ
 2. การนิเทศการจัดการเรียนการสอน จำนวน 17 ข้อ
 3. การนิเทศการวัดผลและประเมินผล จำนวน 8 ข้อ
- จำนวนทั้งหมด 63 ข้อ โดยกำหนดน้ำหนักของแบบสอบถามค่าเป็น 5 ระดับดังนี้

5 คะแนน	เท่ากับ	ระดับปฏิบัติมากที่สุด
4 คะแนน	เท่ากับ	ระดับปฏิบัติมาก
3 คะแนน	เท่ากับ	ระดับปฏิบัติปานกลาง
2 คะแนน	เท่ากับ	ระดับปฏิบัติน้อย
1 คะแนน	เท่ากับ	ระดับปฏิบัติน้อยที่สุด

3.2.1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว เสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบแนะนำและปรับปรุงแก้ไข

3.2.1.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษา รวม 5 ท่าน ดังนี้

รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์	คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ดร.วิเชียร เกตุสิงห์	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
อาจารย์บัญญัติ ลาขโรจน์	อาจารย์ใหญ่โรงเรียนตั้งตรงจิตรพณิชยการ
อาจารย์มนัส อารีพงษ์	หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ
ดร.มาลัย จีร์วัฒนเกษตร์	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.2.1.6 นำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้ต่อไป

3.2.2 การทดสอบเครื่องมือ ทดสอบจากการหาค่าความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น

3.2.2.1 ความเที่ยงตรง (Validity) การหาความเที่ยงตรงจากแบบสอบถาม โดยให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และผู้เชี่ยวชาญตรวจภาษา จำนวน เนื้อหา โครงสร้าง เพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบและสามารถวัดได้ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษา แล้วนำมาปรับปรุงก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

3.2.2.2 ความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับครูในโรงเรียนพณิชยการสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีวิเคราะห์สัมประสิทธิ์อัลฟา (α -

Coefficient) ได้ค่าดังนี้ การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการนิเทศทั่วไป โดยรวม	ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา = 0.93
- การนิเทศการใช้อาคารสถานที่	ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา = 0.90
- การนิเทศงานธุรการและการเงิน	ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา = 0.91
- การนิเทศงานกิจการนักเรียน	ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา = 0.89
- การนิเทศการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน	ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา = 0.92
ด้านการนิเทศการเรียนการสอน โดยรวม	ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา = 0.96
- การนิเทศการใช้หลักสูตร	ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา = 0.93
- การนิเทศการจัดการเรียนการสอน	ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา = 0.93
- การนิเทศการวัดผลและประเมินผล	ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา = 0.93

3.3 วิธีรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.1 บันทึกเสนอขออนุญาตให้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากครูในโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังที่ได้กำหนดไว้

3.3.2 นำหนังสือเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเพื่อพิจารณาให้ความเห็นเห็นชอบ แล้วออกหนังสือไปยังผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ได้กำหนดไว้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลต่อไป

3.3.3 การส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำส่งด้วยตนเอง และนำส่งทางไปรษณีย์

3.3.4 การรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะเดินทางไปรวบรวมด้วยตนเอง หลังจากส่งแบบสอบถามไปแล้ว 2 สัปดาห์ ถ้ายังมีได้รับแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะนัดเวลาเพื่อกลับมารับแบบสอบถาม ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม 4 เดือนกว่า ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งสิ้น 398 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.27

3.4 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

3.4.1 ตรวจสอบจำนวน และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาแต่ละฉบับ

3.4.2 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความถี่และร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่า t-test โดยทำเป็นรายข้อ เฉพาะด้าน และรวมทุกด้านแล้วนำเสนอในรูปของตารางพร้อมกับคำบรรยายประกอบ

3.5 เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล

คำตอบที่ได้จากแบบสอบถามแต่ละข้อ มีเกณฑ์ให้คะแนนตามระดับคะแนนแต่ละช่วง ดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง	มีระดับปฏิบัติมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	มีระดับปฏิบัติมาก
2.50-3.49	หมายถึง	มีระดับปฏิบัติปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	มีระดับปฏิบัติน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	มีระดับปฏิบัติน้อยที่สุด

3.6 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติดังต่อไปนี้

3.6.1 ความถี่ และร้อยละ

3.6.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.6.3 ค่า t-test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่อง การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร เสนอผลการวิเคราะห์ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของอาจารย์ใหญ่ และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เสนอผลด้วยค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขต กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม และในแต่ละด้าน เสนอผลด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D) และเกณฑ์การแปลความหมาย

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ เสนอผลด้วยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย โดยใช้ t-test

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของอาจารย์ใหญ่ จำแนกตามประสบการณ์

ประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	11	19.64
มากกว่า 5 ปีขึ้นไป	45	80.36
รวม	56	100.00

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชา พาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 56 คน จาก 56 โรงเรียน ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 56 ใบ อาจารย์ใหญ่ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 100 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ได้ดังนี้ อาจารย์ใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 19.64 อาจารย์ใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 80.36

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของอาจารย์ใหญ่ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ระดับวุฒิการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	27	48.21
สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป	29	51.79
รวม	56	100.00

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชา พาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 56 คน จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ได้ดังนี้ อาจารย์ใหญ่ที่มีวุฒิมัธยมศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 48.21 อาจารย์ใหญ่ที่มีวุฒิมัธยมศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 51.79

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของครูกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่

ประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่	จำนวนครู	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	81	20.35
มากกว่า 5 ปีขึ้นไป	317	79.65
รวม	398	100.00

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลครูกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชา พาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 56 โรงเรียน ได้ครูกลุ่มตัวอย่าง 398 คน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ได้ดังนี้ ครูกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.35 และครูกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 79.65

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของครูกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่

ระดับวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่	จำนวนครู	ร้อยละ
ปริญญาตรี	162	40.70
สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป	236	59.30
รวม	398	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลแสดงครูกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 56 โรงเรียน ได้ครูกลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 คน จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ได้ดังนี้ ครูกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.70 และครูกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในโรงเรียนเอกชนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 59.30

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการนิเทศการใช้อาคารสถานที่

ข้อที่	ด้านการนิเทศการใช้อาคารสถานที่	n = 398		ระดับปฏิบัติ	อันดับ
		\bar{X}	S.D		
1.	ส่งเสริมการวางแผนการใช้อาคารสถานที่ โดยให้บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วม	3.75	0.70	มาก	3
2.	ส่งเสริมการจัดทำตารางและอัตราควบคุมการใช้อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติให้เกิดประโยชน์สูงสุด	3.81	0.68	มาก	1
3.	ปรับปรุงให้มีแผนผังบริเวณโรงเรียน ห้องเรียน	3.68	0.81	มาก	8
4.	ปรับปรุงบริเวณโรงเรียนให้มีความร่มรื่นอยู่เสมอ	3.71	0.80	มาก	6
5.	จัดให้มีการตรวจสอบสภาพและซ่อมแซมอาคารสถานที่ที่ชำรุด	3.76	0.78	มาก	2
6.	จัดให้มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอาคารสถานที่ของบุคลากร	3.75	0.73	มาก	4
7.	จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานอาคารสถานที่อย่างสม่ำเสมอ	3.66	0.77	มาก	10
8.	ส่งเสริมให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการเสนอเพื่อปรับปรุงการดำเนินงาน	3.70	0.80	มาก	7
9.	จัดให้มีการนิเทศการใช้อาคารสถานที่ให้แก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ	3.67	0.81	มาก	9
10.	จัดบรรยากาศอาคารเรียน อาคารประกอบการ ห้องเรียน และห้องปฏิบัติการให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.72	0.72	มาก	5
	รวม	3.72	0.52	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการใช้อาคารสถานที่ โดยรวมอยู่ในระดับ "ปฏิบัติมาก" (\bar{X} = 3.72) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ และเรื่องการส่งเสริมการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จัดทำตารางและอัตราการควบคุมการใช้อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.81 สูงสุด อันดับรองลงมา คือ จัดให้มีการตรวจสอบสภาพและซ่อมแซมอาคารสถานที่ที่ชำรุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.76 และอันดับสุดท้าย ได้แก่ จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานอาคารสถานที่อย่างสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.66

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการนิเทศงานธุรการและการเงิน

ข้อที่	ด้านการนิเทศงานธุรการและการเงิน	n = 398		ระดับปฏิบัติ	อันดับ
		\bar{X}	S.D.		
11.	ให้คำแนะนำในการทำรายงานการศึกษาต่าง ๆ กรอกแบบสำรวจที่เกี่ยวข้อง	3.69	0.71	มาก	2
12.	แนะนำงานเกี่ยวกับการคิด การร่าง การเขียน การพิมพ์ ส่ง-รับ บันทึก ย่อเรื่องและการเก็บเข้าที่ของงานสารบรรณโรงเรียน	3.62	0.85	มาก	7
13.	แนะนำเกี่ยวกับการจัดทำแผนงบประมาณประจำปี การควบคุมพัสดุและครุภัณฑ์	3.63	0.78	มาก	5
14.	ปรับปรุงกระบวนการจัดเกี่ยวกับการนำงบประมาณไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด	3.68	0.76	มาก	3
15.	แนะนำการจัดทำทะเบียน สถิติของนักเรียน	3.62	0.78	มาก	6
16.	จัดให้มีการแจ้งระเบียบปฏิบัติทางราชการ สวัสดิการ และข่าวสนเทศต่างๆ ให้คณะครูอย่างต่อเนื่อง	3.68	0.80	มาก	4
17.	ให้คำแนะนำสนับสนุนและจัดบริการด้านสิทธิและสวัสดิการของครู	3.74	0.81	มาก	1
	รวม	3.66	0.57	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการนิเทศงานธุรการและการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับ ปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 3.66$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ และเรื่องการนิเทศให้คำแนะนำสนับสนุนและจัดบริการด้านสิทธิและสวัสดิการของครู มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.74 สูงสุด อันดับรองคือ ให้คำแนะนำในการทำรายงานการศึกษาต่าง ๆ กรอกแบบสำรวจที่เกี่ยวข้อง ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.69 และอันดับสุดท้าย คือ แนะนำการจัดทำทะเบียน สถิติของนักเรียน ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.62

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศ
ทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม
สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการนิเทศงานกิจกรรมนักเรียน

ข้อที่	ด้านการนิเทศงานกิจกรรมนักเรียน	n = 398		ระดับปฏิบัติ	อันดับ
		\bar{X}	S.D.		
18.	แนะนำให้มีการจัดทำทะเบียนประวัตินักเรียน	3.83	0.70	มาก	1
19.	ชี้แจงการปกครองนักเรียนให้มีระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม	3.78	0.70	มาก	2
20.	ประชุมชี้แจงให้มีการจัดบริการต่าง ๆ ได้แก่ ห้องสมุด การแนะแนวการตรวจสุขภาพร่างกาย และความ ปลอดภัย	3.70	0.69	มาก	5
21.	แนะนำและให้การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งชมรมต่าง ๆ ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการตามความ เหมาะสมและความพร้อมของสถานศึกษา	3.76	0.80	มาก	4
22.	จัดบริการตรวจสุขภาพแก่นักเรียนเป็นประจำทุกปี	3.58	0.92	มาก	7
23.	จัดให้มีการแนะแนวการศึกษาและอาชีพให้กับ นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาทุกปี	3.66	0.76	มาก	6
24.	ส่งเสริมให้มีการหาทุนการศึกษาให้แก่ นักเรียนที่ยาก จนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	3.78	0.70	มาก	2
	รวม	3.73	0.52	มาก	

ตารางที่ 4.7 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไป ของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้านการนิเทศงานนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับ "ปฏิบัติมาก" ($\bar{X} = 3.73$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ และเรื่องแนะนำให้มีการจัดทำทะเบียนประวัตินักเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.83 สูงสุด อันดับรอง คือ ชี้แจงการปกครองนักเรียนให้มีระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.78 เท่ากันกับส่งเสริมให้มีการหาทุนการศึกษาให้แก่ นักเรียนที่ยากจนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ และอันดับสุดท้าย ได้แก่ จัดบริการตรวจสุขภาพแก่นักเรียนเป็นประจำทุกปี ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.58

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศ
ทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม
สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

ข้อที่	ด้านการสร้างสัมพันธ์กับชุมชน	n = 398		ระดับปฏิบัติ	อันดับ
		\bar{X}	S.D.		
25.	สนับสนุนให้มีการเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ ใช้ประโยชน์จากอาคารสถานที่ของโรงเรียน	3.73	0.75	มาก	3
26.	สนับสนุนให้ครูและนักเรียนหรือบุคลากรของโรงเรียนมี ส่วนร่วมกิจกรรมและประเพณีต่าง ๆ ที่ชุมชนได้จัดให้ มีขึ้น	3.78	0.75	มาก	2
27.	ประชุมชี้แจงให้มีการจัดรายการประชาสัมพันธ์และ บริการการศึกษาแก่ชุมชน	3.52	0.72	มาก	10
28.	แนะนำให้ความรู้และสนับสนุนให้นักอาชีวกรที่มี อยู่ในชุมชนมาทำให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน	3.59	0.74	มาก	8
29.	แจ้งข่าวความคืบหน้าทางการศึกษา และหลักสูตรการ เรียนการสอนให้ชุมชนทราบอย่างต่อเนื่อง	3.65	0.88	มาก	6
30.	จัดโรงเรียนเป็นศูนย์กลางประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ของ ชุมชนตามโอกาสที่เหมาะสม	3.69	0.79	มาก	5
31.	จัดหาแหล่งวิทยากรในชุมชนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อ การศึกษา	3.57	0.82	มาก	9
32.	เผยแพร่และแสดงผลงานของโรงเรียนให้ชุมชนทราบ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	3.73	0.80	มาก	4
33.	จัดหาข้อมูลโดยขอความร่วมมือจากผู้ปกครองและ บุคลากรในท้องถิ่น เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการ สอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	3.63	0.79	มาก	7
34.	ให้คำแนะนำการรวบรวมข้อมูลและรายงานความ ก้าวหน้าเกี่ยวกับนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่าง ต่อเนื่อง	3.85	0.75	มาก	1
	รวม	3.67	0.54	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการนิเทศการสร้างสัมพันธ์กับชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับ
"ปฏิบัติมาก" ($\bar{X} = 3.67$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ และเรื่องให้
คำแนะนำการรวบรวมข้อมูลและรายงานความก้าวหน้าเกี่ยวกับนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่าง
ต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.85 สูงสุด อันดับรอง คือ สนับสนุนให้ครูและนักเรียนหรือบุคลากรของ
โรงเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมและประเพณีต่าง ๆ ที่ชุมชนได้จัดให้มีขึ้น ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.78 และอันดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุดท้าย ได้แก่ ประชุมชี้แจงให้มีการจัดรายการประชาสัมพันธ์และการบริการการศึกษาแก่ชุมชน
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.52

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศ
การเรียนการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชย
กรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการนิเทศการใช้หลักสูตร

ข้อที่	ด้านการนิเทศการใช้หลักสูตร	n = 398		ระดับ ปฏิบัติ	อันดับ
		\bar{X}	S.D.		
35.	จัดหาเอกสารการพัฒนาหลักสูตรเพื่อการค้นคว้า ของครูผู้สอน	3.69	0.73	มาก	5
36.	จัดหาคู่มือครูให้ผู้สอนทุกรายวิชา	3.65	0.71	มาก	8
37.	ชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ ปรัชญา คำอธิบายรายวิชาของหลักสูตร	3.78	0.85	มาก	1
38.	จัดปฐมนิเทศครูเพื่อให้เข้าใจในหลักสูตร	3.73	0.81	มาก	2
39.	ให้คำแนะนำด้านการจัดลำดับเนื้อหาที่จะสอน	3.66	0.82	มาก	6
40.	จัดหาหรือแนะนำหนังสืออ้างอิงที่จะใช้ในการ ศึกษาค้นคว้า	3.66	0.84	มาก	7
41.	ส่งเสริมให้ครูมีความรู้และทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับ หลักสูตร	3.72	0.84	มาก	3
42.	จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียน	3.70	0.75	มาก	4
43.	วิเคราะห์แบบเรียนที่ใช้ในโรงเรียน	3.65	0.81	มาก	9
	รวม	3.69	0.53	มาก	

จากตารางที่ 4.9 พบว่าความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการนิเทศการใช้หลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับ "ปฏิบัติมาก" (\bar{X} =
3.69) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ และเรื่อง ชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่ง
หมาย หลักการ ปรัชญา คำอธิบายรายวิชาของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.78 สูงสุด อันดับรองคือ
จัดปฐมนิเทศครูเพื่อให้เข้าใจหลักสูตร ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.73 และอันดับสุดท้าย ได้แก่ จัดหาคู่มือครู
ให้ผู้สอนทุกรายวิชา มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.65 เท่ากันกับ วิเคราะห์แบบเรียนที่ใช้ในโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศ
การเรียนการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทวิชาชีพนิตย
กรรม สาขาวิชาชีพนิตยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการนิเทศการจัดการ
เรียนการสอน

ข้อที่	ด้านการนิเทศการจัดการเรียนการสอน	n = 398		ระดับปฏิบัติ	อันดับ
		\bar{X}	S.D.		
44.	จัดให้มีการประชุมปฏิบัติการทำโครงการสอนแผนการสอน ร่วมกันก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาคเรียน	3.85	0.75	มาก	1
45.	จัดให้มีการนิเทศการสอนของครูให้สอดคล้องกับแผนการสอน	3.84	0.80	มาก	2
46.	จัดให้มีการสัทธิการสอนแบบวิธีต่าง ๆ	3.60	0.77	มาก	18
47.	ช่วยเหลือครูให้เข้าใจจุดประสงค์การสอนวิชาต่าง ๆ	3.70	0.69	มาก	13
48.	จัดให้มีการฝึกอบรมการจัดทำการใช้อุปกรณ์การเรียนการ สอนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน	3.80	0.83	มาก	4
49.	จัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นตามความต้องการของครู	3.72	0.81	มาก	11
50.	จัดหาอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ เพื่อประโยชน์ด้านการสอน ของครู	3.67	0.76	มาก	16
51.	จัดให้มีห้องโสตทัศนูปกรณ์เพื่อใช้สื่อการสอน	3.72	0.72	มาก	10
52.	แนะนำวิธีการใช้อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสม	3.70	0.73	มาก	14
53.	ให้คำปรึกษาแก่ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการในการจัดครูเข้าสอนแต่ละ รายวิชาตามความถนัดและความสามารถของครู	3.76	0.68	มาก	6
54.	ร่วมมือกับครูผู้สอนในการแก้ปัญหาและปรับปรุงการสอนแต่ ละรายวิชา	3.74	0.83	มาก	8
55.	ปรับปรุงเอกสารคู่มือประกอบการสอนและอุปกรณ์การสอน	3.74	0.79	มาก	7
56.	ส่งเสริมการทดลองหรือการค้นคว้าทางวิชาการเพื่อพัฒนา และปรับปรุงการเรียนการสอน	3.81	0.78	มาก	3
57.	ส่งเสริมสนับสนุนให้คำแนะนำให้ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศใน ชั้นเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอนของครูและนักเรียน	3.73	0.68	มาก	9
58.	ติดตามผลการนำแผนการสอนไปใช้ในการปฏิบัติจริงเพื่อปรับ ปรุงแก้ไข	3.76	0.65	มาก	5
59.	จัดให้มีการเยี่ยมเยียนชั้นเรียนและสังเกตการสอนของครูที่ สอนดี มีประสบการณ์เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอน ของครู	3.72	0.87	มาก	12
60.	สนับสนุนให้มีการประชุมปรึกษาหารือเรื่องเกี่ยวกับการปรับ ปรุงการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	3.70	0.79	มาก	15
61.	สนับสนุนการศึกษาดูงานให้ครูเกิดแนวทางในการพัฒนา การสอนของตน	3.65	0.80	มาก	17
	รวม	3.73	0.54	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการนิเทศการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับ "ปฏิบัติมาก" ($\bar{X} = 3.73$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากทุกข้อ และเรื่องจัดให้มีการประชุมปฏิบัติการทำโครงการสอน แผนการสอนร่วมกันก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาคเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.85 สูงสุด อันดับรอง ได้แก่ จัดให้มีการนิเทศการสอนของครูให้สอดคล้องกับแผนการสอน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.84 และอันดับสุดท้าย ได้แก่ จัดให้มีการสาธิตการสอนแบบวิธีต่าง ๆ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.60

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการเรียนการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการนิเทศการวัดและการประเมินผล

ข้อที่	ด้านการนิเทศการวัดและการประเมินผล	n = 398		ระดับปฏิบัติ	อันดับ
		\bar{X}	S.D.		
62.	ประชุมชี้แจง หลักการ วิธีการ และระเบียบการวัดและการประเมินผล	3.76	0.75	มาก	2
63.	แนะนำเทคนิควิธีการประเมินผลการเรียนการสอนแผนใหม่	3.71	0.75	มาก	6
64.	ฝึกอบรมการวิเคราะห์แบบทดสอบ การจัดสร้างแบบทดสอบมาตรฐานของโรงเรียน	3.68	0.79	มาก	8
65.	ประชุมชี้แจงวิธีออกแบบทดสอบแบบต่างๆ เพื่อครอบคลุมจุดประสงค์การสอน	3.76	0.84	มาก	4
66.	ให้มีการจัดวางแผนจัดระเบียบการประเมินผลและการดำเนินการประเมินผลให้ครอบคลุมเนื้อหาและตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา	3.69	0.68	มาก	7
67.	สนับสนุนให้ครูจัดทำแบบทดสอบเป็นหมวดวิชา	3.73	0.70	มาก	5
68.	ส่งเสริมให้ครูประเมินผลการสอนของตนเองเสมอ	3.76	0.79	มาก	3
69.	จัดให้มีโครงการนิเทศภายในโรงเรียน	3.81	0.78	มาก	1
	รวม	3.74	0.57	มาก	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการนิเทศการวัดและการประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับ "ปฏิบัติมาก" ($\bar{X} = 3.74$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากทุกข้อ และเรื่องจัดให้มีโครงการนิเทศภายในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.81 สูงสุด อันดับรอง คือ ประชุมชี้แจงหลัก

การ วิธีการ และระเบียบการวัดและการประเมินผล (\bar{X}) 3.76 อันดับสุดท้าย ได้แก่ ฝึกอบรมการวิเคราะห์แบบทดสอบมาตรฐานของโรงเรียน ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.68

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร 2 ประการ 7 ด้าน ได้แก่ ประการที่ 1 การนิเทศทั่วไป 4 ด้าน คือ การใช้อาคารสถานที่ งานธุรการและการเงิน กิจการนักเรียน และการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ประการที่ 2 การนิเทศการสอน 3 ด้าน คือ การใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล

ข้อที่	การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่	n = 398		ระดับปฏิบัติ	อันดับ
		\bar{X}	S.D.		
1.	การนิเทศทั่วไป				
	1.1 การใช้อาคารสถานที่	3.72	0.52	มาก	2
	1.2 งานธุรการและการเงิน	3.66	0.57	มาก	3
	1.3 กิจการนักเรียน	3.73	0.52	มาก	1
	1.4 การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน	3.62	0.54	มาก	4
	การนิเทศทั่วไป รวม 4 ด้าน	3.72	0.53	มาก	
2.	การนิเทศการสอน				
	2.1 การใช้หลักสูตร	3.69	0.53	มาก	3
	2.2 การจัดการเรียนการสอน	3.73	0.54	มาก	2
	2.3 การวัดและการประเมินผล	3.74	0.57	มาก	1
	การนิเทศการสอน รวม 3 ด้าน	3.72	0.48	มาก	
3.	ภาพรวมการนิเทศการศึกษา 2 ประการ 7 ด้าน	3.71	0.49	มาก	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา 2 ประการ 7 ด้าน ได้แก่ ประการที่ 1 การนิเทศทั่วไป 4 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก (\bar{X}) 3.72 เมื่อพิจารณาทางด้าน จะเห็นว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน และด้านกิจการนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X}) 3.73 รองลงมาด้านการใช้อาคารสถานที่ ส่วนอันดับสุดท้าย คือ การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.62 ประการที่ 2 การนิเทศการสอน 3 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก มีค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฉลี่ย (\bar{X}) 3.72 เมื่อพิจารณารายด้าน จะเห็นว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวัดและประเมินผล (\bar{X}) 3.74 รองลงมา การจัดการเรียนการสอน และอันดับสุดท้าย คือการใช้หลักสูตร ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.69

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการนิเทศทั่วไป ของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภท วิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการใช้อาคารสถานที่

ข้อที่	การนิเทศการใช้อาคารสถานที่ ของอาจารย์ใหญ่	ระดับความคิดเห็นของครู				T
		อ.ใหญ่ประสบ การณ์น้อยกว่า 5 ปี n = 81		อ.ใหญ่ประสบ การณ์ 5 ปีขึ้นไป n = 317		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ส่งเสริมการวางแผนการใช้อาคารสถานที่ โดยให้บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วม	3.691	0.752	3.770	0.689	-0.90
2.	ส่งเสริมการจัดทำตารางและอัตราควบคุมการใช้ อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติให้เกิดประโยชน์สูงสุด	3.728	0.791	3.830	0.643	-1.07
3.	ปรับปรุงให้มีแผนผังบริเวณโรงเรียน ห้องเรียน	3.642	0.885	3.694	0.794	-0.51
4.	ปรับปรุงบริเวณโรงเรียนให้มีความร่มรื่นอยู่เสมอ	3.679	0.878	3.719	0.780	-0.40
5.	จัดให้มีการตรวจสภาพและซ่อมแซมอาคารสถานที่ที่ชำรุด	3.741	0.755	3.763	0.786	-0.23
6.	จัดให้มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอาคารสถานที่ของบุคลากร	3.704	0.715	3.763	0.740	-0.65
7.	จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานอาคารสถานที่อย่างสม่ำเสมอ	3.728	0.775	3.644	0.769	0.89
8.	ส่งเสริมให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการเสนอเพื่อปรับปรุงการดำเนินงาน	3.852	0.743	3.666	0.824	1.85
9.	จัดให้มีการนิเทศการใช้อาคารสถานที่ให้แก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ	3.691	0.889	3.659	0.774	0.32
10.	จัดบรรยากาศอาคารเรียน อาคารประกอบกร ห้องเรียน และห้องปฏิบัติการให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.728	0.775	3.716	0.708	0.14
	รวม	3.719	0.537	3.722	0.517	-0.06

$$P \leq 0.05$$

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับการนิเทศทั่วไป ด้านการนิเทศการใช้อาคารสถานที่ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชา พาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศงานธุรการและการเงิน

ข้อที่	การนิเทศงานธุรการและการเงิน ของอาจารย์ใหญ่	ระดับความคิดเห็นของครู				t
		อ.ใหญ่ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี n = 81		อ.ใหญ่ประสบการณ์ 5 ปีขึ้นไป n = 317		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
11.	ให้คำแนะนำในการทำรายงานการศึกษาต่าง ๆ กรอกแบบสำรวจที่เกี่ยวข้อง	3.667	0.775	3.694	0.692	-0.31
12.	แนะนำงานเกี่ยวกับการคิด การร่าง การเขียน การ พิมพ์ ส่ง-รับ บันทึก ย่อเรื่อง และการเก็บเข้าที่ของ งานสารบรรณโรงเรียน	3.568	0.935	3.637	0.829	-0.65
13.	แนะนำเกี่ยวกับการจัดทำแผนงบประมาณประจำปี การควบคุมพัสดุและครุภัณฑ์	3.556	0.880	3.650	0.755	-0.97
14.	ปรับปรุงกระบวนการจัดเกี่ยวกับการนำงบประมาณ ไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด	3.605	0.890	3.697	0.722	-0.86
15.	แนะนำการจัดทำทะเบียน สถิติของนักเรียน	3.654	0.744	3.612	0.794	0.43
16.	จัดให้มีการแจ้งระเบียบปฏิบัติทางราชการสวัสดิการ และชาวสนเทศต่างๆให้คณะครูอย่างต่อเนื่อง	3.667	0.922	3.679	0.770	-0.10
17.	ให้คำแนะนำสนับสนุนและจัดบริการด้านสิทธิและ สวัสดิการของครู	3.679	0.920	3.751	0.786	-0.71
	รวม	3.628	0.681	3.674	0.545	-0.57

$$P \leq 0.05$$

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไป ด้านการนิเทศงานธุรการและการเงิน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศงานกิจการนักเรียน

ข้อที่	การนิเทศงานกิจการนักเรียนของอาจารย์ใหญ่	ระดับความคิดเห็นของครู				t
		อ.ใหญ่ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี n = 81		อ.ใหญ่ประสบการณ์ 5 ปีขึ้นไป n = 317		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
18.	แนะนำให้มีการจัดทำทะเบียนประวัตินักเรียน	3.901	0.682	3.817	0.701	0.97
19.	ชี้แจงการปกครองนักเรียนให้มีระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม	3.926	0.648	3.741	0.713	2.12*
20.	ประชุมชี้แจงให้มีการจัดบริการต่าง ๆ ได้แก่ ห้องสมุด การแนะแนว การตรวจสุขภาพร่างกาย และความปลอดภัย	3.753	0.814	3.685	0.657	0.70
21.	แนะนำและให้การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งชมรมต่าง ๆ ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการตามความเหมาะสมและความพร้อมของสถานศึกษา	3.815	0.923	3.741	0.761	0.66
22.	จัดบริการตรวจสุขภาพแก่นักเรียนเป็นประจำทุกปี	3.580	1.011	3.584	0.891	-0.03
23.	จัดให้มีการแนะแนวการศึกษาและอาชีพให้กับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาทุกปี	3.605	0.701	3.675	0.774	-0.74
24.	ส่งเสริมให้มีการหาทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนที่ยากจนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	3.790	0.666	3.779	0.785	0.12
	รวม	3.767	0.555	3.717	0.517	0.76

$P \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไป ด้านการนิเทศงานกิจการนักเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องชี้แจงการปกครองนักเรียนให้มีระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

ข้อที่	การนิเทศการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนของอาจารย์ใหญ่	ระดับความคิดเห็นของครู				t
		อ.ใหญ่ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี n = 81		อ.ใหญ่ประสบการณ์ 5 ปีขึ้นไป n = 317		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
25.	สนับสนุนให้มีการเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์จากอาคารสถานที่ของโรงเรียน	3.728	0.742	3.729	0.764	-0.00
26.	สนับสนุนให้ครูและนักเรียนหรือบุคลากรของโรงเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมและประเพณีต่างๆ ที่ชุมชนได้จัดให้มีขึ้น	3.790	0.770	3.773	0.750	0.18
27.	ประชุมชี้แจงให้มีการจัดรายการประชาสัมพันธ์และบริการการศึกษาแก่ชุมชน	3.593	0.738	3.505	0.719	0.98
28.	แนะนำให้ความรู้และสนับสนุนให้หน้าอาศรัยการที่มีอยู่ในชุมชนมาทำให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน	3.654	0.727	3.577	0.749	0.83
29.	แจ้งข่าวความคืบหน้าทางการศึกษา และหลักสูตรการเรียนการสอนให้ชุมชนทราบอย่างต่อเนื่อง	3.827	0.877	3.559	0.875	2.09*
30.	จัดโรงเรียนเป็นศูนย์กลางประกอบกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนตามโอกาสที่เหมาะสม	3.716	0.675	3.678	0.817	0.43
31.	จัดหาแหล่งวิทยากรในชุมชนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษา	3.580	0.788	3.571	0.830	0.09
32.	เผยแพร่และแสดงผลงานของโรงเรียนให้ชุมชนทราบอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	3.815	0.823	3.713	0.789	1.03
33.	จัดหาข้อมูลโดยขอความร่วมมือจากผู้ปกครองและบุคลากรในท้องถิ่น เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	3.728	0.742	3.606	0.795	1.26
34.	ให้คำแนะนำการรวบรวมข้อมูลและรายงานความก้าวหน้าเกี่ยวกับนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างต่อเนื่อง	3.852	0.726	3.852	0.759	0.00
	รวม	3.728	0.512	3.660	0.544	1.02

$P \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี และครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับการนิเทศทั่วไปด้านการนิเทศการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องแจ้งข่าวความคืบหน้าทางการศึกษา และหลักสูตรการเรียนการสอนให้ชุมชนทราบอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการใช้หลักสูตร

ข้อที่	การนิเทศการใช้หลักสูตรของอาจารย์ใหญ่	ระดับความคิดเห็นของครู				t
		อ.ใหญ่ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี n = 81		อ.ใหญ่ประสบการณ์ 5 ปีขึ้นไป n = 317		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
35.	จัดหาเอกสารการพัฒนาหลักสูตรเพื่อการค้นคว้าของครูผู้สอน	3.716	0.762	3.688	0.725	0.31
36.	จัดหาคู่มือครูให้ผู้สอนทุกรายวิชา	3.753	0.716	3.625	0.708	1.45
37.	ชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ ปรัชญา คำอธิบายรายวิชาของหลักสูตร	3.889	0.908	3.754	0.832	1.28
38.	จัดปฐมนิเทศครูเพื่อให้เข้าใจในหลักสูตร	3.840	0.843	3.704	0.800	1.35
39.	ให้คำแนะนำด้านการจัดลำดับเนื้อหาที่จะสอน	3.716	0.810	3.640	0.817	0.75
40.	จัดหาหรือแนะนำหนังสืออ้างอิงที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้า	3.716	0.925	3.644	0.820	0.69
41.	ส่งเสริมให้ครูมีความรู้และทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับหลักสูตร	3.765	0.884	3.713	0.832	0.50
42.	จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียน	3.605	0.847	3.722	0.724	-1.26
43.	วิเคราะห์แบบเรียนที่ใช้ในโรงเรียน	3.753	0.929	3.625	0.780	1.15
	รวม	3.375	0.605	3.311	0.512	0.87

$P \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี และครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอน ด้านการนิเทศการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภท วิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ด้านการนิเทศการจัดการเรียนการสอน

ข้อที่	การนิเทศการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ใหญ่	ระดับความคิดเห็นของครู				t
		อ.ใหญ่ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี n = 81		อ.ใหญ่ประสบการณ์ 5 ปีขึ้นไป n = 317		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
44.	จัดให้มีการประชุมปฏิบัติการทำโครงการสอนแผนการสอนร่วมกันก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาคเรียน	3.876	0.827	3.849	0.735	0.30
45.	จัดให้มีการนิเทศการสอนของครูให้สอดคล้องกับแผนการสอน	3.901	0.846	3.827	0.786	0.75
46.	จัดให้มีการสาธิตการสอนแบบวิธีต่าง ๆ	3.741	0.787	3.558	0.759	1.92
47.	ช่วยเหลือครูให้เข้าใจจุดประสงค์การสอนวิชาต่าง ๆ	3.753	0.783	3.691	0.670	0.72
48.	จัดให้มีการฝึกอบรมการจัดทำการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน	3.753	0.969	3.814	0.788	-0.52
49.	จัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นตามความต้องการของครู	3.617	0.888	3.748	0.783	-1.30
50.	จัดหาอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ เพื่อประโยชน์ด้านการสอนของครู	3.716	0.810	3.653	0.742	0.67
51.	จัดให้มีห้องโสตทัศนูปกรณ์เพื่อใช้สื่อการสอน	3.691	0.831	3.732	0.685	0.40
52.	แนะนำวิธีการใช้อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสม	3.617	0.888	3.719	0.680	-0.96
53.	ให้คำปรึกษาแก่ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการในการจัดครูเข้าสอนแต่ละรายวิชาตามความถนัดและความสามารถของครู	3.728	0.881	3.767	0.748	-0.39
54.	ร่วมมือกับครูผู้สอนในการแก้ปัญหาและปรับปรุงการสอนแต่ละรายวิชา	3.728	0.881	3.741	0.813	-0.13
55.	ปรับปรุงเอกสารคู่มือประกอบการสอนและอุปกรณ์การสอน	3.753	0.783	3.741	0.797	0.12
56.	ส่งเสริมการทดลองหรือการค้นคว้าทางวิชาการเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน	3.790	0.832	3.811	0.764	-0.21
57.	ส่งเสริมสนับสนุนให้คำแนะนำให้ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอนของครูและนักเรียน	3.679	0.755	3.748	0.665	-0.81
58.	ติดตามผลการนำแผนการสอนไปใช้ในการปฏิบัติจริง เพื่อปรับปรุงแก้ไข	3.778	0.671	3.754	0.643	0.29
59.	จัดให้มีการเยี่ยมเยียนชั้นเรียนและสังเกตการสอนของครูที่สอนดี มีประสบการณ์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนของครู	3.864	0.984	3.688	0.835	1.64
60.	สนับสนุนให้มีการประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	3.691	0.831	3.700	0.781	-0.09
61.	สนับสนุนการศึกษาดูงานให้ครูเกิดแนวทางในการพัฒนาการสอนของตน	3.617	0.830	3.653	0.795	-0.36
	รวม	3.739	0.630	3.733	0.519	0.08

$$P \leq 0.05$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี และครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอน ด้านการนิเทศการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภท วิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการวัดและการ ประเมินผล

ข้อที่	การนิเทศการวัดและประเมินผล ของอาจารย์ใหญ่	ระดับความคิดเห็นของครู				t
		อ.ใหญ่ประสบ การณ์น้อยกว่า 5 ปี n = 81		อ.ใหญ่ประสบ การณ์ 5 ปีขึ้นไป n = 317		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
62.	ประชุมชี้แจง หลักการ วิธีการ และระเบียบการวัด และการประเมินผล	3.741	0.738	3.767	0.756	-0.28
63.	แนะนำเทคนิควิธีการประเมินผลการเรียนการสอน แขนงใหม่	3.753	0.845	3.700	0.730	0.56
64.	ฝึกอบรมการวิเคราะห์แบบทดสอบ การจัดสร้างแบบ ทดสอบมาตรฐานของโรงเรียน	3.778	0.880	3.653	0.763	1.27
65.	ประชุมชี้แจงวิธีออกแบบทดสอบแบบต่าง ๆ เพื่อ ครอบคลุมจุดประสงค์การสอน	3.827	0.959	3.745	0.808	0.71
66.	ให้มีการจัดวางแผนจัดระเบียบการประเมินผลและการ ดำเนินการประเมินผลให้ครอบคลุมเนื้อหาและตรงตาม วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนและรายวิชา	3.741	0.721	3.675	0.665	0.78
67.	สนับสนุนให้ครูจัดทำแบบทดสอบเป็นหมวดวิชา	3.815	0.709	3.707	0.702	1.24
68.	ส่งเสริมให้ครูประเมินผลการสอนของตนเองเสมอ	3.840	0.887	3.745	0.760	0.97
69.	จัดให้มีโครงการนิเทศภายในโรงเรียน	3.803	0.781	3.811	0.781	-0.08
	รวม	3.787	0.632	3.725	0.551	0.87

$$P \leq 0.05$$

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี และครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับการนิเทศการสอน ด้านการนิเทศการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการใช้อาคารสถานที่

ข้อที่	การนิเทศการใช้อาคารสถานที่ของอาจารย์ใหญ่	ระดับความคิดเห็นของครู				t
		อ.ใหญ่วุฒิการศึกษาปริญญาตรี n = 162		อ.ใหญ่วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี n = 236		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ส่งเสริมการวางแผนการใช้อาคารสถานที่ โดยให้บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วม	3.735	0.638	3.767	0.744	-0.46
2.	ส่งเสริมการจัดทำตารางและอัตราควบคุมการใช้อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติให้เกิดประโยชน์สูงสุด	3.803	0.648	3.814	0.696	-0.16
3.	ปรับปรุงให้มีแผนผังบริเวณโรงเรียน ห้องเรียน	3.605	0.775	3.737	0.835	-1.60
4.	ปรับปรุงบริเวณโรงเรียนให้มีความร่มรื่นอยู่เสมอ	3.648	0.852	3.754	0.760	-1.30
5.	จัดให้มีการตรวจสภาพและซ่อมแซมอาคารสถานที่ที่ชำรุด	3.759	0.721	3.759	0.818	0.01
6.	จัดให้มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอาคารสถานที่ของบุคลากร	3.728	0.723	3.767	0.744	-0.51
7.	จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานอาคารสถานที่อย่างสม่ำเสมอ	3.630	0.771	3.682	0.770	-0.67
8.	ส่งเสริมให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการเสนอเพื่อปรับปรุงการดำเนินงาน	3.778	0.788	3.653	0.824	1.52
9.	จัดให้มีการนิเทศการใช้อาคารสถานที่ให้แก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ	3.698	0.714	3.644	0.851	0.68
10.	จัดบรรยากาศอาคารเรียน อาคารประกอบการ ห้องเรียน และห้องปฏิบัติการให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.735	0.738	3.707	0.711	0.37
	รวม	3.712	0.481	3.728	0.546	-0.31

$$P \leq 0.05$$

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกี่ยวกับการนิเทศทั่วไป ด้านการนิเทศการใช้อาคารสถานที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศงานธุรการและการเงิน

ข้อที่	การนิเทศงานธุรการและการเงิน ของอาจารย์ใหญ่	ระดับความคิดเห็นของครู				t
		อ.ใหญ่วุฒิการศึกษาปริญญาตรี n = 162		อ.ใหญ่วุฒิการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี n = 236		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
11.	ให้คำแนะนำในการทำรายงานการศึกษาต่าง ๆ กรอกแบบสำรวจที่เกี่ยวข้อง	3.667	0.722	3.703	0.700	-0.51
12.	แนะนำงานเกี่ยวกับการคิด การร่าง การเขียน การพิมพ์ ส่ง-รับ บันทึก ข้อเรื่อง และการเก็บเข้าที่ของงานสารบรรณโรงเรียน	3.593	0.838	3.644	0.861	-0.59
13.	แนะนำเกี่ยวกับการจัดทำแผนงบประมาณประจำปี การควบคุมพัสดุและครุภัณฑ์	3.624	0.772	3.636	0.790	-0.15
14.	ปรับปรุงกระบวนการจัดเกี่ยวกับการนำงบประมาณ ไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด	3.642	0.744	3.703	0.770	-0.79
15.	แนะนำการจัดทำทะเบียน สถิติของนักเรียน	3.667	0.722	3.589	0.823	0.97
16.	จัดให้มีการแจ้งระเบียบปฏิบัติทางราชการสวัสดิการ และข่าวสนเทศต่างๆให้คณะครูอย่างต่อเนื่อง	3.586	0.809	3.737	0.793	-1.85
17.	ให้คำแนะนำสนับสนุนและจัดบริการด้านสิทธิและ สวัสดิการของครู	3.642	0.853	3.801	0.782	-1.92
	รวม	3.631	0.585	3.688	0.568	-0.96

$$P \leq 0.05$$

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไป ด้านการนิเทศงานธุรการและการเงิน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ตารางที่ 4.22 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการนิเทศทั่วไป ของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภท วิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิ การศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศงานกิจการนักเรียน

ข้อที่	การนิเทศงานกิจการนักเรียน ของอาจารย์ใหญ่	ระดับความคิดเห็นของครู				t
		อ.ใหญ่วุฒิการ ศึกษาปริญญาตรี n = 162		อ.ใหญ่วุฒิการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี n = 236		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
18.	แนะนำให้มีการจัดทำทะเบียนประวัตินักเรียน	3.821	0.668	3.843	0.718	-0.31
19.	ชี้แจงการปกครองนักเรียนให้มีระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม	3.833	0.698	3.742	0.706	1.28
20.	ประชุมชี้แจงให้มีการจัดบริการต่าง ๆ ได้แก่ ห้องสมุด การแนะแนว การตรวจสุขภาพร่างกาย และความ ปลอดภัย	3.691	0.671	3.703	0.706	-0.17
21.	แนะนำและให้การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งชมรม ต่าง ๆ ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการตาม ความเหมาะสมและความพร้อมของสถานศึกษา	3.722	0.782	3.780	0.806	-0.71
22.	จัดบริการตรวจสุขภาพแก่นักเรียนเป็นประจำทุกปี	3.506	0.907	3.636	0.919	-1.39
23.	จัดให้มีการแนะแนวการศึกษาและอาชีพให้กับ นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาทุกปี	3.636	0.729	3.678	0.782	-0.54
24.	ส่งเสริมให้มีการหาทุนการศึกษาให้แก่ นักเรียนที่ ขากจนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	3.772	0.725	3.788	0.787	-0.21
	รวม	3.712	0.505	3.739	0.538	-0.50

$P \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับ ปริญญาตรี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็น เกี่ยวกับการนิเทศทั่วไป ด้านการนิเทศงานกิจการนักเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ตารางที่ 4.23 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

ข้อที่	การนิเทศการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนของอาจารย์ใหญ่	ระดับความคิดเห็นของครู				T
		อ.ใหญ่วุฒิการศึกษาปริญญาตรี n = 162		อ.ใหญ่วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี n = 236		
		\bar{X}	s.d.	\bar{X}	s.d.	
25.	สนับสนุนให้มีการเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์จากอาคารสถานที่ของโรงเรียน	3.673	0.795	3.767	0.733	-1.22
26.	สนับสนุนให้ครูและนักเรียนหรือบุคลากรของโรงเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมและประเด็นต่าง ๆ ที่ชุมชนได้จัดให้ชุมชน	3.760	0.810	3.788	0.713	-0.38
27.	ประชุมชี้แจงให้มีการจัดรายการประชาสัมพันธ์และบริการการศึกษาแก่ชุมชน	3.494	0.766	3.542	0.692	-0.66
28.	แนะนำให้ความรู้และสนับสนุนให้นำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนมาทำให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน	3.568	0.787	3.610	0.715	-0.56
29.	แจ้งข่าวความคืบหน้าทางการศึกษา และหลักสูตรการเรียนการสอนให้ชุมชนทราบอย่างต่อเนื่อง	3.642	0.824	3.648	0.917	-0.07
30.	จัดโรงเรียนเป็นศูนย์กลางประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนตามโอกาสที่เหมาะสม	3.586	0.839	3.754	0.749	-2.05*
31.	จัดหาแหล่งวิทยากรในชุมชนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษา	3.506	0.813	3.619	0.824	-1.34
32.	เผยแพร่และแสดงผลงานของโรงเรียนให้ชุมชนทราบอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	3.661	0.789	3.784	0.799	-1.52
33.	จัดหาข้อมูลโดยขอความร่วมมือจากผู้ปกครองและบุคลากรในท้องถิ่น เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	3.599	0.823	3.653	0.759	-0.67
34.	ให้คำแนะนำการรวบรวมข้อมูลและรายงานความก้าวหน้าเกี่ยวกับนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างต่อเนื่อง	3.809	0.710	3.881	0.779	-0.95
	รวม	3.630	0.577	3.705	0.508	-1.37

$P \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไป ด้านการนิเทศการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องจัดโรงเรียนเป็นศูนย์กลางประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนตามโอกาสที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.24 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการใช้หลักสูตร

ข้อที่	การนิเทศการใช้หลักสูตรของอาจารย์ใหญ่	ระดับความคิดเห็นของครู				T
		อ.ใหญ่วุฒิการศึกษาปริญญาตรี n = 162		อ.ใหญ่วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี n = 236		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
35.	จัดหาเอกสารการพัฒนาหลักสูตรเพื่อการค้นคว้าของครูผู้สอน	3.716	0.673	3.678	0.771	0.51
36.	จัดหาคู่มือครูให้ผู้สอนทุกรายวิชา	3.654	0.643	3.648	0.755	0.09*
37.	ชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ ปรัชญา ค่า อธิบายรายวิชาของหลักสูตร	3.790	0.784	3.775	0.892	0.17
38.	จัดปฐมนิเทศครูเพื่อให้เข้าใจในหลักสูตร	3.722	0.750	3.737	0.850	-0.18
39.	ให้คำแนะนำด้านการจัดลำดับเนื้อหาที่จะสอน	3.617	0.773	3.682	0.843	-0.78
40.	จัดหาหรือแนะนำหนังสืออ้างอิงที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้า	3.636	0.786	3.674	0.880	-0.44
41.	ส่งเสริมให้ครูมีความรู้และทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับหลักสูตร	3.580	0.770	3.822	0.876	-2.91*
42.	จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียน	3.531	0.749	3.814	0.732	-3.75*
43.	วิเคราะห์แบบเรียนที่ใช้ในโรงเรียน	3.605	0.767	3.682	0.843	-0.93
	รวม	3.285	0.477	3.351	0.567	-1.26

$P \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอน ด้านการนิเทศการใช้หลักสูตร แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องส่งเสริมให้ครูมีความรู้และทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับหลักสูตร กับจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.25 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู
เกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภท
วิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม
วุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการจัดการเรียนการสอน

ข้อที่	การนิเทศการจัดการเรียนการสอน ของอาจารย์ใหญ่	ระดับความคิดเห็นของครู				t
		อ.ใหญ่วุฒิการ ศึกษาระดับปริญญาตรี n = 162		อ.ใหญ่วุฒิการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี n = 236		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
44.	จัดให้มีการประชุมปฏิบัติการทำโครงการสอนแผนการสอนร่วมกันก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาคเรียน	3.821	0.704	3.877	0.787	-0.73
45.	จัดให้มีนิเทศการสอนของครูให้สอดคล้องกับแผนการสอน	3.803	0.779	3.869	0.812	-0.81
46.	จัดให้มีการสาธิตการสอนแบบวิธีต่าง ๆ	3.580	0.762	3.606	0.773	-0.33
47.	ช่วยเหลือครูให้เข้าใจจุดประสงค์การสอนวิชาต่าง ๆ	3.685	0.654	3.716	0.720	-0.44
48.	จัดให้มีการนิเทศการสอนแบบการให้คำปรึกษาแก่ครูผู้สอนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน	3.741	0.853	3.843	0.807	-1.22
49.	จัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นตามความต้องการของครู	3.661	0.805	3.763	0.806	-1.24
50.	จัดหาอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ เพื่อประโยชน์ด้านการสอนของครู	3.586	0.736	3.720	0.765	-1.74
51.	จัดให้มีห้องโสตทัศนอุปกรณ์เพื่อใช้สื่อการสอน	3.636	0.746	3.784	0.690	-2.03*
52.	แนะนำวิธีการใช้อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสม	3.605	0.681	3.763	0.751	-2.14*
53.	ให้คำปรึกษาแก่ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการในการจัดครูเข้าสอนแต่ละรายวิชาตามความถนัดและความสามารถของครู	3.716	0.760	3.788	0.787	-0.91
54.	ร่วมมือกับครูผู้สอนในการแก้ปัญหาและปรับปรุงการสอนแต่ละรายวิชา	3.654	0.775	3.797	0.856	-1.69
55.	ปรับปรุงเอกสารคู่มือประกอบการสอนและอุปกรณ์การสอน	3.673	0.771	3.792	0.806	-1.48
56.	ส่งเสริมการทดลองหรือการค้นคว้าทางวิชาการเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน	3.784	0.657	3.822	0.852	-0.50
57.	ส่งเสริมสนับสนุนให้คำแนะนำให้ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอนของครูและนักเรียน	3.735	0.694	3.733	0.678	0.02
58.	ติดตามผลการนำแผนการสอนไปใช้ในการปฏิบัติจริง เพื่อปรับปรุงแก้ไข	3.747	0.653	3.767	0.646	-0.30
59.	จัดให้มีการเยี่ยมเยียนชั้นเรียนและสังเกตการสอนของครูที่สอนดี มีประสบการณ์เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนของครู	3.716	0.902	3.729	0.847	-0.14
60.	สนับสนุนให้มีการประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	3.704	0.779	3.695	0.799	0.11
61.	สนับสนุนการศึกษาดูงานให้ครูเกิดแนวทางในการพัฒนาการสอนของตน	3.562	0.772	3.703	0.818	-1.74
	รวม	3.689	0.512	3.765	0.561	-1.37

$P \leq 0.05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิมัธยมศึกษาระดับปริญญาตรี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิมัธยมศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอน ด้านการนิเทศการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องจัดให้มีห้องโสตทัศนูปกรณ์เพื่อใช้สื่อการสอน กับแนะนำการใช้อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.26 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิมัธยมศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการวัดและการประเมินผล

ข้อที่	การนิเทศการวัดและการประเมินผลของอาจารย์ใหญ่	ระดับความคิดเห็นของครู				t
		อ.ใหญ่วุฒิมัธยมศึกษาปริญญาตรี n = 162		อ.ใหญ่วุฒิมัธยมศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี n = 236		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
62.	ประชุมชี้แจง หลักการ วิธีการ และระเบียบการวัดและการประเมินผล	3.769	0.769	3.818	0.736	-1.81
63.	แนะนำเทคนิควิธีการประเมินผลการเรียนการสอนแผนใหม่	3.673	0.703	3.737	0.787	-0.84
64.	ฝึกอบรมการวิเคราะห์แบบทดสอบ การจัดสร้างแบบทดสอบมาตรฐานของโรงเรียน	3.617	0.765	3.720	0.803	-1.28
65.	ประชุมชี้แจงวิธีออกแบบทดสอบแบบต่าง ๆ เพื่อครอบคลุมจุดประสงค์การสอน	3.735	0.817	3.780	0.857	-0.53
66.	ให้มีการจัดวางแผนจัดระเบียบการประเมินผลและการดำเนินการประเมินผลให้ครอบคลุมเนื้อหาและตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา	3.716	0.709	3.670	0.653	0.67
67.	สนับสนุนให้ครูจัดทำแบบทดสอบเป็นหมวดวิชา	3.661	0.706	3.775	0.700	-1.60
68.	ส่งเสริมให้ครูประเมินผลการสอนของตนเองเสมอ	3.710	0.745	3.801	0.814	-1.13
69.	จัดให้มีโครงการนิเทศภายในโรงเรียน	3.790	0.759	3.822	0.795	-0.40
	รวม	3.698	0.563	3.765	0.571	-1.17

$P \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิมัธยมศึกษาระดับปริญญาตรี และครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิมัธยมศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิด

เห็นแตกต่างกันเล็กน้อยในบางข้อ เช่น ข้อ 62 ข้อ 63 ข้อ 64 ข้อ 65 ข้อ 67 ข้อ 68 ข้อ 69 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เห็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอน ด้านการนิเทศการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ตารางที่ 4.27 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ รวม 7 ด้าน

ด้านที่	การนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่ รวม 7 ด้าน	ระดับความคิดเห็นของครู				t
		อ.ใหญ่วุฒิการศึกษาปริญญาตรี n = 162		อ.ใหญ่วุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี n = 236		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	การนิเทศทั่วไป 4 ด้าน ได้แก่					
	1.1 การใช้อาคารสถานที่	3.712	0.481	3.728	0.546	-0.31
	1.2 งานธุรการและการเงิน	3.631	0.585	3.688	0.568	-0.96
	1.3 กิจการนักเรียน	3.712	0.505	3.739	0.538	0.50
	1.4 การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน	3.630	0.577	3.705	0.508	-1.37
	รวมทั้ง 4 ด้าน	3.671	0.471	3.715	0.483	-0.09
2.	การนิเทศการเรียนการสอน 3 ด้าน ได้แก่					
	2.1 การใช้หลักสูตร	3.285	0.477	3.351	0.567	-1.26
	2.2 การจัดการเรียนการสอน	3.689	0.512	3.765	0.561	-1.37
	2.3 การวัดและการประเมินผล	3.698	0.563	3.765	0.571	-1.17
	รวมทั้ง 3 ด้าน	3.681	0.498	3.754	0.556	-1.35
	รวมทั้ง 7 ด้าน	3.676	0.471	3.735	0.503	-1.18

$P \leq 0.05$

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิมหาบัณฑิต และครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิมหาบัณฑิตสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ รวม 7 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การนิเทศทั่วไป 4 ด้าน และการนิเทศการสอน 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.28 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครู
เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภท
วิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม
ประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ รวม 7 ด้าน

ด้านที่	การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ ใหญ่ รวม 3 ด้าน	ระดับความคิดเห็นของครู				t
		อ.ใหญ่ประสบ การณ์น้อยกว่า 5 ปี n = 81		อ.ใหญ่ประสบ การณ์ 5 ปีขึ้นไป n = 317		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	การนิเทศทั่วไป 4 ด้าน ได้แก่					
	1.1 การใช้อาคารสถานที่	3.719	0.537	3.722	0.517	-0.06
	1.2 งานธุรการและการเงิน	3.628	0.681	3.674	0.545	-0.57
	1.3 กิจการนักเรียน	3.767	0.555	3.717	0.517	0.76
	1.4 การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน	3.728	0.512	3.660	0.544	1.02
	รวมทั้ง 4 ด้าน	3.712	0.518	3.593	0.468	-0.33
2.	การนิเทศการสอน 3 ด้าน ได้แก่					
	2.1 การให้หลักสูตร	3.375	0.605	3.311	0.512	0.87
	2.2 การจัดการเรียนการสอน	3.739	0.630	3.733	0.519	0.08
	2.3 การวัดและการประเมินผล	3.787	0.632	3.725	0.551	0.87
	รวมทั้ง 3 ด้าน	3.752	0.612	3.717	0.513	0.48
	รวมทั้ง 7 ด้าน	3.733	0.554	3.705	0.474	0.45

$$P \leq 0.05$$

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี
กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยว
กับการนิเทศการศึกษา รวม 7 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นราย
ด้าน พบว่า การนิเทศทั่วไป 4 ด้าน กับการนิเทศการสอน 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ จะกล่าวถึงผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและในแต่ละด้าน

5.1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นครู เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่

5.1.2 สมมติฐานของการวิจัย

5.1.2.1 ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

5.1.2.2 ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

5.1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังนี้

5.1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) ประชากร ได้แก่ ครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2540 จำนวน 65 โรงเรียน

2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 56 โรงเรียน เป็นจำนวนครู 3,838 คน

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. สํารวจโรงเรียนและจำนวนครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2540 จำนวน 65 โรงเรียน

2. จากรายชื่อโรงเรียนในข้อ 1 ได้ทำการสุ่มแบบ Simple Random Sampling โดยการจับสลากรายชื่อของโรงเรียนร้อยละ 86 ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียน 56 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนครูทั้งหมด 3,838 คน

3. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของครูแต่ละโรงเรียน โดยเอาจำนวนครูทั้งหมดที่เลือกไว้มาเทียบค่าขนาดตัวอย่างตามตาราง Krejcie and Morgan

4. นำจำนวนครูผู้สอนของแต่ละโรงเรียนที่เลือกมาเทียบกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบบัญญัติ ไตรยางค์โดยถ้ามีเศษตั้งแต่ .5 ให้ปัดเป็นจำนวนเต็ม ถ้าโรงเรียนใดที่ได้กลุ่มตัวอย่างน้อยกว่า 5 คน ให้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 5 คน

5. ได้ครูเป็นกลุ่มตัวอย่าง 405 คน

5.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่และแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของอาจารย์ใหญ่ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

5.1.4.1. วิธีสร้างเครื่องมือ

1) ศึกษาค้นคว้า ทฤษฎีจากบทความ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานนิเทศการศึกษา

2) สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่และแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งครอบคลุมการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ คือ

1. การนิเทศทั่วไป จำนวน 34 ข้อ แบ่งเป็น

- การนิเทศการใช้อาคารสถานที่	จำนวน 10 ข้อ
- การนิเทศงานธุรการและการเงิน	จำนวน 7 ข้อ
- การนิเทศงานกิจการนักเรียน	จำนวน 7 ข้อ
- การนิเทศการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน	จำนวน 10 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การนิเทศการเรียนการสอน จำนวน 35 ข้อ แบ่งเป็น

- การนิเทศการใช้หลักสูตร จำนวน 9 ข้อ
- การนิเทศการจัดการเรียนการสอน จำนวน 18 ข้อ
- การนิเทศการวัดผลและประเมินผล จำนวน 8 ข้อ

3. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของอาจารย์ใหญ่เกี่ยวกับประสบการณ์ในการทำงานและวุฒิการศึกษา

น้ำหนักของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เป็นค่า 5 ระดับ ดังนี้

5 คะแนน	เท่ากับ	ระดับปฏิบัติมากที่สุด
4 คะแนน	เท่ากับ	ระดับปฏิบัติมาก
3 คะแนน	เท่ากับ	ระดับปฏิบัติปานกลาง
2 คะแนน	เท่ากับ	ระดับปฏิบัติน้อย
1 คะแนน	เท่ากับ	ระดับปฏิบัติน้อยที่สุด

3) นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว เสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ แนะนำ และปรับปรุงแก้ไข

4) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษา รวม 5 ท่าน ดังนี้

5) นำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้ต่อไป

5.1.4.2 วิธีรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) บันทึกเสนอขออนุญาตให้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากครูและอาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังที่ได้กำหนดไว้

2) นำหนังสือเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วออกหนังสือไปยังผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ได้กำหนดไว้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลต่อไป

3) การส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะนำส่งด้วยตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) การรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยเดินทางไปรวบรวมด้วยตนเอง หลังจากส่งแบบสอบถามไปแล้ว 2 สัปดาห์ ถ้ายังมีได้รับแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นัดเวลาเพื่อกลับมารับแบบสอบถาม

5) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่รวบรวมได้

5.1.4.3 วิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1) ตรวจสอบจำนวน และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาแต่ละฉบับ

2) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยทำเป็นรายข้อ เฉพาะด้าน และรวมทุกด้าน แล้วนำเสนอในรูปของตารางพร้อมกับคำบรรยายประกอบ

3) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์ค่า t-test

5.1.4.4 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติดังต่อไปนี้

1) ความถี่ และร้อยละ

2) ค่าเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3) ค่า t-test

5.1.4.5 ผลการวิจัย

ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้ (แสดงไว้ในตารางที่ 3-6)

1) อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 80.36 และน้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 19.64

2) อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 48.21 และมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 51.79

3) ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีอาจารย์ใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำงานน้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 20.35 และอาจารย์ใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 79.65

4) ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีอาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 40.70 และอาจารย์ใหญ่ที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี ร้อยละ 59.30

ผลการวิจัยความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จะนำมาวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติการณ์เทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ปรากฏผลดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์จากความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไป 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการนิเทศการใช้อาคารสถานที่ ด้านการนิเทศงานธุรการและการเงิน ด้านการนิเทศกิจการนักเรียน และด้านการนิเทศการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน นำมาวิเคราะห์เป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

1.1 ด้านการนิเทศการใช้อาคารสถานที่ ความคิดเห็นของครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.72 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับปฏิบัติมากทุกข้อ โดยมี ส่งเสริมการจัดตารางและอัตราการควบคุมการใช้อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการให้เกิดประโยชน์สูงสุด ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.81 สูงสุดในด้านเดียวกัน ส่วนอันดับ 2 ถึงอันดับสุดท้าย จะเรียงลำดับดังนี้ จัดให้มีการตรวจสภาพ และซ่อมแซมอาคารสถานที่ชำรุด (\bar{X}) 3.76 ส่งเสริมการวางแผนการใช้อาคารสถานที่ โดยให้บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วม (\bar{X}) 3.75 จัดให้มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอาคารสถานที่ของบุคลากร (\bar{X}) 3.75 จัดบรรยากาศอาคารเรียนอาคารประกอบการ ห้องเรียน และห้องประกอบการ ให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (\bar{X}) 3.72 ปรับปรุงบริเวณโรงเรียนให้มีความร่มรื่นอยู่เสมอ (\bar{X}) 3.71 ส่งเสริมให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการเสนอเพื่อปรับปรุงการดำเนินงาน (\bar{X}) 3.70 ปรับปรุงให้มีแผนผังบริเวณโรงเรียนห้องเรียน (\bar{X}) 3.68 จัดให้มีการนิเทศการใช้อาคารสถานที่ให้แก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ (\bar{X}) 3.67 และอันดับสุดท้ายจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานอาคารสถานที่อย่างสม่ำเสมอ (\bar{X}) 3.66

1.2 ด้านการนิเทศงานธุรการและการเงิน ความคิดเห็นของครูโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก (\bar{X}) 3.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากทุกข้อ ค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านนี้คือ ให้คำแนะนำสนับสนุนและจัดบริการด้านสิทธิและสวัสดิการของครู (\bar{X}) 3.74 ส่วนอันดับ 2 ถึงอันดับสุดท้ายจะเรียงลำดับดังนี้ ให้คำแนะนำในการทำรายงานการศึกษาต่าง ๆ กรอกแบบสำรวจที่เกี่ยวข้อง (\bar{X}) 3.69 ปรับปรุงกระบวนการจัดการเกี่ยวกับการทำงานประมาณไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (\bar{X}) 3.68 จัดให้มีการแจ้งระเบียบปฏิบัติทางราชการ สวัสดิการ และข่าวสารสนเทศต่าง ๆ ให้คณะครูอย่างต่อเนื่อง (\bar{X}) 3.68 แนะนำเกี่ยวกับการจัดทำแผนงบประมาณประจำปี การควบคุมพัสดุและครุภัณฑ์ (\bar{X}) 3.63 และอันดับสุดท้าย แนะนำการจัดทำทะเบียนสถิติของนักเรียน (\bar{X}) 3.62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนะนำงานเกี่ยวกับการคิด การร่าง การเขียน การแต่ง การพิมพ์ ส่ง-รับ บันทึก ย่อเรื่องและการเก็บเข้าที่ของงานสารบรรณโรงเรียน (\bar{X}) 3.62

1.3 ด้านการนิเทศงานกิจการนักเรียน ความคิดเห็นของครูโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก (\bar{X}) 3.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปฏิบัติมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านนี้คือ แนะนำให้มีการจัดทำทะเบียนประวัตินักเรียน (\bar{X}) 3.83 ส่วนอันดับ 2 ถึงอันดับสุดท้ายเรียงลำดับดังนี้ ชี้แจงการปกครองนักเรียนให้มีระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม (\bar{X}) 3.78 เท่ากันกับส่งเสริมให้มีการหาทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนที่ยากจนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ แนะนำและให้การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งชมรมต่าง ๆ ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการตามความเหมาะสมและความพร้อมของสถานศึกษา (\bar{X}) 3.76 ประชุมชี้แจงให้มีการจัดบริการต่าง ๆ ได้แก่ ห้องสมุด การแนะแนว การตรวจสุขภาพร่างกาย และความปลอดภัย (\bar{X}) 3.70 จัดให้มีการแนะแนวการศึกษาและอาชีพให้กับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาทุกปี (\bar{X}) 3.66 และอันดับสุดท้าย ได้แก่ จัดบริการตรวจสุขภาพแก่นักเรียนเป็นประจำทุกปี (\bar{X}) 3.58

1.4 ด้านการนิเทศการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ความคิดเห็นของครูโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก (\bar{X}) 3.67 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปฏิบัติมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ให้คำแนะนำการรวบรวมข้อมูลและรายงานความก้าวหน้าให้ผู้ปกครองทราบอย่างต่อเนื่อง (\bar{X}) 3.85 ส่วนอันดับ 2 ถึงอันดับสุดท้าย เรียงลำดับดังนี้ สนับสนุนให้ครูและนักเรียนหรือบุคลากรของโรงเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมและประเด็นต่าง ๆ ที่ชุมชนจัดให้มีขึ้น (\bar{X}) 3.78 สนับสนุนให้มีการเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์จากอาคารสถานที่ของโรงเรียน (\bar{X}) 3.73 เผยแพร่และแสดงผลงานของโรงเรียนให้ชุมชนทราบอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง (\bar{X}) 3.73 จัดโรงเรียนเป็นศูนย์กลางประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนตามโอกาสที่เหมาะสม (\bar{X}) 3.69 แจงข่าวความคืบหน้าทางการศึกษาและหลักสูตรการเรียนการสอนให้ชุมชนทราบอย่างต่อเนื่อง (\bar{X}) 3.65 จัดหาข้อมูลโดยขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง และบุคลากรในท้องถิ่นเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน (\bar{X}) 3.63 แนะนำให้ความรู้ และสนับสนุนให้นำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน (\bar{X}) 3.59 จัดหาแหล่งวิทยากรในชุมชนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษา (\bar{X}) 3.57 และอันดับสุดท้าย ประชุมชี้แจงให้มีการจัดรายการประชาสัมพันธ์และบริการการศึกษาแก่ชุมชน (\bar{X}) 3.52

2. ผลการวิเคราะห์จากความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการนิเทศการใช้หลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและการประเมินผล จะวิเคราะห์ผลเป็นรายด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการใช้หลักสูตร ความคิดเห็นของครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X}) 3.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความคิดเห็นของครูอยู่ในระดับการปฏิบัติมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ ปรัชญา คำอธิบาย บางรายวิชาของหลักสูตร (\bar{X}) 3.78

ส่วนอันดับ 2 ถึงอันดับสุดท้าย ได้แก่ จัดประชุมนิเทศครูเพื่อให้เข้าใจในหลักสูตร (\bar{X}) 3.73 ส่งเสริมให้ครูมีความรู้และทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับหลักสูตร (\bar{X}) 3.72 จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียน (\bar{X}) 3.70 จัดหาเอกสารการพัฒนาหลักสูตรเพื่อการค้นคว้าของครูผู้สอน (\bar{X}) 3.69 ให้คำแนะนำด้านการจัดอันดับเนื้อหาที่จะสอน (\bar{X}) 3.66 จัดหาหรือแนะนำหนังสืออ้างอิงที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้า (\bar{X}) 3.66 จัดหาคู่มือครูให้ผู้สอนทุกรายวิชา (\bar{X}) 3.65 และอันดับสุดท้าย วิเคราะห์แบบเรียนที่ใช้ในโรงเรียน

2.2 ด้านการนิเทศการจัดการเรียนการสอน ความคิดเห็นของครูโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก (\bar{X}) 3.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปฏิบัติมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ จัดให้มีการประชุมปฏิบัติการทำโครงการสอน แผนการสอนร่วมกันก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาคเรียน (\bar{X}) 3.85 ส่วนอันดับ 2 ถึงอันดับสุดท้าย เรียงลำดับดังนี้ จัดให้มีการนิเทศการสอนของครูให้สอดคล้องกับแผนการสอน (\bar{X}) 3.84 อันดับ 2 ส่งเสริมการทดลองหรือการค้นคว้าทางวิชาการเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน (\bar{X}) 3.81 จัดให้มีการฝึกอบรมการจัดทำการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน (\bar{X}) 3.80 ติดตามผลการนำแผนการสอนไปใช้ในการปฏิบัติจริงเพื่อปรับปรุงแก้ไข (\bar{X}) 3.76 ให้คำปรึกษาแก่ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการในการจัดครูเข้าสอนในแต่ละรายวิชาตามความถนัดและความสามารถของครู (\bar{X}) 3.76 ปรับปรุงเอกสารคู่มือประกอบการสอนและอุปกรณ์การสอน (\bar{X}) 3.74 ร่วมมือกับครูผู้สอนในการแก้ปัญหาและปรับปรุงการสอนแต่ละรายวิชา (\bar{X}) 3.74 ส่งเสริมสนับสนุนให้คำแนะนำให้ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอนของครูและนักเรียน (\bar{X}) 3.73 จัดให้มีห้องโสตทัศนูปกรณ์เพื่อใช้สื่อการสอน (\bar{X}) 3.72 จัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นตามความต้องการของครู (\bar{X}) 3.72 จัดให้มีการเยี่ยมชั้นเรียนและสังเกตการสอนของครูที่สอนดีมีประสบการณ์เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนของครู (\bar{X}) 3.72 ช่วยเหลือครูให้เข้าใจในจุดประสงค์ของการสอนวิชาต่าง ๆ แนะนำวิธีการใช้อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสม (\bar{X}) 3.70 สนับสนุนให้มีการประชุมปรึกษาหารือในเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง (\bar{X}) 3.70 จัดหาอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอเพื่อประโยชน์ด้านการสอนของครู (\bar{X}) 3.67 สนับสนุนการศึกษาดูงานให้ครูเกิดแนวทางในการพัฒนาการสอนของตน (\bar{X}) 3.65 และอันดับสุดท้าย จัดให้มีการสาธิตการสอนแบบวิธีต่าง ๆ (\bar{X}) 3.60

2.3 ด้านการนิเทศการวัดและการประเมินผล ความคิดเห็นของครูโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก (\bar{X}) 3.74 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ จัดให้มีโครงการนิเทศภายในโรงเรียน (\bar{X}) 3.81 ส่วนอันดับ 2 ถึงอันดับสุดท้าย เรียงลำดับดังนี้ ประชุมชี้แจง หลักการ วิธีการ และระเบียบการวัดและการประเมินผล (\bar{X}) 3.76 ส่งเสริมให้ครูประเมินผลการสอนของตนเองเสมอ (\bar{X}) 3.76 ประชุมชี้แจงวิธีออกแบบทดสอบแบบต่าง ๆ เพื่อครอบคลุมจุดประสงค์การสอน (\bar{X}) 3.76 สนับสนุนให้ครูจัดทำแบบทดสอบเป็นหมวดวิชา (\bar{X}) 3.73 แนะนำเทคนิควิธีการประเมินผลการเรียนการสอนแผนใหม่ (\bar{X}) 3.71 ให้มีการจัดวางแผนจัดระเบียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อเผยแพร่เห็นเป็นประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินผลและการดำเนินการประเมินผลให้ครอบคลุมเนื้อหาและตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา (\bar{X}) 3.69 และอันดับสุดท้าย ผีอกบรมวิเคราะห์แบบทดสอบการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานของโรงเรียน (\bar{X}) 3.68

3. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา 2 ประการ 7 ด้าน ได้แก่ ประการที่ 1 การนิเทศทั่วไป 4 ด้าน คือ ด้านการใช้อาคารสถานที่ งานธุรการและการเงิน กิจกรรมนักเรียนและการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ประการที่ 2 การนิเทศการสอน 3 ด้าน คือ ด้านการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล จะนำมาวิเคราะห์ปรากฏผลดังนี้

3.1 ประการที่ 1 ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไป 4 ด้าน คือ การนิเทศด้านการใช้อาคารสถานที่ งานธุรการและการเงิน กิจกรรมนักเรียน และการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับการปฏิบัติมาก (\bar{X}) 3.72

3.2 ประการที่ 2 ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการเรียนการสอน 3 ด้าน คือ การนิเทศด้านการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับการปฏิบัติมาก (\bar{X}) 3.72

3.3 การนิเทศการศึกษา 2 ประการ 7 ด้าน ได้แก่ ประการที่ 1 การนิเทศทั่วไป 4 ด้าน คือ การนิเทศด้านการใช้อาคารสถานที่ งานธุรการและการเงิน กิจกรรมนักเรียน และการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ประการที่ 2 การนิเทศการเรียนการสอน 3 ด้าน คือ ด้านการใช้หลักสูตรการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาความคิดเห็นของครูโดยรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก (\bar{X}) 3.71

4. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไป 4 ด้าน คือ ด้านการใช้อาคารสถานที่ งานธุรการและการเงิน กิจกรรมนักเรียน และการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาได้ครูผู้ตอบแบบสอบถาม 2 กลุ่ม คือ ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 81 คน และครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป จำนวน 317 คน ซึ่งนำมาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูทั้ง 2 กลุ่ม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่เป็นรายด้าน ดังต่อไปนี้

4.1 ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไป ด้านการใช้อาคารสถานที่ของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไป ด้านงานธุรการและการเงินของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

4.3 ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไป ด้านการนิเทศกิจการนักเรียนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องชี้แจงการปกครองนักเรียนให้มีระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญ

4.4 ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไป ด้านการนิเทศการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องแจ้งความคืบหน้าทางการศึกษาและหลักสูตรการเรียนการสอนให้ชุมชนทราบอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอน 3 ด้าน คือ ด้านการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

5.1 ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอน ด้านการใช้หลักสูตรของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

5.2 ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

5.3 ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอน ด้านการวัดและประเมินผลของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

เอกละเอียดการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องแจ้งความคืบหน้าทางการศึกษาและหลักสูตรการเรียนการสอนให้ชุมชนทราบอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

6. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา 2 ประการ 7 ด้าน ได้แก่ ประการที่ 1 การนิเทศทั่วไป 4 ด้าน คือ ด้านการใช้อาคารสถานที่ งานธุรการ และการเงิน กิจกรรมนักเรียน และการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ประการที่ 2 การนิเทศการสอน 3 ด้าน คือ ด้านการนิเทศการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาได้ครูผู้ตอบแบบสอบถาม 2 กลุ่ม คือ ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 162 คน และครูที่อยู่ในโรงเรียนที่อาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 236 คน ดังนั้น จึงนำความคิดเห็นของครูทั้ง 2 กลุ่มมาเปรียบเทียบกันเป็นรายด้าน ดังต่อไปนี้

6.1 ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการใช้อาคารสถานที่ โดยภาพรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

6.2 ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านงานธุรการและการเงิน โดยภาพรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

6.3 ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศกิจกรรมนักเรียน โดยภาพรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

6.4 ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โดยภาพรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่อง จัดโรง

เรียนเป็นศูนย์กลางประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนตามโอกาสที่เหมาะสม ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอน 3 ด้าน คือ ด้านการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ วิเคราะห์การเปรียบเทียบทีละด้าน ดังต่อไปนี้

7.1 ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการใช้หลักสูตร โดยภาพรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่อง ส่งเสริมให้ครูมีความรู้และทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับหลักสูตร กับจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7.2 ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องจัดให้มีห้องโสตทัศนูปกรณ์เพื่อใช้สื่อการสอน และแนะนำวิธีการใช้อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

7.3 ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

8. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไป 4 ด้าน คือ ด้านการใช้อาคารสถานที่ งานธุรการและการเงิน กิจกรรมนักเรียน และการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา โดยรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

9. ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอน 3 ด้าน คือ ด้านการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเมินผลของอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชา
 พาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อ
 พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

10. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา 2
 ประการ 7 ด้าน ได้แก่ ประการที่ 1 การนิเทศทั่วไป 4 ด้าน คือ ด้านการใช้อาคารสถานที่ งานธุรการ
 และการเงิน กิจกรรมนักเรียน และการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ประการที่ 2 การนิเทศการสอน 3
 ด้าน คือ ด้านการนิเทศการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลของ
 อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขต
 กรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา โดยภาพ
 รวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

11. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไป 4 ด้าน
 คือ ด้านการใช้อาคารสถานที่ งานธุรการและการเงิน กิจกรรมนักเรียน และการสร้างความสัมพันธ์กับ
 ชุมชน ของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ
 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ โดยภาพรวมพบว่า
 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัย
 สำคัญทางสถิติทุกข้อ

12. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอน 3
 ด้าน คือ ด้านการนิเทศการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลของ
 อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขต
 กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ โดยภาพรวมพบว่า แตก
 ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัย
 สำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

13. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา 2
 ประการ 7 ด้าน ได้แก่ ประการที่ 1 การนิเทศทั่วไป 4 ด้าน คือ ด้านการใช้อาคารสถานที่ งานธุรการ
 และการเงิน กิจกรรมนักเรียน และการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ประการที่ 2 การนิเทศการสอน 3
 ด้าน คือ ด้านการนิเทศการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลของ
 อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขต
 กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ โดยภาพรวมพบว่าแตก
 ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2 อภิปรายผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ และวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายดังนี้

5.2.1 ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไป 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้อาคารสถานที่ ด้านงานธุรการและการเงิน ด้านกิจการนักเรียน และด้านการนิเทศการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนของ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ปรากฏผลดังนี้

1. ด้านการนิเทศการใช้อาคารสถานที่ ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไป ด้านการใช้อาคารสถานที่ โดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาให้ความสนใจในการนิเทศการใช้อาคารสถานที่ เพื่อให้บุคลากรฝ่ายอาคารสถานที่สามารถปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของครูให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และบรรลุเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรชัย พันธุ์ธาดาพร (2533 : 145) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ความต้องการการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6" พบว่า การนิเทศด้านอาคารสถานที่ครูมีความต้องการให้ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 ให้นิเทศอยู่ในระดับมาก ซึ่งอาคารสถานที่เป็นงานเกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้าง การใช้ประโยชน์จากบริเวณโรงเรียน อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการวิชาต่าง ๆ ห้องโถงทัศนูปกรณ์ ห้องแนะแนว เป็นต้น Elsbree and Mc Nally (1967 : 65) ได้กล่าวถึงงานบริหารอาคารสถานที่ในหน้าที่ของครูใหญ่ ดังนี้ การสร้างและการจัดหาอาคารเพิ่มเติม การปรับปรุง ซ่อมแซมตามวาระ การใช้สีภายในห้องเรียน การเลือกใช้เครื่องตกแต่งต่าง ๆ การดูแลความสะอาด ความเรียบร้อยของอาคารสถานที่ การจัดห้องเรียนให้อยู่ในสภาพที่ถูกสุขลักษณะอนามัย การจัดที่เข็ดมือและทำความสะอาด การเดินตรวจอาคารสถานที่เป็นระยะ ๆ การจัดให้มีห้องเก็บของสัมภาระและอุปกรณ์การจัดและดูแลห้องเรียน การจัดทำกระดานดำ การตกแต่งห้องเรียนและสถานที่ต่าง ๆ ดังนั้น การนิเทศการใช้อาคารสถานที่ของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเกี่ยวกับส่งเสริมการจัดตารางและอัตราการควบคุมการใช้อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.81 ค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านเดียวกัน การจัดให้มีการตรวจสภาพ และซ่อมแซมอาคารสถานที่ชำรุด (\bar{X}) 3.76 เป็นอันดับรองส่งเสริมการวางแผนการใช้อาคารสถานที่โดยให้บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วม (\bar{X}) 3.75 เท่ากับ จัดให้มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอาคารสถานที่ของบุคลากร ด้วยการที่ว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ได้นำการบริหารโรงเรียนโดยคณะครูที่อยู่ภายในแต่งตั้งเป็นฝ่ายต่าง ๆ เพื่อรับผิดชอบขอยางงานตามภาระงานของโรงเรียน ซึ่งสมัยก่อนครูโรงเรียนเอกชนจะถูกบัญชาโดยผู้บริหารโรงเรียนอย่างเดียว แต่ปัจจุบันรูปแบบการบริหารงานโรงเรียนต้องปรับเปลี่ยนตามยุคตามสมัยที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การนิเทศทั่วไป ด้านการนิเทศงานธุรการและการเงิน ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศงานธุรการและการเงินของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรชัย พันธุ์ธาดาพร (2533 : 145) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก เช่นกัน เนื่องจากงานธุรการและการเงิน เป็นงานบริการเพื่อสนับสนุนการบริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผลกำไรด้านธุรกิจส่งผลให้ผู้ลงทุนเป็นรายปี รายเดือน รายสัปดาห์ แม้แต่รายวัน ผลกำไรทางการศึกษาผลิตผลซ้ำ อย่างน้อยก็ในรอบปีการศึกษา จึงเห็นผลได้ ดังนั้น จึงพิจารณารายละเอียดการปฏิบัติการณ์ด้านธุรการและการเงินของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จะเห็นว่าให้คำแนะนำสนับสนุนและจัดบริการด้านสิทธิและสวัสดิการของครู (\bar{X}) 3.74 ค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านเดียวกัน เนื่องจากครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาไม่มีบัญชีเงินเดือนเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งและความเจริญก้าวหน้าทางอาชีพครูโรงเรียนเอกชนก็ไม่มี สังกัดจากครูโรงเรียนเอกชนบรรจุให้ได้รับเงินเดือนขั้นต่าระดับปริญญาตรี เมื่อ 5 ปีก่อนก็จะถูกปรับเลื่อนตามบัญชีราชการจนถึงปัจจุบันยังรับ 6,360 บาทต่อเดือน ดังนั้น ผู้บริหารจึงสร้างขวัญและกำลังใจด้วยการเพิ่มสวัสดิการและสิทธิต่าง ๆ ให้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัฒนา บุญปริตร (2539 : 166) ได้วิจัยเรื่อง "ความมั่นคงในการทำงานของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร" พบว่า โดยภาพรวมในด้านสวัสดิการ ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนให้คำแนะนำในการทำรายงานการศึกษาต่าง ๆ ครอบคลุมสำรวจที่เกี่ยวข้อง (\bar{X}) 3.69 รองลงมาเพราะโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีหน้าที่ทำแบบรายงานแสดงกิจการโรงเรียนกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนทุกปีการศึกษา และครอบคลุมสำรวจต่าง ๆ เช่น จำนวนนักเรียนในแต่ละสาขาวิชา จำนวนเครื่องอุปกรณ์การศึกษา เป็นต้น ที่หน่วยงานของราชการในกระทรวงศึกษาธิการต้องการหรือโรงเรียนต้องการขยายหลักสูตร เปลี่ยนแปลงค่าธรรมเนียมการเรียนจำเป็นต้องกรอกข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินกิจการให้กระทรวงศึกษาธิการทราบตามที่ต้องการ สำหรับปรับปรุงกระบวนการจัดการเกี่ยวกับการทำงานประมาณไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (\bar{X}) 3.68 เพราะผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ลงทุนเกี่ยวกับการดำเนินกิจการโรงเรียนทุกอย่างตั้งแต่ที่ดิน อาคารเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอนทุกอย่าง เงินเดือนครู ค่าน้ำ ค่าไฟ ดังนั้น ในข้อนี้จึงเป็นนโยบายของผู้บริหารโรงเรียนชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับการใช้งบประมาณให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

3. การนิเทศทั่วไป ด้านงานกิจการนักเรียน ความคิดเห็นของครูโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ รสลิน เลิศสมบุญ (2525 : 65) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจการนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อยู่ในระดับมากเช่นกัน งานกิจการนักเรียนเป็นกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อพัฒนา

นักเรียนตามความสนใจและสมัครใจของนักเรียน จะไม่บังคับ ซึ่งนพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2525 : 38) ได้กล่าวไว้อย่างสอดคล้องว่า กิจการนักเรียน เป็นกิจกรรมจัดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนของนักเรียนในด้านต่าง ๆ นอกเหนือที่นักเรียนได้เรียนในชั้นเรียนแล้ว กิจกรรมดังกล่าวเป็นไปด้วยความสมัครใจ และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนวิชาใดวิชาหนึ่ง เมื่อพิจารณารายละเอียด จะเห็นว่า แนะนำให้มีการจัดทำทะเบียนประวัตินักเรียน (\bar{X}) 3.83 มากกว่าข้ออื่น ๆ ในด้านเดียวกัน เนื่องจากประวัตินักเรียนเป็นข้อมูลสำคัญที่ผู้บริหาร ครูอาจารย์ทุกคนในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องต้องทราบตั้งแต่ นักเรียนเริ่มเข้ามาศึกษาจนกระทั่งสำเร็จการศึกษาไป เพราะสภาพปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนแต่ละคนไม่เหมือนกัน การแก้ไขและช่วยเหลือนักเรียนคนใดคนหนึ่ง ครูต้องรู้ข้อมูลนักเรียนเป็นพื้นฐานก่อน จึงจะแก้ปัญหาได้ถูกต้อง สำหรับการชี้แจงการปกครองนักเรียนให้มีระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.78 เท่ากันกับส่งเสริมให้มีการหาทุนการศึกษาให้แก่เด็กที่ยากจนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ การชี้แจงการปกครองนักเรียนให้มีระเบียบวินัยของโรงเรียนนั้น ถือเป็นเรื่องจำเป็นและสำคัญของผู้บริหารและครูอาจารย์ทุกคนเพราะทุกโรงเรียนมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดีคนเก่งประกอบอาชีพได้ และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขโรงเรียนจะปฐมนิเทศเรื่องระเบียบวินัยต่าง ๆ ของโรงเรียนให้นักเรียนทราบตั้งแต่แรกเริ่มเข้ามาศึกษาแล้ว หรือปฐมนิเทศทุกวันเปิดภาคเรียนใหม่ทุก ๆ ภาคเรียน ก็ได้ ส่วนการจัดหาทุนให้นักเรียนที่ยากจน ปัจจุบันโรงเรียนเพียงจัดเจ้าหน้าที่ไว้เพื่อจัดทำเอกสารตรวจสอบคุณสมบัติของนักเรียนที่จะกู้ยืมเงินกองทุนรัฐบาล ส่วนหนึ่งและทุนนักเรียนเรียนดีของโรงเรียนอีกส่วนหนึ่ง ดังนั้น การหาทุนต่าง ๆ จึงไม่เป็นปัญหาแก่นักเรียนและโรงเรียนอีกต่อไป อีกข้อที่ผู้วิจัยต้องการอภิปรายผล คือ จัดบริการตรวจสุขภาพแก่นักเรียนเป็นประจำทุกปี มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.58 อยู่อันดับสุดท้ายในด้านนี้ เนื่องจากการตรวจสุขภาพนักเรียนของโรงเรียนเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีปัญหาคือ การประสานงานกับโรงพยาบาลของรัฐไม่ประสบผลสำเร็จสาเหตุจากงานและภาระของโรงพยาบาลมากจำเป็นต้องปฏิเสธการตรวจสุขภาพนักเรียนของโรงเรียนเอกชน ถ้าหากเดินทางมาตรวจจะต้องเสียเวลาทั้งวัน ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนจึงติดต่อประสานงานกับโรงพยาบาลเอกชน แต่ต้องพบปัญหาราคาที่แพงมาก เมื่อคิดราคาต่อหัวคูณด้วยจำนวนนักเรียนทั้งโรงเรียนค่าใช้จ่ายตั้งแต่หลักหมื่นขึ้นไปในการตรวจแต่ละครั้ง ดังนั้นผู้บริหารเปลี่ยนแปลงนโยบายเน้นทางด้านการจัดทำประวัตินักเรียนมากขึ้น และการประกันอุบัติเหตุนักเรียนทุกคนตลอดเวลาที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียน

4. การนิเทศทั่วไป ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ความคิดเห็นของครูโดยรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ เผ่าพงษ์สันต์ แสงหิรัญ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนภายในโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา พบว่า ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เนื่องจากการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนเป็นขอบข่ายงานหลักของโรงเรียนที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องให้ความสำคัญและสนับสนุน เพื่อให้การพัฒนาโรงเรียนเป็นหน้าที่ของโรงเรียนและชุมชนร่วมมือกันให้โรงเรียนมีความ

เอกลัษณ์ของงานวิจัยเรื่อง การนิเทศการสอนภายในโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจริญรุ่งเรืองทุก ๆ ด้าน โดยอาศัยทรัพยากรจากชุมชนร่วมมือส่วนหนึ่งด้วย ซึ่งอุทัย บุญประเสริฐ และชโลมใจ กิงคารวัฒน์ (2528 : 32) กล่าวว่า การประสานงานกับชุมชนระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องของโรงเรียน คือ อาจารย์ใหญ่ ถ้าหากชุมชนไม่สนับสนุนการศึกษาของโรงเรียนแล้ว การจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาโรงเรียนจะไม่ประสบความสำเร็จ เมื่อพิจารณารายละเอียดด้านการนิเทศความสัมพันธ์กับชุมชนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่า ให้คำแนะนำการรวบรวมข้อมูลและรายงานความก้าวหน้าเกี่ยวกับนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.85 มากกว่าข้ออื่น ๆ ในด้านเดียวกัน เนื่องจากโรงเรียนมีหน้าที่ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองของนักเรียนตลอดเวลาที่นักเรียนศึกษาอยู่ เพื่อร่วมมือกันในการดูแลและส่งเสริมนักเรียนให้มีความก้าวหน้าพัฒนาตนเองในแนวทางที่ถูกต้อง และป้องกันนักเรียนประพฤติผิดระเบียบของโรงเรียน และการหนีเรียนของนักเรียนด้วย ดังนั้น การรายงานให้ผู้ปกครองทราบจะเน้นความก้าวหน้าในการเรียน และความประพฤติของนักเรียนซึ่งถือว่า เป็นงานปกติของโรงเรียนที่ปฏิบัติกัน ส่วนการสนับสนุนให้ครูและนักเรียนหรือบุคลากรของโรงเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมและประเพณีต่าง ๆ ที่ชุมชนจัดให้มีขึ้น มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.78 โรงเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมและประเพณีที่สำคัญ คือ ประเพณีทางศาสนา เช่น ร่วมขบวนแห่เทียนเข้าพรรษานำวงดุริยางค์ของโรงเรียนเข้าร่วมขบวนแห่ในงานบวชของชุมชนจัดขึ้น เป็นต้น สรุปว่า ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ถือว่าเป็นขอบข่ายงานการบริหารโรงเรียนทุกระดับชั้นทั้งโรงเรียนที่เป็นของรัฐบาลและเอกชน ต่างก็มุ่งหวังเพื่อวัตถุประสงค์อันเดียวกัน

5.2.2 ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการนิเทศการสอน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้หลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและการประเมินผลของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ปรากฏผลดังนี้

1. การนิเทศการสอน ด้านการใช้หลักสูตร ความคิดเห็นของครูโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรชัย พันธุ์ธาดาพร (2533 : 145) ได้วิจัยเรื่อง ความต้องการการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6 พบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับการนิเทศการใช้หลักสูตรของอาจารย์ใหญ่ พบว่า การชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ ปรัชญา คำอธิบายบางรายวิชาของหลักสูตร (\bar{X}) 3.78 ค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านเดียวกัน เนื่องจากการทำบันทึกการสอน โครมการสอน แผนการสอนของครูต้องวิเคราะห์หลักสูตรก่อน เพื่อให้ทราบจุดมุ่งหมาย หลักการ ปรัชญา คำอธิบายในรายวิชาที่ตนเองสอน ซึ่ง กิตติมา ปรีดีติลล (2532 : 282) ได้กล่าวว่า การนิเทศเกี่ยวกับหลักสูตรมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาหลักสูตรประมวลการสอน ส่งเสริมให้ครูทำกระบวนการสอนและบันทึกการสอนร่วมกัน ส่งเสริมให้ครูปรับปรุงหลักสูตร และประมวลผลการสอนด้วย ส่วนการจัดปฐมนิเทศครูเพื่อให้เข้าใจในหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.73

ค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับ 2 ในด้านเดียวกัน การปฐมนิเทศครูใหม่ ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญของอาจารย์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใหญ่และฝ่ายวิชาการ หรือฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพราะหลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมาย หลักสูตรเป็นเข็มทิศในการพัฒนานักเรียนและการจัดการเรียนการสอนของครู ถ้าหากครูไม่เข้าใจหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนก็ไร้ทิศทาง ขาดเป้าหมาย สูญเสียมากกว่าได้ สำหรับการให้คำแนะนำด้านการจัดอันดับเนื้อหาที่จะสอน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.66 เท่ากันกับ จัดหาหรือแนะนำหนังสืออ้างอิงที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้า ส่วนอันดับ 7 มี 2 ข้อ คือจัดหาคู่มือครูให้ผู้สอนทุกรายวิชา (\bar{X}) 3.65 กับวิเคราะห์แบบเรียนที่ใช้ในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.65 การจัดหาคู่มือครูให้ผู้สอนเป็นขอบข่ายงานวิชาการที่ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการต้องดำเนินการจัดหาโดยรับนโยบายจากผู้บริหารนำมาวางแผนปฏิบัติ เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณี ภัคเกษม (2528 : 102) ได้วิจัยเรื่อง "การบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเครือคาทอลิก ในกรุงเทพมหานคร" พบว่า สภาพปัจจุบันการจัดหาคู่มือครูโดยฝ่ายวิชาการในระดับอาชีวศึกษาของโรงเรียนเอกชนไม่แพร่หลาย ด้วยสาเหตุจากการสั่งซื้อหนังสือแบบเรียนของโรงเรียนกับศูนย์หนังสือหรือบริษัทขายหนังสือจะตกลงในเงื่อนไขกันเอง ซึ่งอาจไม่ผ่านคณะกรรมการวิชาการของโรงเรียน ดังนั้น ครูผู้สอนจะช่วยเหลือตนเองในการจัดหาคู่มือครูตามรายวิชานั้น ๆ สำหรับการวิเคราะห์แบบเรียนที่ใช้ในโรงเรียน เป็นเหตุผลเดียวกันกับการจัดหาคู่มือครู เพราะการจัดหาหนังสือแบบเรียนรายวิชาต่าง ๆ ไม่ได้ผ่านคณะกรรมการฝ่ายวิชาการของโรงเรียน งานวิเคราะห์แบบเรียนจึงไม่ได้นำมาปฏิบัติ

สรุป การนิเทศการสอน ด้านการใช้หลักสูตร เป็นหน้าที่ของอาจารย์ใหญ่ที่ละเลยไม่ได้ ซึ่ง Miller.Van (1965 : 175) กล่าวว่างานนิเทศของอาจารย์ใหญ่ มีจุดมุ่งหมาย คือ เพื่อพัฒนาทางการสอน พัฒนาหลักสูตร การสร้างบรรยากาศให้ครูแต่ละคนหรือทั้งกลุ่มแสดงความสามารถออกมาอย่างอิสระ และปรับปรุงการเรียนการสอนร่วมกันกับบุคคลอื่นนั่นเอง ปัจจุบันโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ได้กำหนดนโยบายทางด้านวิชาการโดยมีการนิเทศภายในเป็นอีกข้อที่ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาตลอดเวลา

2. การนิเทศการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ความคิดเห็นของครูโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พินิจ ปฐมกำเนิด (2523 : บทคัดย่อ) ได้วิเคราะห์งานวิจัยเรื่องครูมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหาร อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของการนิเทศการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ใหญ่ พบว่า จัดให้มีการประชุมปฏิบัติการทำโครงการสอน แผนการสอนร่วมกันก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาคเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.85 ค่าเฉลี่ยสูงสุดใน ด้านเดียวกัน เนื่องจากอาจารย์ใหญ่ถือว่า การตรวจสอบการเรียนการสอนในแต่ละคาบหรือในรายสัปดาห์ที่ง่ายที่สุด คือการตรวจสอบจากแผนการสอน โครงการสอนก่อนเพราะเป็นหลักฐานหรือร่องรอยการสอนที่ครูได้ปฏิบัติแล้ว หรือกำลังจะปฏิบัติ เมื่อมีการผิดพลาดหรือไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร อาจารย์ใหญ่หรือฝ่ายวิชาการสามารถแก้ไขปรับปรุงได้ ดังนั้น การ

นิเทศการสอน จึงเป็นบทบาทที่สำคัญในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ซึ่ง อาคม จันทรสุนทร เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาติให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2523 : 3) ได้กล่าวว่ บทบาทและหน้าที่ของผู้นเเทศการศีกษาเป็นบทบาทในฐานะเป็นผู้นำให้สถานการณการเรียนการสอนที่ครูจัดอยู่ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้นเเทศการศีกษาในบทบาทนี้จะพยายามมีกิจกรรมให้ครูเรียนรู้ และปฏิบัติในด้านการเรียนการสอนให้บังเกิดผลดียั้งขึ้นเหมือนครูเป็นของครู สำหรับการจัดการนเเทศการสอนของครูให้สอดคล้องกับแผนการสอน มีค่าเฉลี่ย (X) 3.84 ถือว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมากเช่นกัน ส่งเสริมการทดลองหรือการค้นคว้าทางวิชาการเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย (X) 3.81 จัดให้มีการฝึกอบรมการจัดทำการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน (X) 3.80 ให้คำปรึกษาแก่ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการในการจัดครูเข้าสอนในแต่ละรายวิชาตามความถนัดและความสามารถของครู (X) 3.76 ข้อนี้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการให้คำปรึกษาแก่ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการในการจัดครูเข้าสอนนั้น ส่วนใหญ่โรงเรียนต่าง ๆ จะมีข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการศีกษา สาขาวิชาที่สำเร็จ ความถนัดของครูแต่ละคนไว้ ดังนั้น การให้คำปรึกษาแก่ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการเมื่อครูคนใดคนหนึ่งลาภิจรฐะ หรือลาป่วย โรงเรียนต้องจัดครูเข้าสอนแทน และให้คำปรึกษาเมื่อต้องการบรรจุครูใหม่ เป็นต้น ส่วนการติดตามผลการทำแผนการสอนไปใช้ ในการปฏิบัติจริง เพื่อปรับปรุงแก้ไข (X) 3.74 ข้อนี้เป็นอีกข้อหนึ่งที่จะกำชับให้ครูทุกคนได้ยึดหลักสูตร โครงการสอน แผนการสอน เป็นคู่มือในการจัดการเรียนการสอนทุกครั้ง การติดตามผลการนำแผนการสอนไปใช้ เป็นอีกวิธีที่ผู้บริหารดำเนินการแล้วเกิดผลดีกับนักเรียนและครู ซึ่ง ขาวุชัย อาจฉินสมาจาร (2525 : 5) กล่าวสอดคล้องกันว่ การนเเทศการศีกษา เป็นงานที่มีความจำเป็นต่อการเจริญงอกงามของครู แม้ว่าครูจะได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีแล้วก็ตาม แต่ครูก็ต้องปรับปรุงฝึกฝนตนเองอยู่เสมอในขณะที่ทำงานในสถานการณจริงการจัดหาอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ เพื่อประโยชน์ด้านการสอนของครู (X) 3.67 เมื่อเรียงลำดับในด้านเดียวกันอยู่อันดับที่ 10 ซึ่งถือว่าอาจารย์ปฏิบัติน้อยกว่าข้ออื่น ๆ สื่อการสอน คือ วัตถุสิ่งของ ภาพ เครื่องมือเครื่องใช้ รวมถึงบุคคล วิธีการ สถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้ในการประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนบังเกิดผลดี การเลือกใช้สื่อการสอนในโรงเรียน ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้สื่ออย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่ง กิติมา ปรีดีดิลก (2532 : 282) ได้กล่าวสอดคล้องกันว่ การปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องดำเนินการ เพราะในปัจจุบันโลกได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีทั้งวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ เกิดขึ้น เช่น หลักสูตร เนื้อหา วิธีการสอน และเทคโนโลยีทางการศีกษา ทำให้จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาสิ่งเหล่านี้ การจัดหาอุปกรณ์การสอนในโรงเรียนอาชีวศีกษาเอกชนโดยทั่วไปจะเป็นหน้าที่ของผู้จัดการหรือผู้รับใบอนุญาตที่ได้รับการเสนอโดยอาจารย์ใหญ่ ดังนั้น การปฏิบัติการนเเทศข้อนี้ จึงอยู่อันดับท้าย ๆ

ส่วนการสนับสนุนการศีกษาคูงานให้ครูเกิดแนวทางในการพัฒนาการสอนของตน (X)

3.65 อาจารย์ใหญ่ปฏิบัติอยู่ในอันดับที่ 11 รองสุดท้ายในด้านนี้ การสนับสนุนการศีกษาคูงานให้ครูเกิดแนวทางในการพัฒนาการสอนของตน เป็นกระบวนการในการแนะนำช่วยเหลือครูอีกทางหนึ่ง

จะแสวงหาความจริง (Reality) ความรู้ (Knowledge) และคุณค่า (Value) ในสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับการเอกสารนเป็นเอกสารทสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนูญตให้เขาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่าการณใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2520 : 5) ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาไว้ในโรงเรียน สอดคล้องกันเกี่ยวกับการไปศึกษานอกสถานที่ การศึกษานอกสถานที่ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะเพิ่มเติมประสิทธิภาพในด้านการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการปฏิบัติงานของครู ให้เจริญงอกงามได้ การปฏิบัติงานของอาจารย์ใหญ่ด้านนี้โดยปกติในปีการศึกษาหนึ่ง จะมีเพียง 1 โครงการเท่านั้นที่เกี่ยวกับการให้ครูไปศึกษาดูงานในสถานที่ต่าง ๆ ดังนั้น ข้อนี้จึงอยู่ในอันดับรองสุดท้าย สำหรับเรื่องการจัดให้มีการสาธิตการสอนแบบวิธีต่าง ๆ (\bar{X}) 3.60 อาจารย์ใหญ่ปฏิบัติอยู่ในอันดับสุดท้าย การสาธิตการสอนเป็นการแสดงวิธีการเป็นตัวอย่างให้ดู ผู้แสดงอาจจะเป็นศึกษานิเทศก์ วิทยากร หรือครูโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ครูได้เห็นตัวอย่างที่ดีและถูกต้องเกี่ยวกับการสอนวิชาต่าง ๆ ซึ่งวิจิตร วรุตบางกูร และคณะ (2524 : 10) ได้กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า การสาธิตการสอนควรส่งเสริมความต้องการและความกระตือรือร้นของครูต่อการใช้ความคิดที่เขามีไว้ในใจระหว่างการสอน การสาธิตจะมีประโยชน์ต่อเมื่อสนองความต้องการ ก่อให้เกิดความมั่นใจในตัวครูและแก้ความต้องการของนักเรียนในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน ดังนั้น การสาธิตการสอนตามความคิดเห็นของผู้วิจัยในปัจจุบันไม่ได้นำมาปฏิบัติมากนัก เนื่องจากผู้นิเทศก์โดยเฉพาะศึกษานิเทศก์ วิทยากร และผู้บริหารโรงเรียนมิได้เน้นการสาธิตการสอนมาก อาจจะมาจากสาเหตุที่ไม่มีใครแสดงได้ดี หรือไม่กล้าแสดง

3. การนิเทศการสอน ด้านการวัดและการประเมินผล ความคิดเห็นของครูโดยรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ เผ่าพงษ์สันต์ แสงหิรัญ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับงานนิเทศการสอนภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่า ความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นว่าการจัดให้มีโครงการนิเทศภายในโรงเรียน (\bar{X}) 3.81 ค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านเดียวกัน ส่วนการส่งเสริมให้ครูประเมินผลการสอนของตนเองเสมอ ๆ (\bar{X}) 3.76 เท่ากันกับประชุมชี้แจงวิธีออกแบบทดสอบแบบต่าง ๆ เพื่อครอบคลุมจุดประสงค์การสอน รายละเอียดที่กล่าวมา 3 ข้อนี้ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาปฏิบัติมากกว่าข้ออื่น ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การวัดและประเมินผลเป็นหน้าที่ของครูทุกคนที่จะต้องทำการวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียนว่าได้รับผลมากน้อยเพียงใด หรือจะต้องปรับปรุงแก้ไขเพียงไร จึงจำเป็นต้องมีการวัดและการประเมินผลการเรียน พันธ์ หันนาคินนทร์ (2524 : 199) กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า การวัดและการประเมินผลจะช่วยให้เกิดประโยชน์เกี่ยวกับการปรับปรุงการสอนของครู ปรับปรุงการเรียนการสอน ปรับปรุงระบบการบริหารโรงเรียน เป็นต้น สำหรับการประชุมชี้แจง หลักการ วิธีการ และระเบียบการวัดและประเมินผล (\bar{X}) 3.76 สนับสนุนให้ครูจัดทำแบบทดสอบเป็นหมวดวิชา (\bar{X}) 3.73 แนะนำเทคนิควิธีการประเมินผลการเรียนการสอนแผนใหม่ (\bar{X}) 3.71 ข้อนี้ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนถือได้ว่ายังปฏิบัติอยู่ในระดับรองข้ออื่น ๆ ในด้านเดียวกันมาก เพราะการวัดและประเมินผลนักเรียนทางการเรียนใช้ชีวิตการสะสมแฟ้มงานของนักเรียนเป็นรายบุคคล ปัจจุบันวิธีการประเมินผลแบบนี้ได้แพร่หลายเข้ามามาก แต่ยังไม่ได้นำไปปฏิบัติ

จริงจังและเห็นผล และการออกแบบทดสอบ จะใช้แบบอัตนัยมากกว่าปรนัย เพื่อให้นักเรียนจะได้ แสดงความคิดเห็นในการตอบแบบทดสอบได้ สำหรับให้มีการจัดวางแผนจัดระเบียบการประเมินผล และการดำเนินการประเมินผลให้ครอบคลุมเนื้อหาและตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน แต่ละรายวิชา (\bar{X}) 3.69 และฝึกอบรมวิเคราะห์แบบทดสอบการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานของโรงเรียน (\bar{X}) 3.68 น้อยกว่าข้ออื่น ๆ ในด้านเดียวกัน สาเหตุมาจากการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานของโรงเรียนอยู่อันดับสุดท้าย คือ การใช้หลักสูตรของโรงเรียนเอกชนไม่แน่นอนตายตัวว่าจะใช้ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล หรือกรมอาชีวศึกษา เพราะความไม่แน่นอน จึงเป็นเหตุให้บุคลากรเกิดความลังเลที่จะยึดเนื้อหาวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมาสร้างแบบทดสอบมาตรฐานให้เป็นการตั้งข้อสอบของโรงเรียน เนื่องจากโรงเรียนเอกชนเคยปฏิบัติมาแล้วในอดีต แต่ ต้องถูกยกเลิกเมื่อได้เปลี่ยนแปลงหลักสูตรข้ามกรม

4. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการใช้อาคารสถานที่ พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรชัย พันธุ์ธาดา (2533 : 145) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ความต้องการการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6" พบว่า ครูที่เพศและประสบการณ์ในการสอนที่แตกต่างกันมีความต้องการต่างกัน การบริหารอาคารสถานที่ เป็นหน้าที่อย่างหนึ่งของผู้บริหาร เพราะอาคารสถานที่เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอน ถ้าผู้บริหารไม่ใส่ใจในเรื่องอาคารสถานที่ ปล่อยให้ตึกชำรุดทรุดโทรม ย่อมทำให้เป็นอุปสรรคในการเรียนการสอนอย่างยิ่ง ซึ่ง สุมิตร คุณากร (2525 : 101) ได้แบ่งงานอาคารสถานที่สอดคล้องกันออกเป็น 4 ด้าน คือ อาคารเรียน ห้องเรียน อาคารประกอบการ และอาคารพิเศษต่าง ๆ เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศงานธุรการและการเงิน พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิณิจ ปฐมกำเหน็ด (2535 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกัน มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันในด้านการจัดหาอุปกรณ์การสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก งานธุรการและการเงิน ถึงแม้ได้เป็นหัวใจของการ

ดำเนินงานในโรงเรียน แต่ในทางปฏิบัติมักจะมีควมยิ่งใหญ่กว่า ซึ่ง ภิญญู สาธรร (2514 : 51) ได้กล่าวอย่างสอดคล้องกันว่า งานธุรการของโรงเรียนประกอบด้วย การเงิน-บัญชี กับงานสารบรรณ ซึ่งเป็นงานที่ส่งเสริมให้งานด้านการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวม 2 ข้อ ได้แก่ ปรับปรุงกระบวนการจัดเกี่ยวกับการนำงบประมาณไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด กับจัดให้มีการแจ้งระเบียบปฏิบัติทางราชการ สวัสดิการ และข่าวสารสนเทศต่าง ๆ ให้คณะครูอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศกิจการนักเรียน พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลิขิต อมาตยคง (2529 : 141) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร" พบว่าความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูพลศึกษามีความต้องการการนิเทศวิชาพลศึกษาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่แตกต่างกัน งานกิจการนักเรียนมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้มีคุณภาพและมีความรู้ที่จะออกไปประกอบอาชีพ และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่ง Campbell (1972 : 149-154) ได้กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า ความสำคัญในการบริหารกิจการนักเรียน ได้แก่ การศึกษาจิตวิทยาเด็ก การบริการแนะแนวและปรึกษาการทดสอบความถนัดความสามารถ การแก้ไขความบกพร่องทางการพูดและการฟัง การบริการด้านสุขภาพอนามัย การจัดการศึกษาพิเศษแก่ผู้ที่มีบกพร่องทางร่างกาย ทางจิตใจ และทางอารมณ์ แลการส่งเสริมเด็กที่มีพรสวรรค์เป็นพิเศษ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวม 1 ข้อ ได้แก่ ชี้แจงการปกครองนักเรียนให้มีระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พินิจ ปฐมกำเนิด (2535 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับความคาดหวังของครูต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่างกันมีความคาดหวังต่อการนิเทศของผู้บริหาร เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน จากแนวความคิดพื้นฐานว่า การศึกษาของเด็กมิได้จำกัดแต่ภายในกำแพงโรงเรียนเท่านั้น ปัจจุบันได้พยายามที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน และโรงเรียนกับชุมชนเริ่มมีมากขึ้นตามลำดับ เพราะโรงเรียนต้องอาศัยทรัพยากรจากชุมชนมาช่วยในการพัฒนาโรงเรียน สุพิชญา ธีระกุล (2521 : 44) ได้กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า การเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพราะสัมพันธ์ภาพจะเป็นเครื่องมือเชื่อมโยงระหว่างโรงเรียนกับชุมชนให้มาร่วมปฏิบัติการกิจต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้บรรลุจุดหมายอันเดียวกันตามที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวม 1 ข้อ คือ จัดโรงเรียนเป็นศูนย์กลางการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนตามโอกาสที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

8. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการใช้หลักสูตร พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพิน นาคศรี (2536 : 135) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ความต้องการการนิเทศทางด้านวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 6" พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 5 ปีขึ้นไป และต่ำกว่า 5 ปี มีความต้องการการนิเทศทางวิชาการด้านหลักสูตรไม่แตกต่างกัน การจัดการศึกษาจะเป็นไปในทิศทางใดขึ้นอยู่กับความมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นสำคัญ เพราะหลักสูตรเป็นที่รวมจุดมุ่งหมาย เนื้อหา และกิจกรรมต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกันหมด เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ซึ่ง Hilda Taba (1962 : 9) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรอย่างสอดคล้องกันว่า หลักสูตรหมายถึง มวลประสบการณ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียนและครูผู้สอนจัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะที่ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

9. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการเรียนการสอน พบว่าครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เผ่าพงษ์สันต์ แสงหิรัญ (2534 : บทคัดย่อ) พบว่า ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับงานนิเทศการสอนภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา แตกต่างกันในการจัดระบบการสอน การจัดการเรียนการสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดแบบเรียน การจัดห้องสมุด และการจัด

ทำคู่มือครู เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เนื้อหาที่สอนยืดหยุ่นตามเหตุการณ์ สภาพท้องถิ่น และความสนใจของผู้เรียน ซึ่ง กิติมา ปรีดีดิลก ได้สรุปสอดคล้องกันว่า การจัดการเรียนการสอนประกอบด้วยเรื่องของแผนการเรียน การจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดการสอนซ่อมเสริม การจัดแบบเรียน และการจัดห้องสมุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

10. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการวัดและประเมินผล พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เผ่าพงษ์สันต์ แสงหิรัญ (2534 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับงานนิเทศการสอนภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา แตกต่างกันในการประเมินผล การวัด และการประเมินผลเป็นหน้าที่สำคัญของครูที่จะต้องติดตามดูแลผลการสอนว่าเป็นอย่างไร จะต้องดำเนินการเกี่ยวกับวิธีการที่จะทำการวัดผลได้ถูกต้องแม่นยำ ผู้บริหารมีส่วนรับผิดชอบในเรื่องการวัดและประเมินผลด้วย เพราะเป็นเครื่องมือของผู้บริหารในการติดตามการปฏิบัติงานของครู ซึ่ง พันธ์นันทนาคินทร์ (2524 : 200) ได้กล่าวกันอย่างสอดคล้องว่า การวัดและประเมินผลเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการเรียนการสอน เพราะการวัดและประเมินผลจะช่วยให้เกิดประโยชน์ในการปรับปรุงการสอนของครู การปรับปรุงการเรียนของนักเรียน การปรับปรุงการบริหารในโรงเรียน และเป็นข้อมูลทางการศึกษาทั่วไป เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

11. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการใช้อาคารสถานที่ พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณ อาษาศรี (2530 : 112) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "บทบาทการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา เขตการศึกษา 12" พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน ปฏิบัติงานด้านอาคารสถานที่ไม่แตกต่างกัน การบริหารงานอาคารสถานที่ต้องประกอบด้วย การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหา การวางแผนงานอาคารสถานที่ การดำเนินการตามแผนงานอาคารสถานที่ และการประเมินผลการดำเนินงานด้านอาคารสถานที่ กิติมา ปรีดีดิลก ได้แบ่งขอบข่ายงานสอดคล้องดังนี้ การจัดสร้างอาคารสถานที่รวมทั้งการวางแผนผังบริเวณที่ตั้งอาคาร การใช้อาคารสถานที่ การบำรุงรักษาอาคารสถานที่ การควบคุมดูแลอาคารสถานที่ และการประเมินผลการใช้อาคารสถานที่ นอกจากนั้น ผู้บริหารยังต้องคำนึงเอกสารที่เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถึงสภาพแวดล้อมที่มีส่วนในการทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนดีหรือไม่ดีด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศงานธุรการและการเงิน พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ บัญชา เกิดมณี (2534 : 114) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการนิเทศภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร" พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษา และวุฒิการศึกษาทางวิชาชีพครูแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการนิเทศการศึกษาด้านการบริหารการศึกษาแตกต่างกัน งานธุรการของโรงเรียน สรุปได้ คือ งานสารบรรณ งานการเงินและงบประมาณ งานพัสดุ เอกสารต่าง ๆ โดยเฉพาะงานสารบรรณที่เกี่ยวข้องกับหนังสือโต้ตอบ เก็บ รับ-ส่ง เป็นต้น และงานการเงิน งบประมาณ เงินนอกงบประมาณ การเบิกจ่าย การเก็บรักษา และการนำส่งบัญชีโรงเรียน และการจัดงบประมาณของโรงเรียน ผู้บริหารต้องระวังไม่ให้เกิดปัญหาเพราะจะเป็นผลเสียต่อการปฏิบัติงานโดยตรง สุรพันธ์ ยันต์ทอง (2536 : 55) ได้ให้ความหมายสอดคล้องว่า งานธุรการหมายถึงงานที่เกี่ยวข้องกับเอกสารต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องปฏิบัติ ทั้งที่เป็นงานภายในและงานติดต่อกับบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก เพื่อให้สามารถดำเนินกิจการไปได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพถูกต้องตามระเบียบของราชการ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

13. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศงานกิจการนักเรียน พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของรสนิน เลิศสมบุรณ์ (2525 : 65) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจการนักเรียน ปรากฏว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน การบริหารงานกิจการนักเรียน เป็นงานด้านสุขภาพอนามัย งานทะเบียนนักเรียน การจัดสอนซ่อมเสริม การจัดชั้นพิเศษสำหรับเด็กนักเรียนเป็นส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่ง เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2520 : 68) ได้กล่าวไว้สอดคล้องกันเกี่ยวกับขอบเขตของงานกิจการนักเรียนไว้ 4 อย่าง คือ ภารกิจด้านสวัสดิการ ภารกิจด้านการควบคุม ภารกิจด้านกิจกรรม ภารกิจด้านการสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศทั่วไปของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของพรชัย พันธุ์ธาดา (2533 : 145) พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาและวิชาที่ต่างกันมีความต้องการการนิเทศภายในโรงเรียนแตกต่างกัน องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีส่วนทำให้บรรยากาศในโรงเรียนเป็นไปด้วยดีขึ้นอยู่กับแสง สี เสียง การถ่ายเทอากาศ และอุปกรณ์ตกแต่งต่าง ๆ สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่สมบูรณ์แบบจะสนับสนุนการเรียนการสอนของนักเรียนได้มาก ซึ่ง แอลเบรีและแมคคอนลลี ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้บริหารสอดคล้องกันว่า ผู้บริหารจะต้องดำเนินการตกแต่งห้องเรียนและสถานที่ต่าง ๆ ให้สวยงาม ดูแลพื้นที่อาคาร ความสะอาดภายในโรงเรียน การระบายอากาศ และการดูแลสนาม และบริเวณโรงเรียนให้สวยงามร่มรื่นเสมอ จะเห็นได้ว่า การบริหารงานด้านอาคารสถานที่ที่มีความจำเป็น เพราะมีประโยชน์ในการเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยตรง และส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอนและกลุ่มเอกลักษณ์นิสัยให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโดยอ้อม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

15. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ด้านการนิเทศการใช้หลักสูตร พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชชี่ สังฆพรหม (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง " การศึกษาความต้องการพัฒนาวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7" พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความต้องการพัฒนาวิชาการแตกต่างกัน ผู้บริหารสถานศึกษาระดับต่าง ๆ จำเป็นต้องมีความเข้าใจในเรื่องของจุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา และข้อกำหนดต่าง ๆ ในหลักสูตร นอกจากนี้ ยังต้องให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชาที่จะสอน หนังสือเรียน แผนการสอนและเอกสารประกอบหลักสูตรอื่น ๆ ด้วย วรรณี เสี่ยงแจ้ว (2524 : บทคัดย่อ) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับงานวิชาการสอดคล้องกันว่า การบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวกับหลักสูตรจะต้องดำเนินการอย่างมีเป้าหมาย โดยวางแผนงาน ปฏิทินการปฏิบัติงาน แบ่งครูตามกลุ่มวิชาให้สอดคล้องกับหลักสูตร นิเทศครูให้ทำการสอนให้ได้ผลเต็มที่วางแผนการสอนร่วมกับครูหรือให้ครูวางแผนการสอนร่วมกันในสายวิชาที่เกี่ยวข้องกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวม 2 ข้อ ในเรื่องส่งเสริมให้ครูมีความรู้และทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สูตร กับจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

16. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการจัดการเรียนการสอน พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิณิจ ปฐมกำเนิด (2535 : บทคัดย่อ) พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังต่อบทบาทการนิเทศการสอนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน การจัดการเรียนการสอนจะต้องเริ่มที่การจัดทำแผนการเรียนก่อน เป็นการกำหนดแผนไว้ล่วงหน้าว่าตลอดระยะเวลาของการศึกษาจะต้องศึกษาอะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด ต้องคำนึงถึงเนื้อหาสาระที่อยู่ในหลักสูตร คำนึงถึงผู้เรียนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถ ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่โรงเรียนมีอยู่ ได้แก่ ครู เครื่องมือและอุปกรณ์ด้วย Miller (1965 : 175) ได้กล่าวถึงงานวิชาการสอดคล้องกันว่า ประกอบด้วยการจัดโปรแกรมการเรียน การปฏิบัติตามโปรแกรม การติดตามการเรียนการสอน และการบริการการสอน เป็นต้น เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวม 2 ข้อ ในเรื่องจัดให้มีห้องโสตทัศนอุปกรณ์เพื่อใช้สื่อการสอน กับแนะนำวิธีการใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

17. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการวัดและประเมินผล พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของเผ่าพงษ์สันต์ แสงนิริฎ (2534 : บทคัดย่อ) พบว่า ครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานนิเทศการสอนภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการประเมินผลแตกต่างกัน การวัดและประเมินผล เป็นหน้าที่ของครูที่ครูจะต้องทำการวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียนว่าได้รับผลแค่ไหนเพียงใด หรือจะต้องปรับปรุงอย่างไร ซึ่ง ชวาล แพริตกุล (2516 : 84) ได้กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า การวัดผลช่วยให้ครูได้ทราบความสามารถของนักเรียนแต่ละคนว่าจะสอนต่อไปอย่างไร ปรับปรุงการสอนและการเรียนของนักเรียนอย่างไร รวมถึงการปรับปรุงด้านครูผู้สอนด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

18. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา 2 ประการ 7 ด้านของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสพ

เอกสาร เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้เผยแพร่เห็นใบแจ้งประโยชน์การค้นคว้ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนิเทศการทำงานของอาจารย์ใหญ่ พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธาทิพย์ เจริญสุข (2536 : 164) ได้ศึกษาเรื่อง "ความต้องการการนิเทศการสอนของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร" พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีความต้องการการนิเทศทั้ง 6 ด้านไม่แตกต่างกัน การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นต่อกระบวนการเรียนการสอนมาก เพราะการศึกษาเป็นกิจกรรมที่ซับซ้อนและยุ่งยาก การนิเทศการศึกษาเป็นงานที่มีความจำเป็นต่อความเจริญของงานของครู ช่วยเหลือครูในด้านการเตรียมการสอน ซึ่ง วิจิตร วรุตบางกูร ได้ให้เหตุผลการนิเทศการศึกษาว่า เนื่องจากสภาพสังคมเปลี่ยนไปทุกขณะ การศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมด้วย ความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอย่างไม่หยุดยั้ง แนวความคิดในเรื่องการเรียนการสอนก็เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนพัฒนาขึ้นจำเป็นต้องได้รับการนิเทศการศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

19. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา 2 ประการ 7 ด้านของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ ด้านการนิเทศการใช้อาคารสถานที่ พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี กับครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีอาจารย์ใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ จำรัส เกิดควน ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ความต้องการนิเทศทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชน ในกรุงเทพมหานคร" พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกันมีความต้องการนิเทศทางด้านวิชาการไม่แตกต่างกัน การนิเทศการศึกษา เป็นกระบวนการชี้แนะ แนะนำ และให้ความร่วมมือต่อกิจกรรมของครูในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้ได้ผลตามที่วางเป้าหมายไว้ ลักษณะการนิเทศเป็นงานที่เกี่ยวข้องกันทั้งครูและผู้บริหาร แต่บทบาทหน้าที่ไม่ใช่หน้าที่ผู้สอนหรือผู้บริหารโดยตรง อาจเป็นเพียงช่วยเหลือ แนะนำเกี่ยวกับทางด้านการสอนและการบริหาร กิติมา ปรีดีติลล ได้กล่าวสอดคล้องกันว่า หน้าที่ของผู้นิเทศ คืองานที่เกี่ยวกับการสอน การจัดบริการ การจัดอำนวยความสะดวก การประสานงานและเกี่ยวกับงานบริหารทั่วไป ๆ นอกจากนั้น ผู้นิเทศต้องมีทักษะการเป็นผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์การทำงานเป็นกลุ่ม การสร้างขวัญและกำลังใจ และการสื่อความหมาย เป็นต้น เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.3 ข้อเสนอแนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ต่อผู้บริหารและหน่วยงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

จากการวิเคราะห์โดยทั่วไปแล้ว ถึงแม้ว่าการปฏิบัติการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร จะอยู่ในระดับการปฏิบัติมากทุกด้าน ยกเว้นด้านการใช้หลักสูตรก็ตาม แต่ผู้บริหารและหน่วยงาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรจะให้การสนับสนุนกำหนดให้เป็นนโยบายของ โรงเรียนอย่างชัดเจนที่ต้องปฏิบัติทุกภาคเรียน เพื่อที่จะให้การปฏิบัติการนิเทศการศึกษามรรควัตถุ ประสงค์ในรายละเอียดทุก ๆ ด้าน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.3.1 การนิเทศทั่วไป ด้านการใช้อาคารสถานที่ จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงาน อาคารสถานที่อย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่น ๆ ในด้านเดียวกัน จัดให้มีการนิเทศการใช้ อาคารสถานที่ให้แก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ ก็อยู่ในอันดับต่ำกว่าข้ออื่น ๆ ในด้านนี้ด้วย ไม่สอดคล้องกับค่าเฉลี่ยที่มากที่สุดในด้านนี้เลย คือ ส่งเสริมการจัดตารางและอัตราการควบคุมการใช้ อาคารห้องเรียนห้องปฏิบัติให้เกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ทราบว่าอาจารย์ใหญ่ใช้เวลาช่วงใดนิเทศการใช้ อาคารสถานที่เพราะข้อมูลไม่สอดคล้องกัน ผู้บริหารและหน่วยงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ต้องสร้างความเข้าใจให้ครูในโรงเรียนเอกชนเข้าใจหลักการนิเทศการศึกษาที่แท้จริง เมื่อครูคนใดให้ความสนใจและปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและถูกต้อง ควรกำหนดเป็นนโยบายในการ พิจารณาความดีความชอบเพื่อส่งเสริมสนับสนุนและให้กำลังใจ ปัญหาต่าง ๆ ที่บุคลากรในโรงเรียน จะได้หมดสิ้นไปจะได้ร่วมมือกันนิเทศทั่วไป ด้านการใช้อาคารสถานที่อย่างแท้จริง เพื่อความก้าวหน้าของตนเองและโรงเรียน

5.3.2 การนิเทศทั่วไป ด้านงานธุรการและการเงิน ในรายละเอียดจะเห็นว่า จะเน้นการให้ คำแนะนำสนับสนุนและจัดบริการด้านสิทธิและสวัสดิการของครูมากกว่าข้ออื่น ๆ ซึ่งไม่ตรงกับหัวใจ ของงานธุรการและการเงิน เพราะผู้บริหารและหน่วยงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ไม่ให้ความสำคัญในเรื่องเงินเดือนประจำของครู แต่จะผลักดันให้เป็นภาระของโรงเรียนเอกชนแต่ละ โรงเรียนพิจารณาปรับเงินเดือนและค่าครองชีพกันเอง ซึ่งโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาบางโรงเรียนจะอ้างว่าการ ดำเนินกิจการขาดทุน ซึ่งไม่สอดคล้องกับอัตราค่าเทอมของนักเรียนทุกคนที่จ่ายให้โรงเรียนคุณด้วย จำนวนนักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนทั้งหมด และการเปลี่ยนแปลงในการลงทุนแต่ละปีไม่มี อุปกรณ์การเรียนใหม่เพิ่มเข้ามา แต่จะเห็นความเป็นอยู่ของผู้ประกอบการดีขึ้นทุกอย่าง บุคลากร ในโรงเรียนเคยได้รับเงินเดือน ๆ ละเท่าไร ก็จะได้รับอย่างนั้นไปตลอด จึงขอให้ผู้บริหารและหน่วยงาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนตรวจสอบอัตราเงินเดือนและจำนวนเงิน 3 % ย้อนหลัง ได้ที่ธนาคารกรุงไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

5.3.3 การนิเทศทั่วไป ด้านงานกิจการนักเรียน การปฏิบัติการนิเทศกิจการนักเรียนถึงแม้ว่าจะอยู่ในระดับปฏิบัติมากทุกข้อก็ตาม แต่กิจการนักเรียนเกี่ยวกับความปลอดภัยของนักเรียนจัด

อยู่ในอันดับท้าย เช่น การประชุมชี้แจงให้การบริการต่าง ๆ ได้แก่ ห้องสมุด การแนะแนว การตรวจสุขภาพ และความปลอดภัย (\bar{X}) 3.70 จัดให้มีการแนะแนวการศึกษาและอาชีพให้กับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาทุกปี (\bar{X}) 3.66 และจัดบริการตรวจสุขภาพแก่นักเรียนเป็นประจำทุกปี (\bar{X}) 3.58 รายละเอียดที่ยกมาเกี่ยวกับนักเรียนโดยตรง เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยแล้วน้อยกว่าแนะนำให้มีการจัดทำทะเบียนประวัตินักเรียน (\bar{X}) 3.83 ดังนั้น ผู้บริหารและหน่วยงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรที่จะแจ้งให้อาจารย์ใหญ่และบุคลากรในโรงเรียนทุกคนทราบว่ารายละเอียดของงานในแต่ละด้านอะไรสำคัญมาก อะไรสำคัญน้อย ถ้าปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติแล้วจะมีผลดีหรือผลเสียอย่างไร ประโยชน์เกิดขึ้นกับใครบ้าง ไม่ควรปฏิบัติในสิ่งที่ตนเองพร้อม แต่ปล่อยปละละเลยส่วนสำคัญทิ้งไป เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ในกรุงเทพมหานคร ผู้ปกครองบางท่านไม่มีเวลาให้เกี่ยวกับสุขภาพนักเรียน เว้นแต่นักเรียนป่วย ไม่สบาย ผู้ปกครองจึงให้ความสนใจดูแลส่งโรงพยาบาลหรือคลินิก หรือให้นักเรียนไปตามลำพัง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า โรงเรียนควรที่จะช่วยเหลือนักเรียนตั้งแต่การศึกษาเล่าเรียน ปัญหาส่วนตัว ปัญหาสุขภาพ และอื่น ๆ เพราะความพร้อมของผู้ปกครองในการดูแลนักเรียนแตกต่างกัน ผู้บริหารและหน่วยงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนควรสนับสนุนส่งเสริมให้เป็นนโยบายหลักของโรงเรียนและตรวจสอบร่องรอยการปฏิบัติงานตามนโยบายด้วย

5.3.4. การนิเทศทั่วไป ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน การปฏิบัติการนิเทศด้านนี้ของอาจารย์ใหญ่อยู่ในระดับการปฏิบัติมากทุกข้อก็ตาม เมื่อตรวจดูรายละเอียดรายข้อ จะเห็นว่า การปฏิบัติการนิเทศ ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนยังต้องแก้ไขอยู่คือ ประชุมชี้แจงให้มีการจัดรายการประชาสัมพันธ์และบริการการศึกษาแก่ชุมชน มีค่าเฉลี่ย มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.52 น้อยกว่าข้ออื่น ๆ ในด้านเดียวกัน ซึ่งข้อนี้เป็นหัวใจสำคัญของการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน เพราะโรงเรียนกับชุมชนต้องเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ไม่ใช่โรงเรียนขอความช่วยเหลือจากชุมชน หรือชุมชนอาศัยโรงเรียนเพียงเพราะการบริการการศึกษาแก่ชุมชน เป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติอย่างมาก เพราะโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร เป็นจุดศูนย์กลางการแจ้งข่าวสารของทางราชการต่าง ๆ มากมาย เช่น การแจ้งข่าวโรคติดต่อให้ชุมชนทราบของกรุงเทพมหานคร การประชาสัมพันธ์ ให้ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกไปใช้สิทธิ์หรือการแจ้งหน่วยที่มีชื่อใช้สิทธิ์ เป็นต้น หรือจัดหาแหล่งวิทยากรในชุมชนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.57 น้อยเป็นอันดับ 2 ในด้านนี้ซึ่งตามหลักการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนภายในโรงเรียนข้อนี้ จะต้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต้น ๆ เพราะบุคลากรที่อยู่ในชุมชนมีความรู้มากมาย เช่น เจ้าของสถานประกอบการ นักบัญชี นักการตลาด ที่ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานสามารถนำมาเป็นวิทยากรได้เป็นอย่างดี เพื่อส่งเสริมบทเรียนของครูให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้บริหารและหน่วยงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรดูรายละเอียดการนิเทศด้านการสร้างความสัมพันธ์กับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุมชนให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง และอธิบายให้ทราบความสำคัญของแต่ละข้อในรายละเอียด ด้วย เพื่อโรงเรียนจะได้กำหนดเป็นนโยบายได้ถูกต้อง สามารถเรียงลำดับความสำคัญของงานได้

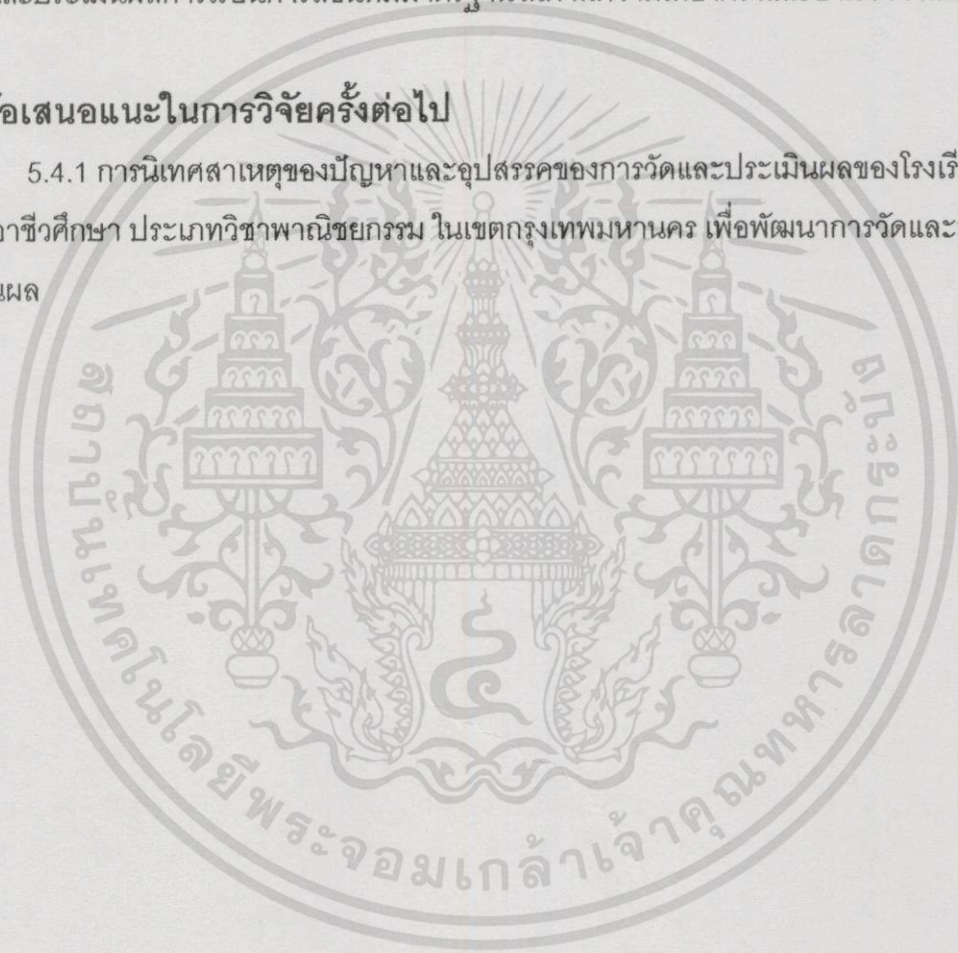
5.3.5 การนิเทศการสอน ด้านการใช้หลักสูตร โดยรวมอาจารย์ใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (\bar{X}) 3.69 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ปฏิบัติมากทุกข้อ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยในด้านอื่น ๆ น้อยกว่าทุกด้าน ความจริงการบริหารโรงเรียน หลักสูตรเป็นงานที่อาจารย์ใหญ่จะต้องเอาใจใส่ดูแลมากกว่าข้ออื่น เพราะถือว่าเป็นงานหลักที่จะกำหนดทิศทางของนักเรียนทุกคน โดยหลักสูตรผู้บริหารและหน่วยงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนควรที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขให้มีการนิเทศใน ด้านนี้มากขึ้น เทียบเท่าหรือมากกว่าด้านอื่น ๆ เมื่อพิจารณารายละเอียดรายข้อจะเห็นว่า วิเคราะห์แบบเรียนที่ใช้ในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.65 น้อยกว่าข้ออื่น ๆ ในด้านเดียวกัน จัดหาคู่มือครูให้ผู้สอนทุกรายวิชา (\bar{X}) 3.65 เท่ากันสองข้อ ส่วนให้คำแนะนำด้านการจัดอันดับเนื้อหาที่จะสอน (\bar{X}) 3.66 เท่ากันกับจัดหาหรือแนะนำหนังสืออ้างอิงที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้า สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่น ๆ ในด้านนี้ คือ ชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ ปรัชญา คำอธิบาย บางรายวิชาของหลักสูตร (\bar{X}) 3.78 มากอันดับรอง คือ จัดปฐมนิเทศครูเพื่อให้เข้าใจในหลักสูตร (\bar{X}) 3.73 จากรายละเอียดที่กล่าวมา อาจารย์ใหญ่ปฏิบัติมากทุกข้อ แต่การปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผู้บริหารและหน่วยงานที่รับผิดชอบต้องปรับปรุงแก้ไขให้มีการปฏิบัติการนิเทศเพิ่มมากกว่านี้

5.3.6 การนิเทศการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก (\bar{X}) 3.73 ซึ่งถือว่าอาจารย์ใหญ่ให้ความสนใจมากพอสมควร เมื่อพิจารณารายข้อ สังเกตว่า จัดให้มีการสาธิตการสอนแบบวิธีต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.60 น้อยกว่าข้ออื่น ๆ ในด้านเดียวกัน แต่ จัดให้มีการประชุมปฏิบัติการทำโครงการสอน แผนการสอนร่วมกันก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาคเรียน (\bar{X}) 3.85 มากกว่าข้ออื่น ๆ ในด้านเดียวกัน แสดงให้เห็นว่า วิธีการสอนของครูแต่ละคนให้สอนกันตามที่ครูเห็นว่าตนเองถนัด ซึ่งวิธีการสอนที่ง่ายที่สุด คือ ซอร์ค กระดาน และอธิบายบทเรียนให้นักเรียนฟัง ยึดครูเป็นศูนย์กลาง ดังนั้น ผู้บริหารและหน่วยงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรที่จะแก้ไขให้โรงเรียนเอกชนเน้นการสอนแบบยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และครูมีวิธีการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับบทเรียนบางบทเรียน สำหรับการประชุมปรึกษาหารือในเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง (\bar{X}) 3.70 จัดหาอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอเพื่อประโยชน์ด้านการสอนของครู (8) 3.67 และสนับสนุนการศึกษาดูงานให้ครูเกิดแนวทางในการพัฒนาการสอนของตน (\bar{X}) 3.65 จาก 3 ข้อหลังที่กล่าวมา จะเห็นว่า ในด้านการจัดการเรียนการสอนไม่เน้นการพัฒนาครูและอุปกรณ์การสอนเลย แต่จะเน้นด้านเอกสารการสอน เช่น โครงการสอน แผนการสอน เป็นต้น ผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความสนใจในเรื่องวิธีการสอน และพัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนทุกคน ไม่ยึดวิธีการสอนตามที่ครูเลือกเอง เพราะสิ่งใดสะดวกและง่ายที่สุด ครูก็จะเลือกเอาวิธีนั้นเป็นประจำ ซึ่งส่งผลเสียหายต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน เอกสารเป็นเอกสารทงส่วนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้เขาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.7 การนิเทศการสอน ด้านการการวัดและการประเมินผล โดยรวมอาจารย์ใหญ่ ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดรายข้อ จะเห็นว่า ฝึกอบรมวิเคราะห้แบบทดสอบ การสร้างแบบทดสอบมาตรฐานของโรงเรียน (\bar{X}) 3.68 น้อยกว่าข้ออื่น ๆ ในด้านเดียวกัน ส่วนให้มีการจัดวางแผนจัดระเบียบการประเมินผลและการดำเนินการประเมินผลให้ครอบคลุมเนื้อหาและตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา (\bar{X}) 3.69 ซึ่งรายละเอียดที่ยกมานี้มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนในโรงเรียนมาก ผู้บริหารและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรที่จะดูแลให้ความสำคัญในการจัดฝึกอบรมให้ครูสร้างแบบทดสอบมาตรฐานของโรงเรียน เพื่อการวัดและประเมินผลการเรียนรู้การสอนที่มีมาตรฐานในด้านความเที่ยงตรงและอำนาจจำแนก

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.4.1 การนิเทศสาเหตุของปัญหาและอุปสรรคของการวัดและประเมินผลของโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อพัฒนาการวัดและการประเมินผล

บรรณานุกรม

- กฤษฎี น้ำเพชร. 2521. "วิธีปฏิบัติในการจัดการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา." *วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- กอบกุล ไชยพันธุ์. 2537. "ความต้องการของผู้บริหารและครูในการจัดการนิเทศภายในโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร." *วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*
- การศึกษาเอกชน. 2539. *วารสารกองทุนสงเคราะห์การศึกษาเอกชน*. 7(64) : สิงหาคม.
- กิติมา ปรีดีดิลก. 2532. *การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : อักษรวิพัฒน์.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2530. *การนิเทศภายในโรงเรียน*. เอกสารการนิเทศการศึกษา เล่มที่ 1. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2540. *แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8*. กรุงเทพฯ : อรรถผลการพิมพ์.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2540. *สรุปแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544)*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. 2538. *การจัดองค์การและการบริหารการศึกษาเอกชน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. 2538. *คู่มือปรัชญาการศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. 2531. *โครงการจัดทำเอกสารและคู่มือการดำเนินการเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เล่ม 2*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. (มิถุนายน - กันยายน 2535). *วารสารกองทุนสงเคราะห์การศึกษาเอกชน ฉบับพิเศษ*.
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. 2529. *หนังสือสิบสี่ปีสข.* กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด.
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. 2539. *เอกสารประกอบการสัมมนาการศึกษาดูงานต้นสังกัด สข.*
- ชรัตน์ สีนุธสอาด. 2526. "สมรรถภาพของผู้บริหารในการจัดดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สปช. จังหวัดสมุทรปราการ," *วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*

ชารี มณีศรี. 2524. *การนิเทศการศึกษา*. กรุงเทพฯ : อมรรการพิมพ์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการศึกษาค้นคว้า เสนออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

..... 2523. การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.

ชาญชัย อาจิณสมภาร. 2525. การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : จงเจริญการพิมพ์.

ชำนาญ เงินทอง. 2534. การบริหารงานนิเทศภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ :
หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.

ธนู แสงศักดิ์. 2529. "แนวคิดในการจัดการศึกษาระดับปริญญา." รวมบทความอาชีวศึกษา.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วิทยากร.

ธิดา หอวัฒนกุล. 2525. "การจัดการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษาหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีรฤดี บุญยโสภณ. 2536. การบริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา. สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าพระนครเหนือ.

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. 2525. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัท เอส เอ็ม เอ็ม.

นิพนธ์ ไทยพานิช. 2531. การนิเทศแบบคลินิค. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

..... 2525. การจัดการนิเทศภายในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : กราฟฟิคอาร์ท.

เนาวรัตน์ วิไลชนม์. 2523. การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บัญชา เกิดมณี. 2534. "ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการนิเทศภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ปริญดา พัฒนขจร. 2533. "ปัญหาและความต้องการของผู้บริหารและครูในการจัดการนิเทศการ
ศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสตูล."
วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เผ่าพงษ์สันต์ แสงหิรัญ. 2534. "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับงานนิเทศการสอนภายใน
โรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

พนัส หันนาคินทร์. 2513. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

----- 2524. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

พรชัย พันธุ์ธาดาพร. 2533. "ความต้องการการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
เขตการศึกษา 6." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีว
ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ภิญโญ สาธร. 2514. หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

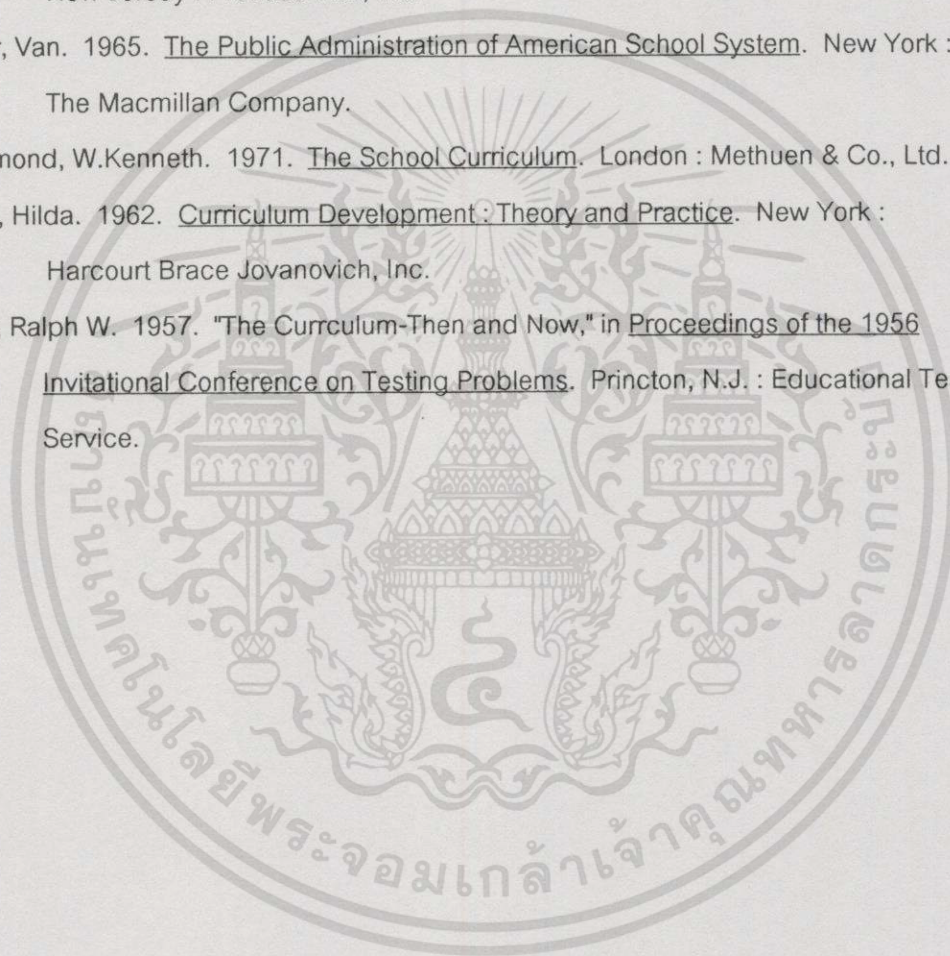
- มณี ภักเกษม. 2518. "การบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยม ในเครือคาทอลิก ในกรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เมธี ปิณฑานนท์. 2525. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : พิทักษ์อักษร.
- ยง วัชชวัลคุ. 2524. การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : ชัยศิริการพิมพ์.
- ยุพิน พิพิธกุล และลาวัลย์ วิทยาอุทมิกุล. 2522. "การจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียน," เอกสารประกอบการอบรมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษากรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการและภาควิชาบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รสนิน เลิศสมบุรณ์. 2525. "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รังษี สังฆพันธ์. 2535. "การศึกษาความต้องการพัฒนาวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ลิขิต อมาตยคง. 2529. "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณี เสี่ยงแจ้ว. 2524. บทบาทผู้บริหารโรงเรียนกับงานวิชาการ. เอกสารประกอบการอบรม สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร.
- วัฒนา บุญปริตร. 2539. "ความมั่นคงในการทำงานของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วิจิตร วรุตบางกูร. 2524. การวางแผนผังและพัฒนาการศึกษา. สมุทรปราการ : ชนิษฐาการพิมพ์ และโฆษณา.
- ศึกษาศิการ, กระทรวง. 2537. รายงานการประชุมสัมมนา เรื่อง การจัดอาชีวศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ : กองโรงเรียนอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.
- สมบุรณ์ ทับทิมไทย. 2534. การจัดกิจกรรมนิเทศภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.
- สงัด อุทรานันท์. 2526. "ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับทฤษฎีหลักสูตร" เอกสารประกอบการสอน วิชา46716 ทฤษฎีหลักสูตร. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- 2529. การจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- _____ 2529. การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : มิตรสยาม.
- สภามัญศึกษา, กรม. หน่วยศึกษานิเทศก์. 2520. ประมวลบทความการนิเทศการศึกษาปี 2520.
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสภามัญศึกษา.
- สีปพนนท์ เกตุทัต. 2518. "การปฏิรูปการศึกษา," รายงานของคณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อ
ปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- สุจิต เพียรชอบ. 2514. "ครูใหญ่กับการนิเทศการศึกษา," วารสารการศึกษาแห่งชาติ.
- สุพันธ์ ยันต์ทอง. 2526. การบริหารโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : แพร์พิทยา.
- สุพิชญา ธีระกุล. 2521. "การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน," เอกสารประกอบการ
เรียน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- สุพิน นาคศรี. 2536. "ความต้องการทางด้านวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา
ในเขตการศึกษา 6," วิทยานิพนธ์นิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุมิตร คุณานุกร. 2528. เกณฑ์ประเมินผลโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- 2518. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- สุรชาติย์ เจริญสุข. 2536. "ความต้องการการนิเทศการสอนของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุเทพ เมฆ. 2534. สาระทักษะและเทคนิคของการนิเทศภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.
กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.
- สุวรรณ อาชาติ. 2530. "บทบาทการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา
เขตการศึกษา 12," วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ชลบุรี.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. 2520. การบริหารกิจการนักเรียน. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พิษณุโลก.
- อาคม จันทสุนทร. 2526. "การนิเทศการศึกษาในหมวดวิชา," เอกสารการอบรมหัวหน้าหมวดวิชา
ของโรงเรียน ในเขตการศึกษา 6 จังหวัดลพบุรี. (จัดสำเนา)
- _____ 2527. "การนิเทศภายใน," เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องการพัฒนา
นิเทศในประเทศไทย, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (จัดสำเนา)
- 2523. "การนิเทศภายในโรงเรียน," เอกสารโรเนียว.
- อาชีวศึกษา, กรม. 2539. สถิติอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2539. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- อุทัย บุญประเสริฐ และชโลมใจ กิงคารวัฒน์. 2528. หลักและแนวทางในการจัดการนิเทศภายใน
โรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Campbell Roald F. 1972. Introduction to Educational Administration. New York : Allyn and Bacon Inc.
- Elsbree Willard S. and Horold J. 1967. Macally Primary School Administration. New York : American Book Company.
- Good, Carter V. 1963. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill Book Co.
- Harris, Ben M. 1975. Supervisory Behavior in Education. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, Inc.
- Miller, Van. 1965. The Public Administration of American School System. New York : The Macmillan Company.
- Richmond, W.Kenneth. 1971. The School Curriculum. London : Methuen & Co., Ltd.
- Taba, Hilda. 1962. Curriculum Development : Theory and Practice. New York : Harcourt Brace Jovanovich, Inc.
- Tyler, Ralph W. 1957. "The Curriculum-Then and Now," in Proceedings of the 1956 Invitational Conference on Testing Problems. Princeton, N.J. : Educational Testing Service.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ 191 / 2540

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของ นายวิเชียร แสนสนิท

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายวิเชียร แสนสนิท เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์อัจฉรา	สีบสินธุ์สกุลไชย	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.พจนา	ว่องตระกูล	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	ประธานกรรมการ
ดร.มาลัย	จิรวัดนเกษตร์	กรรมการประจำสาขาวิชา
อาจารย์ไพรัตน์	พิทักษ์น้อย	กรรมการประจำสาขาวิชา
อาจารย์อัจฉรา	สีบสินธุ์สกุลไชย	กรรมการ
ดร.พจนา	ว่องตระกูล	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 15 กันยายน 2540

(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2541

1. นายวิเชียร แสนสนิท ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมี อาจารย์อัญญา สืบสินธุ์สกุลไชย เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ คร.พงษ์ ว่องตระกูล เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษากันถ้วนและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2541

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 2663,2642

ที่ ทม 1504/ 0469

วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายวิเชียร แสนสนิท ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

๒๕

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 2663,2642

ที่ ทม 1504/ 0469

วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.มาลัย จีรวัดมนเกษตร

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายวิเชียร แสนสนิท ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัตนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

๒.๑.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 0469

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10320

๒๔ กุมภาพันธ์ 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.วิเชียร เกตุสิงห์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายวิเชียร แสนสนิท ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503 - 4 ต่อ 205

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 0469

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๕๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์มนัส อารีพงษ์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายวิเชียร แสนสนิท ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503 - 4 ต่อ 205

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 0469

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๕ กุมภาพันธ์ 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์บัญญัติ สาขโรจน์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาริทยญาไทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายวิเชียร แสนสนิท ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒน์นะ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503 - 4 ต่อ 205

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 053:2

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

3 มีนาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพณิชยการสามเสน

ด้วย นายวิเชียร แสนสนิท เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง “การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร”
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรด
พิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของ
ท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร.3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

ที่ ทม 1504/ 0561

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

5 มีนาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายวิเชียร แสนสนิท เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุดมศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรมในเขตกรุงเทพ
มหานคร" ซึ่งคำโครงการวิทยานิพนธ์ดังกล่าวได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2541

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
ศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านตามที่แนบมานี้ คณะครุศาสตร์อุดมศึกษา จึงใคร่ขอความ
อนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
ศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของ
ท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สิกิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
โดย นายวิเชียร แสนสนิท

1. โรงเรียนพนิตยการมีนบุรี
2. โรงเรียนสาธิตประติษฐ์พนิตยการ
3. โรงเรียนสารสาสน์ปัสสิเทคนิค
4. โรงเรียนพนิตยการราชดำเนิน
5. โรงเรียนสายประสิทธิพนิตยการ
6. โรงเรียนวิบูลย์บริหารธุรกิจ
7. โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูบริหารธุรกิจ
8. โรงเรียนเซนต์จอห์นปัสสิเทคนิค
9. โรงเรียนพนิตยการธัชรินทร์
10. โรงเรียนเซนต์จอห์นเทคนิคกรุงเทพ
11. โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์อาชีวะ
12. โรงเรียนเกษมปัสสิเทคนิค
13. โรงเรียนศรีวิกรม์บริหารธุรกิจ
14. โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย
15. โรงเรียนพนิตยการเจ้าพระยา
16. โรงเรียนสยามธุรกิจพนิตยการ
17. โรงเรียนดอนบอสโก
18. โรงเรียนพระนครพนิตยการ
19. โรงเรียนพนิตยการสุโขทัย
20. โรงเรียนกิตติพาดินชัยแผนกพนิตยการและธุรกิจ
21. โรงเรียนอัสสัมชัญพนิตยการ
22. โรงเรียนสยามบริหารธุรกิจ
23. โรงเรียนอุดมเกษมบริหารธุรกิจ
24. โรงเรียนกรุงเทพธุรกิจพนิตยการ
25. โรงเรียนเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ
26. โรงเรียนตั้งตรงจิตรพนิตยการ
27. โรงเรียนรัตนพนิตยการ
28. โรงเรียนรุจิเสรีบริหารธุรกิจ
29. โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่รวบรวมไว้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น 30 ห้ามมิให้นำเอกสารฉบับนี้ไปเผยแพร่หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสาร
หากครั้งที่มีกานำไปใช้

31. โรงเรียนพณิชยการกรุงเทพ
32. โรงเรียนมิตรพลพณิชยการ
33. โรงเรียนกุลสตรีเทคโนโลยี
34. โรงเรียนเทคนิคตั้งชั้นพณิชยการ
35. โรงเรียนเทคนิคพณิชยการจรัลสนิทวงศ์
36. โรงเรียนพณิชยการภาษานุสรณ์บางแค
37. โรงเรียนบุษยรัตน์พณิชยการ
38. โรงเรียนวิทยาการจัดการเพชรเกษม
39. โรงเรียนพณิชยการสยาม
40. โรงเรียนพณิชยการบางอ้อ
41. โรงเรียนมหานครพณิชยการ
42. โรงเรียนไทยปรีเทคโนโลยีกรุงเทพ
43. โรงเรียนกรุงเทพธุรกิจพณิชยการ
44. โรงเรียนพณิชยการรัตนโกสินทร์
45. โรงเรียนดุสิตพณิชยการ
46. โรงเรียนพณิชยการตั้งตรงจิตร
47. โรงเรียนวิมลพณิชยการ ศรียาน
48. โรงเรียนโยนออฟอาร์คเทคโนโลยี
49. โรงเรียนพณิชยการสีลม
50. โรงเรียนพณิชยการสีลม ภาคบาย
51. โรงเรียนพระดุงศิษย์พิทยาธุรกิจและพณิชยการ
52. โรงเรียนเทคนิควิมลบริหารธุรกิจ
53. โรงเรียนพณิชยการบางโพ
54. โรงเรียนเทคนิคกรุงเทพพณิชยการ
55. โรงเรียนพณิชยการสันติราษฎร์
56. โรงเรียนสหพาณิชย์แผนกพณิชยการ
57. โรงเรียนอรรถวิทย์พณิชยการ
58. โรงเรียนพณิชยการจ่านงค์
59. โรงเรียนสยามบริหารธุรกิจ
60. โรงเรียนไทยบริหารธุรกิจและพณิชยการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สกรวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง แสดงรายชื่อโรงเรียนที่กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียน

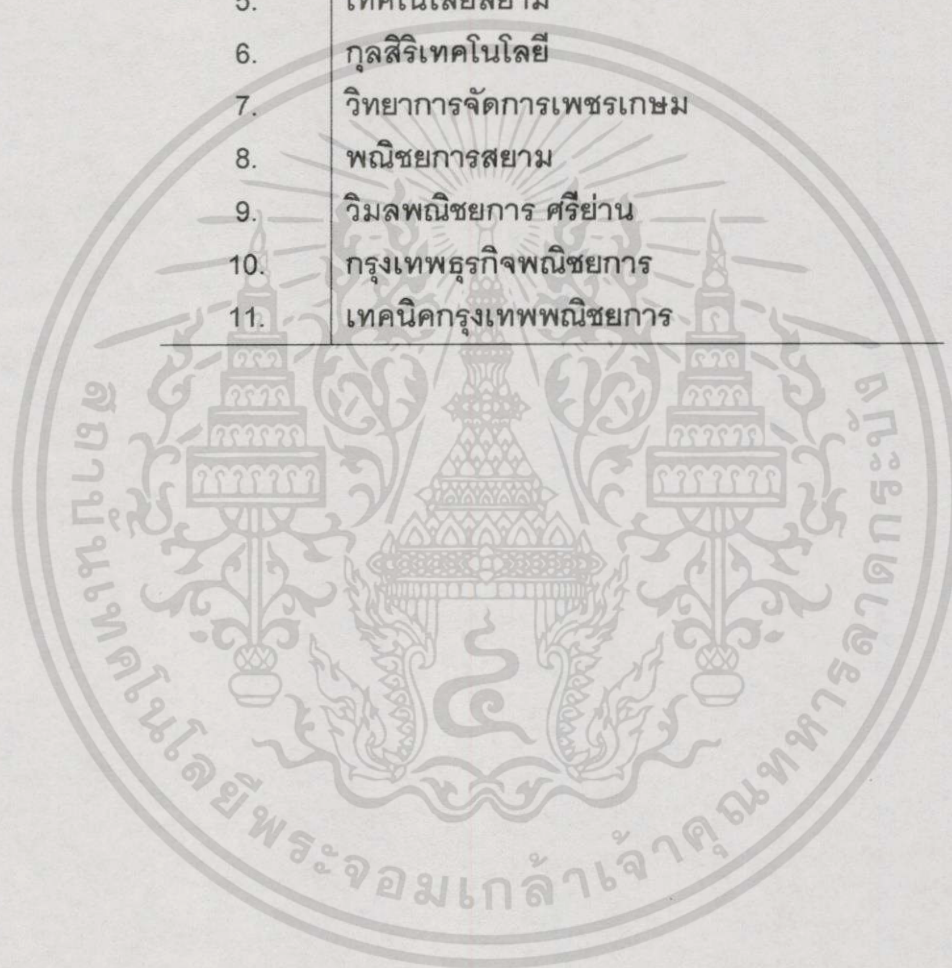
เอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร

ลำดับ	โรงเรียนที่ อ.ใหญ่มีวุฒิมัธยมศึกษา ป.ตรี	ลำดับ	โรงเรียนที่ อ.ใหญ่มีวุฒิมัธยมศึกษาสูงกว่า ป.ตรี
1.	พาณิชยการมีนบุรี	1.	พาณิชยการราชดำเนิน
2.	สาธิตประดิษฐ์พาณิชยการ	2.	เซนต์จอห์นโปลีเทคนิค
3.	สายประสิทธิ์พาณิชยการ	3.	พาณิชยการรัชวินทร์
4.	วิบูลย์บริหารธุรกิจ	4.	เซนต์จอห์นเทคนิคกรุงเทพ
5.	เทคโนโลยีหมู่บ้านครูบริหารธุรกิจ	5.	ศรีวิกรณ์บริหารธุรกิจ
6.	เกษมโปลีเทคนิค	6.	กรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย
7.	พาณิชยการเจ้าพระยา	7.	สยามธุรกิจพาณิชยการ
8.	พระนครพาณิชยการ	8.	ดอนบอสโก
9.	กรุงเทพธุรกิจพาณิชยการ	9.	พาณิชยการสุโขทัย
10.	เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	10.	กิตติพาณิชย์แผนกพาณิชยการและธุรกิจ
11.	รุจีเสรีบริหารธุรกิจ	11.	อัสสัมชัญพาณิชยการ
12.	เทคโนโลยีสยาม	12.	สยามบริหารธุรกิจ
13.	มิตรผลพาณิชยการ	13.	อุดมเกษมบริหารธุรกิจ
14.	กุลสิริเทคโนโลยี	14.	ตั้งตรงจิตรพาณิชยการ
15.	เทคนิคพาณิชยการจรัสสินทวงศ์	15.	รัตนพาณิชยการ
16.	พาณิชยการภาษานุสรณ์บางแค	16.	พาณิชยการราชดำเนิน ธนบุรี
17.	วิทยาการจัดการเพชรเกษม	17.	พาณิชยการกรุงเทพ
18.	ไทยโปลีเทคนิคกรุงเทพ	18.	เทคนิคดลิ่งชั้นพาณิชยการ
19.	พาณิชยการรัตนโกสินทร์	19.	บุษยรัตน์พาณิชยการ
20.	วิมลพาณิชยการ ศรียาน	20.	พาณิชยการสยาม
21.	พาณิชยการสีลม	21.	พาณิชยการบางอ้อ
22.	พาณิชยการสีลม ภาคบาย	22.	มหานครพาณิชยการ
23.	ผดุงศิษย์พิทยาธุรกิจและพาณิชยการ	23.	ดุสิตพาณิชยการ
24.	พาณิชยการบางโพ	24.	พาณิชยการตั้งตรงจิตร
25.	พาณิชยการจันทน์	25.	โยนออฟอาร์คเทคโนโลยี
26.	เทคนิคกรุงเทพพาณิชยการ	26.	พาณิชยการสันติราษฎร์
27.	สารสาส์นโปลีเทคนิค	27.	สหพาณิชย์แผนกพาณิชยการ
		28.	อรรณวิทย์พาณิชยการ
		29.	ไทยบริหารธุรกิจและพาณิชยการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง แสดงรายชื่อโรงเรียนที่กลุ่มตัวอย่างที่อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชา
พาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการ
ทำงานน้อยกว่า 5 ปี

ลำดับ	โรงเรียนที่อ.ใหญ่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี
1.	เกษมไปลีเทคนิค
2.	สยามบริหารธุรกิจ
3.	เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ
4.	รุจิเสรีบริหารธุรกิจ
5.	เทคโนโลยีสยาม
6.	กุลสิริเทคโนโลยี
7.	วิทยาการจัดการเพชรเกษม
8.	พาณิชยกรรมสยาม
9.	วิมลพาณิชยกรรม ศรียาน
10.	กรุงเทพธุรกิจพาณิชยกรรม
11.	เทคนิคกรุงเทพพาณิชยกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง แสดงรายชื่อโรงเรียนที่กลุ่มตัวอย่างที่อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชา
พาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์ในการทำงาน
5 ปีขึ้นไป

ลำดับ	โรงเรียนที่ อ.ใหญ่มีประสบการณ์ ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป	ลำดับ	โรงเรียนที่ อ.ใหญ่มีประสบการณ์ ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป
1.	พาณิชยกรรมมีนบุรี	24.	พาณิชยกรรมกรุงเทพ
2.	สาธิตประดิษฐ์พาณิชยกรรม	25.	มิตรพลพาณิชยกรรม
3.	สารสาสน์ปัสสิเทคนิค	26.	เทคนิคคลังชั้นพาณิชยกรรม
4.	พาณิชยกรรมราชดำเนิน	27.	เทคนิคพาณิชยกรรมจรลสนิทวงศ์
5.	สายประสิทธิ์พาณิชยกรรม	28.	พาณิชยกรรมภาษานุสรณ์บางแค
6.	วิบูลย์บริหารธุรกิจ	29.	บุษยรัตน์พาณิชยกรรม
7.	เทคโนโลยีหมู่บ้านครูบริหารธุรกิจ	30.	พาณิชยกรรมบางซ้อ
8.	เซนต์จอห์นปัสสิเทคนิค	31.	มหานครพาณิชยกรรม
9.	พาณิชยกรรมรัชวินทร์	32.	ไทยปัสสิเทคนิคกรุงเทพ
10.	เซนต์จอห์นเทคนิคกรุงเทพ	33.	พาณิชยกรรมรัตนโกสินทร์
11.	ศรีวิกรม์บริหารธุรกิจ	34.	ดุสิตพาณิชยกรรม
12.	กรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย	35.	โยนออฟอาร์คเทคโนโลยี
13.	พาณิชยกรรมเจ้าพระยา	36.	พาณิชยกรรมสีลม
14.	สยามธุรกิจพาณิชยกรรม	37.	พาณิชยกรรมสีลม ภาคบาย
15.	ดอนบอสโก	38.	ผดุงศิษย์พิทยาธุรกิจและพาณิชยกรรม
16.	พระนครพาณิชยกรรม	39.	พาณิชยกรรมบางโพ
17.	พาณิชยกรรมสุโขทัย	40.	พาณิชยกรรมสันติราษฎร์
18.	กิตติพาณิชยกรรมแผนกพาณิชยกรรมและธุรกิจ	41.	สหพาณิชยกรรมแผนกพาณิชยกรรม
19.	อัสสัมชัญพาณิชยกรรม	42.	อรรถวิทย์พาณิชยกรรม
20.	อุดมเกษมบริหารธุรกิจ	43.	พาณิชยกรรมจ่านวค์
21.	ตั้งตรงจิตรพาณิชยกรรม	44.	ไทยบริหารธุรกิจและพาณิชยกรรม
22.	รัตนพาณิชยกรรม	45.	พาณิชยกรรมตั้งตรงจิตร
23.	พาณิชยกรรมราชดำเนิน ถนนบุรี		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ส่ง และเก็บได้ของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายชื่อของ
โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	ชื่อสถานศึกษา	จำนวนที่ส่ง (ฉบับ)	จำนวนที่เก็บคืน
1.	พนิตยการมีนบุรี	5	5
2.	สาธิตประดิษฐ์พนิตยการ	10	10
3.	สารสาสน์โปลีเทคนิค	9	9
4.	พนิตยการราชดำเนิน	19	19
5.	สายประสิทธิ์พนิตยการ	5	5
6.	วิบูลย์บริหารธุรกิจ	5	5
7.	เทคโนโลยีหมู่บ้านครูบริหารธุรกิจ	6	6
8.	เซนต์จอห์นโปลีเทคนิค	5	5
9.	พนิตยการธวัชรินทร์	5	5
10.	เซนต์จอห์นเทคนิคกรุงเทพ	6	6
11.	เกษมโปลีเทคนิค	9	9
12.	ศรีวิกรม์บริหารธุรกิจ	6	6
13.	กรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย	28	28
14.	พนิตยการเจ้าพระยา	5	5
15.	สยามธุรกิจพนิตยการ	6	6
16.	ดอนบอสโก	5	5
17.	พระนครพนิตยการ	5	5
18.	พนิตยการสุโขทัย	5	5
19.	กิตติพาณิชย์แผนกพนิตยการและธุรกิจ	5	5
20.	อัสสัมชัญพนิตยการ	8	8
21.	สยามบริหารธุรกิจ	12	12
22.	อุดมเกษมบริหารธุรกิจ	5	5
23.	กรุงเทพธุรกิจพนิตยการ	5	5
24.	เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	5	5
25.	ตั้งตรงจิตรพนิตยการ	8	8
26.	รัตนพนิตยการ	5	5
27.	รุจิเสรีบริหารธุรกิจ	5	5
28.	เทคโนโลยีสยาม	17	17
29.	พนิตยการราชดำเนิน ธนบุรี	18	18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง (ต่อ) แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ส่งและเก็บได้ของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม
รายชื่อของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	ชื่อสถานศึกษา	จำนวนที่ส่ง (ฉบับ)	จำนวนที่เก็บคืน
30.	พนิตยการกรุงเทพ	5	5
31.	มิตรพลพณิชยการ	8	8
32.	กุลสิริเทคโนโลยี	9	9
33.	เทคนิคตั้งชั้นพณิชยการ	5	5
34.	เทคนิคพณิชยการจรัสสินทวงศ์	5	5
35.	พณิชยการภาษานุสรณ์บางแค	5	5
36.	บุษยรัตน์พณิชยการ	5	5
37.	วิทยาการจัดการเพชรเกษม	5	5
38.	พณิชยการสยาม	7	7
39.	พณิชยการบางอ้อ	5	5
40.	มหานครพณิชยการ	5	5
41.	ไทยไปลีเทคนิคกรุงเทพ	5	5
42.	พณิชยการรัตนโกสินทร์	5	5
43.	ดุสิตพณิชยการ	9	9
44.	พณิชยการตั้งตรงจิตร	6	6
45.	วิมลพณิชยการ ศรียาน	5	5
46.	โยนออฟอาร์คเทคโนโลยี	5	5
47.	พณิชยการสีลม	5	5
48.	พณิชยการศรีลม ภาคบาย	5	5
49.	มะดุงศิษย์พิทยาธุรกิจและพณิชยการ	5	5
50.	พณิชยการบางโพ	5	5
51.	พณิชยการสันติราษฎร์	14	14
52.	สหพาณิชย์แผนกพณิชยการ	5	5
53.	อรรถวิทย์พณิชยการ	12	12
54.	พณิชยการจ่านงค์	6	2
55.	ไทยบริหารธุรกิจและพณิชยการ	7	7
56.	เทคนิคกรุงเทพพณิชยการ	5	2
	รวม	405	398

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสำรวจสถานภาพของอาจารย์ใหญ่

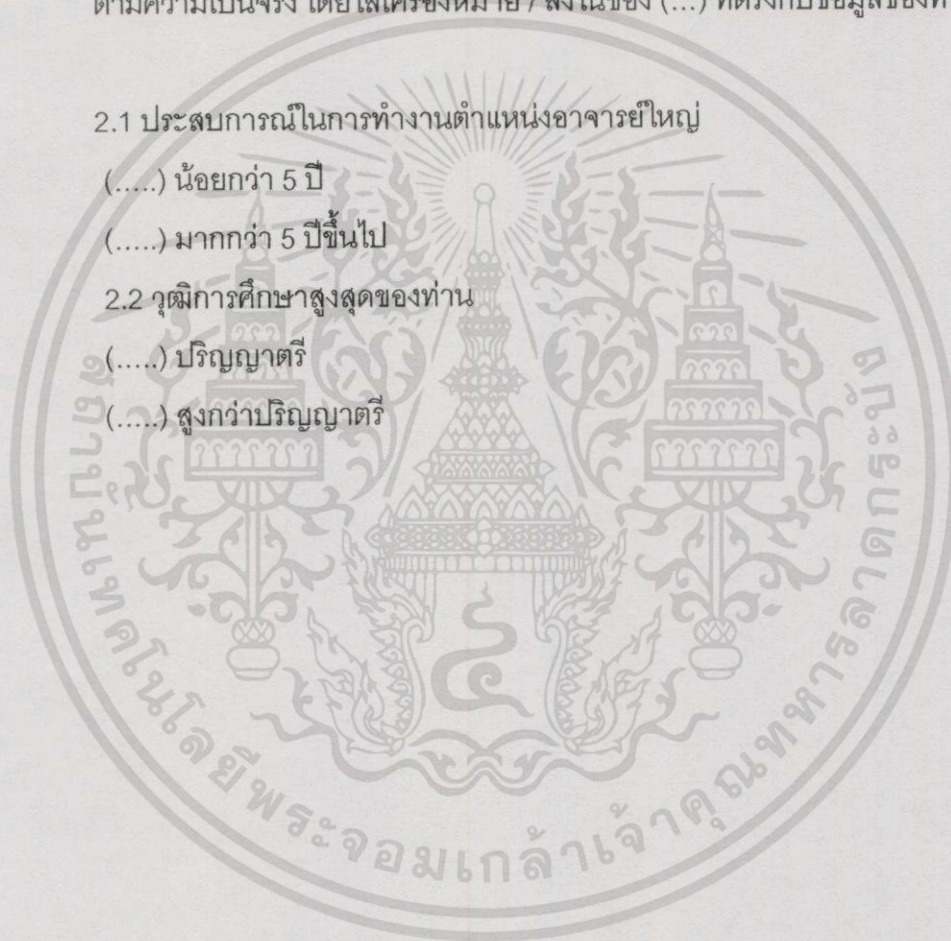
- คำชี้แจง**
1. แบบสำรวจชุดนี้ เป็นแบบสำรวจเพื่อใช้ในการวิจัยเรื่อง “การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร”
 2. แบบสำรวจชุดนี้ ใช้เพื่อสอบถามสถานภาพของอาจารย์ใหญ่ เกี่ยวกับประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ และวุฒิการศึกษาสูงสุดของอาจารย์ใหญ่ จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อท่าน ดังนั้น จึงขอความร่วมมือจากอาจารย์ใหญ่ทุกท่าน ช่วยตอบตามความเป็นจริง โดยใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง (...) ที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

2.1 ประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งอาจารย์ใหญ่

- (.....) น้อยกว่า 5 ปี
 (.....) มากกว่า 5 ปีขึ้นไป

2.2 วุฒิการศึกษาสูงสุดของท่าน

- (.....) ปริญญาตรี
 (.....) สูงกว่าปริญญาตรี

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครูท่านนั้น ได้โปรดตอบคำถามตามความคิดเห็นของท่านอย่างแท้จริง ผลของการวิจัยครั้งนี้จะวิเคราะห์ออกมาเป็นภาพรวม จะไม่มีผลกระทบต่อการทำงานของงานของท่านแต่อย่างใด คำตอบของท่านจะเป็นความลับ จึงขอให้ท่านตอบคำถามตามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา และขอให้ท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อโดยไม่มีการยกเว้นข้อใดข้อหนึ่ง ผลการวิจัยครั้งนี้หากไม่ได้รับความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามแล้ว จะไม่ประสบผลสำเร็จและไม่มีความคุ้มค่าต่อการจัดการศึกษาเอกชนที่เหมาะสม

2. แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น

- การนิเทศทั่วไป
- การนิเทศการเรียนการสอน

แบบสอบถามการนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ ต้องการทราบความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา
ของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชา
พาณิชยกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่อไปนี้ที่ละข้อโดย
ละเอียดว่าความคิดเห็นของท่านอยู่ในระดับใด แล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องระดับ
ความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โปรดตอบทุกข้อ

- ปฏิบัติมากที่สุด หมายความว่า การนิเทศการศึกษาในข้อนั้นที่อาจารย์ใหญ่ปฏิบัติ
มากที่สุด ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ท่านปฏิบัติ
หน้าที่อยู่ในปัจจุบัน ตามความคิดเห็นของท่าน
- ปฏิบัติมาก หมายความว่า การนิเทศการศึกษาในข้อนั้นที่อาจารย์ใหญ่ปฏิบัติ
มาก ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ท่านปฏิบัติหน้าที่
อยู่ในปัจจุบัน ตามความคิดเห็นของท่าน
- ปฏิบัติปานกลาง หมายความว่า การนิเทศการศึกษาในข้อนั้นที่อาจารย์ใหญ่ปฏิบัติ
ปานกลาง ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ท่านปฏิบัติ
หน้าที่อยู่ในปัจจุบัน ตามความคิดเห็นของท่าน
- ปฏิบัติน้อย หมายความว่า การนิเทศการศึกษาในข้อนั้นที่อาจารย์ใหญ่ปฏิบัติ
น้อย ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ท่านปฏิบัติหน้าที่
อยู่ในปัจจุบัน ตามความคิดเห็นของท่าน
- ปฏิบัติน้อยที่สุด หมายความว่า การนิเทศการศึกษาในข้อนั้นที่อาจารย์ใหญ่ปฏิบัติ
น้อยที่สุดในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ท่านปฏิบัติ
หน้าที่อยู่ในปัจจุบัน ตามความคิดเห็นของท่าน

ข้อที่	การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	การนิเทศทั่วไป การนิเทศการใช้อาคารสถานที่ ส่งเสริมการวางแผนการใช้อาคารสถานที่ โดย ให้บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วม					
2.	ส่งเสริมการจัดทำตารางและอัตราควบคุม การใช้อาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติให้เกิด ประโยชน์สูงสุด					
3.	ปรับปรุงให้มีแผนผังบริเวณโรงเรียน ห้องเรียน					
4.	ปรับปรุงบริเวณโรงเรียนให้มีความร่มรื่นอยู่ เสมอ					
5.	จัดให้มีการตรวจสอบสภาพและซ่อมแซมอาคาร สถานที่ที่ชำรุด					
6.	จัดให้มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอาคารสถานที่ ของบุคลากร					
7.	จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานอาคาร สถานที่อย่างสม่ำเสมอ					
8.	ส่งเสริมให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการเสนอเพื่อ ปรับปรุงการดำเนินงาน					
9.	จัดให้มีการนิเทศการใช้อาคารสถานที่ให้แก่ บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ					
10.	จัดบรรยากาศอาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน และห้องปฏิบัติการให้เอื้อต่อการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน					
11.	การนิเทศงานธุรการและการเงิน ให้คำแนะนำในการทำรายงานการศึกษา ต่าง ๆ กรอกแบบสำรวจที่เกี่ยวข้อง					
12.	แนะนำงานเกี่ยวกับการคิด การร่าง การเขียน การพิมพ์ ส่ง-รับ บันทึก ย่อเรื่อง และการเก็บ เข้าที่ของงานสารบรรณโรงเรียน					
13.	แนะนำเกี่ยวกับการจัดทำแผนงบประมาณประ จำปี การควบคุมพัสดุและครุภัณฑ์					
14.	ปรับปรุงกระบวนการจัดเกี่ยวกับการนำ งบประมาณไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด					
15.	แนะนำการจัดทำทะเบียน สถิติของนักเรียน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
16.	จัดให้มีการแจ้งระเบียบปฏิบัติทางราชการ สวัสดิการและข่าวสนเทศต่างๆให้คณะครู อย่างต่อเนื่อง					
17.	ให้คำแนะนำสนับสนุนและจัดบริการด้านสิทธิ และสวัสดิการของครู					
18.	การนิเทศงานกิจการนักเรียน แนะนำให้มีการจัดทำทะเบียนประวัตินักเรียน					
19.	ชี้แจงการปกครองนักเรียนให้มีระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม					
20.	ประชุมชี้แจงให้มีการจัดบริการต่าง ๆ ได้แก่ ห้องสมุด การแนะนำ การตรวจสอบสภาพร่าง กาย และความปลอดภัย					
21.	แนะนำและให้การสนับสนุนให้มีการจัดตั้ง ชมรมต่าง ๆ ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิ การตามความเหมาะสมและความพร้อมของ สถานศึกษา					
22.	จัดบริการตรวจสอบสภาพแก่นักเรียนเป็นประจำ ทุกปี					
23.	จัดให้มีการแนะนำการศึกษาและอาชีพให้กับ นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาทุกปี					
24.	ส่งเสริมให้มีการหาทุนการศึกษาให้นักเรียน ที่ยากจนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ					
25.	การนิเทศการสร้างความสัมพันธ์กับชุม ชน สนับสนุนให้มีการเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วน ร่วมในการใช้ประโยชน์จากอาคารสถานที่ของ โรงเรียน					
26.	สนับสนุนให้ครูและนักเรียนหรือบุคลากรของ โรงเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมและประเพณี ต่าง ๆ ที่ชุมชนได้จัดให้มีขึ้น					
27.	ประชุมชี้แจงให้มีการจัดรายการประชาสัมพันธ์ และบริการการศึกษาแก่ชุมชน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
28.	แนะนำให้ความรู้และสนับสนุนให้นำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน					
29.	แจ้งข่าวความคืบหน้าทางการศึกษา และหลักสูตรการเรียนการสอนให้ชุมชนทราบอย่างต่อเนื่อง					
30.	จัดโรงเรียนเป็นศูนย์กลางประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนตามโอกาสที่เหมาะสม					
31.	จัดหาแหล่งวิทยากรในชุมชนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษา					
32.	เผยแพร่และแสดงผลงานของโรงเรียนให้ชุมชนทราบอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง					
33.	จัดหาข้อมูลโดยขอความร่วมมือจากผู้ปกครองและบุคลากรในท้องถิ่น เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน					
34.	ให้คำแนะนำการรวบรวมข้อมูลและรายงานความก้าวหน้าเกี่ยวกับนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างต่อเนื่อง					
35.	การนิเทศการเรียนการสอน การนิเทศการใช้หลักสูตร จัดหาเอกสารการพัฒนาหลักสูตรเพื่อการค้นคว้าของครูผู้สอน					
36.	จัดหาคู่มือครูให้ผู้สอนทุกรายวิชา					
37.	ชี้แจงให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ ปรัชญา คำอธิบายรายวิชาของหลักสูตร					
38.	จัดปฐมนิเทศครูเพื่อให้เข้าใจในหลักสูตร					
39.	ให้คำแนะนำด้านการจัดลำดับเนื้อหาที่จะสอน					
40.	จัดหาหรือแนะนำหนังสืออ้างอิงที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้า					
41.	ส่งเสริมให้ครูมีความรู้และทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับหลักสูตร					
42.	จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียน					
43.	วิเคราะห์แบบเรียนที่ใช้ในโรงเรียน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	การนิเทศการจัดการเรียนการสอน					
44.	จัดให้มีการประชุมปฏิบัติการทำโครงการสอน แผนการสอนร่วมกันก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาค เรียน					
45.	จัดให้มีนิเทศการสอนของครูให้สอดคล้องกับ แผนการสอน					
46.	จัดให้มีการสาธิตการสอนแบบวิธีต่าง ๆ					
47.	ช่วยเหลือครูให้เข้าใจจุดประสงค์การสอนวิชา ต่าง ๆ					
48.	จัดให้มีการฝึกอบรมการจัดทำการใช้อุปกรณ์ การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่ สอน					
49.	จัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นตามความต้องการ ของครู					
50.	จัดหาอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ เพื่อ ประโยชน์ด้านการสอนของครู					
51.	จัดให้มีห้องโสตทัศนูปกรณ์เพื่อใช้สื่อการสอน					
52.	แนะนำวิธีการใช้อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสม					
53.	ให้คำปรึกษาแก่ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการในการจัดครู เข้าสอนแต่ละรายวิชาตามความถนัดและ ความสามารถของครู					
54.	ร่วมมือกับครูผู้สอนในการแก้ปัญหาและปรับ ปรุงการสอนแต่ละรายวิชา					
55.	ปรับปรุงเอกสารคู่มือประกอบการสอนและ อุปกรณ์การสอน					
56.	ส่งเสริมการทดลองหรือการค้นคว้าทางวิชา การเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน					
57.	ส่งเสริมสนับสนุนให้คำแนะนำให้ครูผู้สอน สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เอื้อต่อการเรียน การสอนของครูและนักเรียน					
58.	ติดตามผลการนำแผนการสอนไปใช้ในการ ปฏิบัติจริง เพื่อปรับปรุงแก้ไข					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	การนิเทศการศึกษาของอาจารย์ใหญ่	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
59.	จัดให้มีการเยี่ยมเยียนชั้นเรียนและสังเกตการสอนของครูที่สอนดี มีประสบการณ์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนของครู					
60.	สนับสนุนให้มีการประชุมปรึกษาหารือเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง					
61.	สนับสนุนการศึกษาดูงานให้ครูเกิดแนวทางการพัฒนาการสอนของตน					
62.	การนิเทศการวัดและประเมินผล ประชุมชี้แจง หลักการ วิธีการ และระเบียบการวัดและการประเมินผล					
63.	แนะนำเทคนิควิธีการประเมินผลการเรียนการสอนแผนใหม่					
64.	ฝึกอบรมการวิเคราะห์แบบทดสอบ การจัดสร้างแบบทดสอบมาตรฐานของโรงเรียน					
65.	ประชุมชี้แจงวิธีออกแบบทดสอบแบบต่าง ๆ เพื่อครอบคลุมจุดประสงค์การสอน					
66.	ให้มีการจัดวางแผนจัดระเบียบการประเมินผลและการดำเนินการประเมินผลให้ครอบคลุมเนื้อหาและตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนและรายวิชา					
67.	สนับสนุนให้ครูจัดทำแบบทดสอบเป็นหมวดวิชา					
68.	ส่งเสริมให้ครูประเมินผลการสอนของตนเองเสมอ					
69.	จัดให้มีโครงการนิเทศภายในโรงเรียน					

ขอขอบคุณทุกท่านในความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นายวิเชียร แสนสนิท เกิดเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2507 ที่จังหวัดบุรีรัมย์ สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนวัดสุทธาวาส กรุงเทพฯ เมื่อปี พ.ศ.2527 และสำเร็จการศึกษาครุศาสตรบัณฑิต (คบ.ภาษาอังกฤษ) จากสถาบันราชภัฏธนบุรี พ.ศ.2531

ปี พ.ศ.2531 เริ่มทำงานเป็นครูสอนหนังสือที่โรงเรียนพนิชยการสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพฯ ครั้นปี พ.ศ.2534 ได้รับการแต่งตั้งเป็นครูใหญ่โรงเรียนพนิชยการสามเสน และปี พ.ศ. 2539 ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้จัดการโรงเรียนพนิชยการสามเสน ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้จัดการและครูใหญ่โรงเรียนพนิชยการสามเสน

